

LEGE-CADRU

**privind economia circulară și tranziția către utilizarea
durabilă a resurselor**

Având în vedere obligația statului român de a asigura tranziția către un model economic durabil, bazat pe utilizarea eficientă a resurselor, reducerea deșeurilor și protejarea mediului, în concordanță cu dispozițiile art. 35 din Constituția României privind dreptul la un mediu sănătos și cu obiectivele Pactului Verde European,

Ținând seama de necesitatea alinierii legislației naționale la directivele Uniunii Europene privind economia circulară, deșeurile și produsele durabile, precum și de imperativele unei tranziții juste, care să protejeze lucrătorii, comunitățile și sectoarele economice vulnerabile, Parlamentul României adoptă prezenta lege-cadru privind economia circulară, ca instrument strategic pentru dezvoltarea durabilă, coeziunea socială și competitivitatea economiei românești.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I – DISPOZIȚII GENERALE

Capitolul I – Obiect, scop și principii

Art. 1 – Obiectul și scopul legii

(1) Prezenta lege stabilește cadrul juridic unitar, integrat și obligatoriu pentru promovarea, implementarea, coordonarea și monitorizarea economiei circulare în România. Aceasta reglementează tranziția de la modelul economic liniar, bazat pe extragere–producere–consum–eliminare, la un model economic durabil, rezilient și competitiv, fundamentat pe utilizarea eficientă, regenerativă și responsabilă a resurselor naturale, materiale și energetice.

(2) Scopul prezentei legi este instituirea unui sistem coerent de politici, instrumente, măsuri și mecanisme operaționale care să asigure, în mod cumulativ:

- a) reducerea generării deșeurilor și a risipei de resurse, prin măsuri de prevenire aplicate pe întreg ciclul de viață al produselor, inclusiv prin proiectare ecologică, optimizarea proceselor tehnologice și promovarea unor modele de consum sustenabile;
- b) menținerea valorii produselor, materialelor și resurselor în economie pentru o durată cât mai mare, prin reutilizare, reparare, recondiționare, remanufacturare și reintegrare în circuitul economic, cu respectarea standardelor de calitate și siguranță aplicabile;
- c) dezvoltarea infrastructurilor dedicate și a piețelor pentru materii prime secundare, precum și sprijinirea transferului tehnologic către operatorii economici;
- d) protejarea mediului și a sănătății populației, prin reducerea impactului negativ al activităților economice, limitarea emisiilor poluante, diminuarea exploatării resurselor neregenerabile și refacerea capitalului natural;
- e) sprijinirea inovării, cercetării și transferului tehnologic în domeniul economiei circulare, inclusiv prin digitalizarea și asigurarea trasabilității fluxurilor de materiale și produse;

f) crearea de locuri de muncă verzi și susținerea tranziției juste pentru comunitățile și regiunile afectate de schimbarea modelelor economice, prin programe de reconversie profesională, sprijinirea economiei sociale și integrarea în lanțuri valorice sustenabile;

g) implicarea activă a autorităților publice, operatorilor economici, societății civile și cetățenilor în atingerea obiectivelor economiei circulare, prin mecanisme participative, educație și conștientizare publică.

(3) Prevederile prezentei legi se aplică pe termen mediu și lung, în vederea atingerii obiectivelor și ȋntelor stabilite prin strategiile și programele naționale de dezvoltare durabilă, aprobate prin actele normative în vigoare, în corelare cu angajamentele internaționale asumate de România și cu obligațiile ce decurg din calitatea de stat membru al Uniunii Europene.

Art. 2 – Domeniul de aplicare

(1) Prezenta lege se aplică tuturor persoanelor fizice și juridice, de drept public sau privat, care desfășoară activități de producere, introducere pe piață, distribuție, utilizare, colectare, tratare, refolosire, valorificare, reciclare sau eliminare a produselor, materialelor și resurselor, indiferent de sectorul economic în care acestea operează.

(2) Dispozițiile prezentei legi se aplică și autorităților și instituțiilor administrației publice centrale și locale, organismelor interinstituționale, precum și altor entități implicate în elaborarea, implementarea, coordonarea, finanțarea, monitorizarea ori controlul politicilor, programelor și proiectelor aferente economiei circulare.

(3) Activitățile reglementate prin prezenta lege includ, fără a se limita la:

- a) proiectarea ecologică a produselor și proceselor;
- b) gestionarea fluxurilor de materiale și resurse, inclusiv a materiilor prime secundare;
- c) prevenirea, reducerea și valorificarea deșeurilor;
- d) reutilizarea, repararea, recondiționarea și remanufacturarea produselor;
- e) dezvoltarea și utilizarea infrastructurilor de colectare, tratare și reciclare;
- f) promovarea simbiozei industriale și a economiei colaborative;
- g) integrarea soluțiilor digitale pentru trasabilitatea resurselor;
- h) educația, formarea profesională și campaniile de conștientizare privind economia circulară.

(4) Prevederile prezentei legi se aplică și produselor și serviciilor importate sau exportate, în măsura în care acestea intră sub incidența regulilor stabilite pentru piața națională, inclusiv în relația cu piața internă a Uniunii Europene și cu statele terțe.

(5) În aplicarea prezentei legi se respectă principiile și normele prevăzute la art. 3 alin. (1) din Titlul I, fără a aduce atingere obligațiilor asumate de România prin tratate și acorduri internaționale în domeniul protecției mediului și dezvoltării durabile, ratificate prin legi și ordonanțe, precum și angajamentelor internaționale relevante, inclusiv Acordul de la Paris, ratificat prin Legea nr. 57/2017.

(6) Activitățile economice desfășurate pe teritoriul României se aliniază progresiv obiectivelor și principiilor economiei circulare, în condițiile și termenele prevăzute de prezenta lege și de actele normative subsecvente adoptate pentru aplicarea acesteia.

Art. 3 – Principiile economiei circulare și tranziției către utilizarea durabilă a resurselor

(1) Implementarea prezentei legi se realizează cu respectarea și aplicarea cumulativă a următoarelor principii:

- a) principiul prevenirii – prioritizarea acțiunilor și măsurilor menite să evite generarea de deșeuri și risipa de resurse încă din faza de proiectare a produselor, proceselor și serviciilor;
 - b) principiul ierarhiei circulare – aplicarea ordonată a opțiunilor de gestionare a resurselor, începând cu prevenirea, urmată de reutilizare, reparare, remanufacturare, reciclare și, în ultimă instanță, eliminare;
 - c) principiul poluatorul plătește – obligativitatea ca orice persoană fizică sau juridică ce produce un impact negativ asupra mediului să suporte costurile măsurilor de prevenire, reducere și remediere;
 - d) principiul responsabilității extinse a producătorului – asumarea de către producători a responsabilităților legate de proiectarea, fabricarea, comercializarea, utilizarea și gestionarea post-consum a produselor, pe întreg ciclul lor de viață;
 - e) principiul simbiozei industriale – promovarea colaborării între operatorii economici pentru utilizarea în comun sau schimbul de resurse, materiale și energie, astfel încât produsele secundare sau reziduurile unei activități să devină resurse pentru alta;
 - f) principiul inovării și digitalizării – integrarea tehnologiilor inovative și a soluțiilor digitale pentru optimizarea fluxurilor materiale, creșterea eficienței și asigurarea trasabilității;
 - g) principiul participării publice – implicarea activă a cetățenilor, comunităților locale, organizațiilor neguvernamentale și altor actori relevanți în luarea deciziilor și implementarea măsurilor de economie circulară;
 - h) principiul transparenței – asigurarea accesului public la informații complete, actualizate și verificabile privind performanța circulară a economiei și rezultatele implementării prezentei legi;
 - i) principiul tranziției juste – garantarea faptului că transformarea modelelor economice nu afectează disproporționat anumite grupuri sau regiuni, prin măsuri de sprijin și reconversie adaptate acestora.
- (2) Principiile prevăzute la alin. (1) constituie fundamentul interpretării și aplicării prezentei legi și se reflectă în toate strategiile, programele, actele normative și actele administrative emise în temeiul acesteia.
- (3) În cazul unui conflict între două sau mai multe principii prevăzute la alin. (1), prioritatea se acordă principiului prevenirii și principiului protecției mediului, acestea având caracter preeminent în interpretarea și aplicarea dispozițiilor prezentei legi.
- (4) În interpretarea și aplicarea prezentei legi se va ține seama și de principiile generale ale protecției mediului și dezvoltării durabile, prevăzute de legislația națională și de tratatele internaționale ratificate de România în acest domeniu, acestea constituind repere obligatorii pentru soluționarea oricăror neclarități sau situații neprevăzute în mod expres.
- (5) Normele metodologice de aplicare a prezentei legi, adoptate prin hotărâre a Guvernului la propunerea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, în termenul stabilit în Titlul XV – „Dispoziții finale, tranzitorii și abrogatorii”, devin obligatorii pentru toate autoritățile, instituțiile și entitățile vizate de prezenta lege.

Capitolul II – Definiții ale termenilor de noutate

Art. 4 – Termeni tehnici și instituționali specifici domeniului economiei circulare

(1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

achiziții publice verzi – proceduri de achiziție în care autoritățile contractante includ criterii obligatorii de mediu și circularitate, aplicabile pe întreg ciclul de viață al produsului, serviciului sau lucrării;

audit de circularitate – proces sistematic, documentat și independent de evaluare a fluxurilor de materiale, energie și resurse dintr-o organizație, proiect sau lanț de aprovizionare, în vederea determinării gradului de conformare la principiile economiei circulare;

1. biodeșeurile – deșeuri organice biodegradabile provenite din activități domestice, comerciale, instituționale, industriale nepericuloase, agricole sau horticole, care se pot descompune natural prin procese biologice.
2. Comitetul Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare – organism național instituit prin prezenta lege, cu rol de coordonare strategică, planificare, monitorizare și evaluare a politicilor de economie circulară;
3. compostabilitate – proprietatea unui material sau produs de a se descompune biologic, în condiții controlate, într-o perioadă determinată, transformându-se în compost fără reziduuri vizibile sau substanțe toxice;
4. economie circulară – model economic bazat pe menținerea valorii produselor, materialelor și resurselor în economie pentru o durată cât mai mare, prin reducerea generării deșeurilor și maximizarea reutilizării, reparării, recondiționării și reciclării;
5. economie socială circulară – componentă a economiei circulare care implică entități cu scop social, cooperative, asociații și întreprinderi sociale, orientate către incluziune socială și gestionarea durabilă a resurselor;
6. flux material prioritar – categorie de produse, materiale sau resurse cu impact major asupra mediului, economiei și societății, pentru care se stabilesc ținte și măsuri specifice de gestionare;
7. indicator minim de performanță – parametru cantitativ și calitativ stabilit prin hotărâre a Guvernului, care măsoară gradul de realizare a obiectivelor obligatorii ale sistemului de garanție-returnare în ceea ce privește colectarea, reciclarea și valorificarea ambalajelor, în conformitate cu cerințele legislației naționale și europene.
8. indice de circularitate – indicator compozit calculat la nivel național, destinat măsurării gradului de implementare a economiei circulare, conform metodologiei aprobate prin hotărâre a Guvernului;
9. instrumente financiare pentru circularitate – mecanisme economice, fiscale sau bugetare destinate sprijinirii activităților de prevenire, reutilizare, reparare, reciclare și valorificare a resurselor;
10. lanț valoric circular – succesiunea etapelor din ciclul de viață al unui produs sau serviciu, de la extracția resurselor, proiectare, producție și distribuție, până la reutilizare, remanufacturare și reciclare;
11. locuri de muncă verzi – posturi de muncă din activități economice care contribuie direct la protecția mediului, conservarea resurselor și reducerea impactului negativ asupra ecosistemelor, prin procese, produse sau servicii sustenabile.
12. materii prime secundare – materiale rezultate din procese de valorificare, care îndeplinesc criteriile de calitate și siguranță stabilite prin standarde naționale sau europene și pot fi reintroduse în producție;

13. mecanisme de raportare – proceduri și platforme standardizate prin care se transmit date privind performanța circulară și realizarea obiectivelor stabilite prin prezenta lege;
14. operator al sistemului național de trasabilitate circulară – entitate publică sau privată desemnată potrivit prezentei legi, responsabilă de administrarea platformei digitale de monitorizare a fluxurilor de produse, materiale și resurse;
15. operator responsabil – persoană juridică ce deține sau exercită controlul asupra activităților reglementate de prezenta lege, având obligațiile stabilite prin aceasta;
16. operatorul SGR – entitatea cu personalitate juridică, de drept privat, fără scop patrimonial, desemnată prin hotărâre a Guvernului, constituită prin asocierea producătorilor și comercianților, cu participarea autorităților publice centrale de mediu, având responsabilitatea organizării, gestionării și monitorizării la nivel național a sistemului de garanție-returnare.
17. pașaport digital al produsului – document electronic standardizat, care însoțește produsul pe întreaga durată a ciclului de viață și conține informații esențiale privind compoziția, performanța, reutilizarea, repararea și reciclarea acestuia;
18. planuri de investiții pentru centre de reciclare – documente strategice ce stabilesc etapele, resursele și termenele pentru dezvoltarea infrastructurii de colectare, sortare și reciclare;
19. platformă digitală de circularitate – sistem informatic național interoperabil, destinat colectării și gestionării datelor referitoare la fluxurile de resurse și performanța circulară a economiei – organizată și administrată de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;
20. Platforma Națională pentru Economie Circulară – mecanism de coordonare și colaborare între autorități publice, mediul economic, academic și societatea civilă, destinat implementării unitare a principiilor economiei circulare;
21. producție sustenabilă – procese industriale care utilizează resurse regenerabile sau reciclate, reduc consumul de energie și apă, limitează emisiile poluante și respectă principiile economiei circulare;
22. produs remanufacturat – bun readus, prin proces industrial standardizat, la o stare echivalentă cu cea a unui produs nou, cu performanțe tehnice și de siguranță cel puțin egale;
23. proiectare ecologică (eco-proiectare) – conceperea produselor astfel încât, pe întreg ciclul lor de viață, să aibă impact minim asupra mediului, să fie eficiente în utilizarea resurselor și să permită reutilizarea, repararea și reciclarea facilă;
24. reparare extensivă – intervenție tehnică majoră asupra unui produs, implicând înlocuirea sau refacerea unor componente esențiale pentru restabilirea sau îmbunătățirea performanței;
25. responsabilitate partajată – distribuirea obligațiilor privind atingerea obiectivelor economiei circulare între producători, distribuitori, consumatori și autorități publice;
26. reutilizare creativă (upcycling) – transformarea produselor sau materialelor neutilizate în produse de valoare egală sau superioară, prin design inovativ și procesare minimă;
27. reutilizare – orice operațiune prin care un produs sau o componentă a acestuia este folosit din nou, pentru aceeași destinație pentru care a fost conceput;

28. reparare – orice acțiune de readucere a unui produs defect sau deteriorat la o stare corespunzătoare de funcționare, fără înlocuirea integrală a produsului;
 29. remanufacturare – procesul industrial prin care un produs uzat este readus la specificațiile tehnice și de performanță inițiale, cu garanții echivalente celor ale unui produs nou.
 30. simbioză industrială – cooperare voluntară sau contractuală între entități economice, prin care reziduurile sau produsele secundare ale uneia sunt utilizate ca resurse de către alta;
 31. standard de circularitate – set de cerințe tehnice și indicatori minimi obligatorii pentru conformarea unui produs, serviciu sau proces la principiile economiei circulare;
 32. strategii sectoriale de economie circulară – documente de politică publică elaborate pentru domenii economice specifice, stabilind obiective și măsuri adaptate fiecărui sector;
 33. tranziție circulară – proces etapizat de transformare a economiei dintr-un model liniar într-un model circular, prin politici publice, reglementări, instrumente economice, educație și inovare.
- (2) Termenii definiți la alin. (1) au sensul stabilit exclusiv prin prezenta lege și se utilizează în mod unitar în toate actele normative, actele administrative și documentele tehnice emise în aplicarea acesteia.
- (3) În cazul în care un termen utilizat în prezenta lege nu este definit la alin. (1), sensul acestuia se stabilește potrivit înțelesului său tehnic sau, după caz, potrivit înțelesului consacrat în domeniul de referință.
- (4) Actualizarea sau completarea listei prevăzute la alin. (1) se realizează prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, fără a aduce atingere principiilor și obiectivelor stabilite de prezenta lege.

TITLUL II – OBIECTIVE STRATEGICE ȘI CONVERGENȚĂ CU LEGISLAȚIA UNIUNII EUROPENE

Art. 5 – Obiective naționale în tranziția circulară

- (1) Prezenta lege stabilește direcțiile strategice naționale pentru tranziția României către economia circulară, urmărind integrarea acestora în politicile publice, strategiile de dezvoltare și planurile sectoriale. Aceste direcții au ca scop realizarea unui model economic durabil, competitiv și rezilient.
- (2) Obiectivele strategice în domeniul economiei circulare sunt:
- a) creșterea eficienței utilizării resurselor și reducerea intensității materiale a economiei;
 - b) reducerea generării deșeurilor prin măsuri de prevenire, proiectare ecologică și optimizare a proceselor de producție și consum;
 - c) stimularea reutilizării, reparării, recondiționării și remanufacturării produselor, cu respectarea standardelor aplicabile;
 - d) creșterea gradului de reciclare și valorificare a materialelor și extinderea utilizării materiilor prime secundare;
 - e) dezvoltarea infrastructurii pentru colectare separată, sortare, reciclare, compostare și valorificare energetică a deșeurilor;

- f) implementarea infrastructurii digitale de trasabilitate pentru principalele fluxuri de materiale;
- g) integrarea educației pentru circularitate în sistemul de învățământ, formarea profesională și campaniile publice de informare;
- h) sprijinirea inovării, cercetării și transferului tehnologic în domeniul circularității;
- i) crearea de locuri de muncă verzi și sprijinirea tranziției juste pentru regiunile și comunitățile afectate;
- j) promovarea parteneriatelor și cooperării între autorități publice, mediul de afaceri, mediul academic și societatea civilă.

(3) Țintele cantitative, indicatorii de performanță și termenele de realizare aferente obiectivelor strategice prevăzute la alin. (2) se stabilesc prin Strategia națională pentru economia circulară și prin planurile naționale multianuale de implementare, aprobate prin hotărâre a Guvernului, elaborate în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi și actualizate periodic pentru corelarea cu politicile și reglementările Uniunii Europene.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor are obligația de a operaționaliza, în termen de cel mult 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, platforma digitală de circularitate prevăzută de prezenta lege, pe care o va administra și actualiza permanent, asigurând funcționalitatea și interoperabilitatea acesteia cu sistemele naționale și europene relevante.

(5) Implementarea obiectivelor prevăzute la alin. (2) se realizează prin măsuri legislative, programe guvernamentale, instrumente economice, stimulente financiare, investiții publice și private, parteneriate instituționale și proiecte de cooperare.

(6) Monitorizarea realizării obiectivelor strategice se efectuează anual de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, pe baza indicatorilor stabiliți conform alin. (3).

Rezultatele monitorizării se includ în Raportul Național privind Economia Circulară, publicat pe platforma digitală de circularitate și transmis Parlamentului.

Art. 6 – Corelarea cu Pactul Verde European și Planul de Acțiune al Uniunii Europene

(1) Implementarea prezentei legi se realizează în concordanță cu obiectivele, principiile și direcțiile de acțiune stabilite prin Pactul Verde European, adoptat prin Comunicarea Comisiei Europene COM(2019) 640 final, și Planul de Acțiune al Uniunii Europene pentru economia circulară, adoptat prin Comunicarea Comisiei Europene COM(2020) 98 final, precum și cu alte politici și strategii europene relevante în domeniul protecției mediului, utilizării durabile a resurselor și tranziției ecologice.

(2) Strategia națională pentru economia circulară și planurile naționale multianuale de implementare, prevăzute la art. 5 alin. (3), se elaborează cu respectarea următoarelor cerințe de corelare:

- a) integrarea obiectivelor și țăntelor stabilite la nivelul Uniunii Europene pentru reducerea risipei, creșterea reciclării și eficiența utilizării resurselor;
- b) alinierea măsurilor naționale la standardele și cerințele tehnice adoptate prin reglementări europene;
- c) asigurarea interoperabilității sistemelor naționale de monitorizare și raportare cu platformele și bazele de date europene;
- d) participarea activă la programele, parteneriatele și mecanismele de cooperare instituțională și tehnică promovate de Uniunea Europeană;

e) integrarea recomandărilor, evaluărilor și rapoartelor periodice emise de instituțiile europene relevante.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în calitate de autoritate națională competentă în domeniul economiei circulare, are obligația de a monitoriza permanent evoluția cadrului normativ și strategic european, de a propune actualizări ale legislației naționale și de a asigura reprezentarea României în structurile și grupurile de lucru europene relevante.

(4) În cazul adoptării unor noi obiective, standarde sau cerințe la nivelul Uniunii Europene, acestea se reflectă în Strategia națională pentru economia circulară și în planurile naționale multianuale de implementare, cu respectarea termenelor și condițiilor stabilite prin reglementările europene aplicabile.

(5) Cooperarea interinstituțională pentru asigurarea corelării prevăzute la prezentul articol se realizează prin mecanisme de coordonare aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare, instituit potrivit prezentei legi.

Art. 7 – Transpunerea directivelor și aplicarea regulamentelor europene

(1) Prezenta lege se aplică în concordanță cu legislația Uniunii Europene relevantă în domeniul economiei circulare, în special:

a) Directiva 2008/98/CE privind deșeurile, modificată prin Directiva (UE) 2018/851;

b) Directiva (UE) 2018/852 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje;

c) Directiva 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE);

d) Directiva 2006/66/CE privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori, modificată prin Directiva (UE) 2013/56;

e) Directiva (UE) 2019/904 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului;

f) Regulamentul (UE) 2020/852 privind instituirea unui cadru pentru facilitarea investițiilor durabile (Regulamentul privind taxonomia);

g) Regulamentul (UE) 2023/1542 privind bateriile și deșeurile de baterii;

h) Regulamentul (UE) 2023/988 privind siguranța generală a produselor;

i) alte directive și regulamente ale Uniunii Europene în domeniu, aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi, a căror listă se actualizează prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, în termen de 60 de zile de la adoptarea acestora la nivel european.

(2) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu celelalte autorități și instituții publice competente, are obligația de a asigura transpunerea integrală și corectă, în termenele stabilite, a directivelor prevăzute la alin. (1), prin inițierea, promovarea și adoptarea actelor normative necesare.

(3) Regulamentele Uniunii Europene prevăzute la alin. (1), precum și alte regulamente ulterioare relevante, se aplică direct și în integralitatea lor de la data intrării în vigoare, fără a necesita acte normative de transpunere. Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și autoritățile competente iau toate măsurile administrative, tehnice și organizatorice necesare pentru aplicarea lor efectivă.

(4) În cazul modificării, completării sau adoptării unor noi directive ori regulamente relevante, autoritățile competente actualizează corespunzător cadrul normativ și

procedural național, cu respectarea mecanismelor de corelare prevăzute la art. 6 alin. (4).

(5) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor informează anual Parlamentul României cu privire la stadiul transpunerii și aplicării legislației Uniunii Europene în domeniu, printr-un raport transmis comisiilor parlamentare de specialitate și publicat pe platforma digitală de circularitate, conform art. 5 alin. (4) la (6).

Art. 8 – Strategii, planuri și angajamente internaționale asumate

(1) Implementarea prezentei legi se realizează în concordanță cu angajamentele internaționale la care România este parte în domeniul protecției mediului, dezvoltării durabile, economiei circulare și utilizării responsabile a resurselor, precum:

a) Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, în special Obiectivele de Dezvoltare Durabilă (ODD) 6, 7, 9, 11, 12, 13, 14 și 15;

b) Acordul de la Paris, adoptat în cadrul Convenției-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice (UNFCCC), ratificat prin Legea nr. 57/2017;

c) Convenția de la Basel privind controlul transportului peste frontieră al deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, ratificată prin Legea nr. 6/1991;

d) Convenția de la Stockholm privind poluanții organici persistenti, ratificată prin Legea nr. 261/2004;

e) Convenția de la Minamata privind mercurul, ratificată prin Legea nr. 18/2017;

f) Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu, ratificată prin Legea nr. 86/2000;

g) alte acorduri, protocoale și inițiative internaționale relevante în domeniul economiei circulare și protecției mediului la care România este parte, în vigoare la data aplicării prezentei legi.

(2) Strategia națională pentru economia circulară și planurile naționale multianuale de implementare, prevăzute la art. 5 alin. (3), integrează în mod obligatoriu obiectivele, indicatorii și măsurile necesare îndeplinirii angajamentelor internaționale menționate la alin. (1).

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe și cu celelalte autorități competente, asigură participarea României la procesele internaționale de negociere, raportare și evaluare privind domeniile reglementate de prezenta lege.

(4) Autoritățile competente transmit periodic organismelor internaționale relevante rapoartele naționale de progres privind implementarea angajamentelor asumate, în termenele și formatele stabilite prin instrumentele juridice internaționale aplicabile, precum și prin actele normative interne de ratificare.

(5) În cazul adoptării unor noi angajamente internaționale în domeniile vizate, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe și în colaborare cu autoritățile interesate, inițiază, în termen de cel mult 12 luni de la ratificare, actualizarea strategiilor și planurilor naționale, pentru corelarea cu aceste angajamente.

TITLUL III – RESPONSABILITĂȚI GENERALE ALE AUTORITĂȚILOR PUBLICE

Capitolul I – Competența autorităților publice centrale

Art. 9 – Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor

(1) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor este autoritatea publică centrală cu rol principal de coordonare, elaborare, implementare și monitorizare a politicilor publice naționale în domeniul economiei circulare, fiind responsabil de asigurarea conformității acestora cu legislația Uniunii Europene și cu angajamentele internaționale asumate de România.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor:

- a) elaborează și propune spre aprobare Strategia națională pentru economia circulară și planurile naționale multianuale de implementare, prevăzute la art. 5 alin. (3);
- b) asigură corelarea măsurilor naționale cu politicile, strategiile și reglementările Uniunii Europene și cu angajamentele internaționale în domeniu;
- c) stabilește țintele naționale și indicatorii de performanță pentru implementarea obiectivelor prevăzute în prezenta lege, pe baza analizelor de impact și a recomandărilor europene și internaționale;
- d) monitorizează, centralizează și raportează datele privind performanța circulară a economiei naționale, inclusiv prin Raportul Național privind Economia Circulară;
- e) coordonează activitatea de implementare și operare a sistemelor naționale digitale de trasabilitate și raportare în domeniul economiei circulare;
- f) asigură, prin structurile și instituțiile aflate în subordine, derularea campaniilor de informare, educare și conștientizare a publicului;
- g) coordonează și sprijină dezvoltarea parteneriatelor interinstituționale, public-private și internaționale pentru promovarea economiei circulare;
- h) sprijină, prin politici și programe, dezvoltarea infrastructurii naționale de colectare, reciclare, compostare și valorificare a deșeurilor, precum și a centrelor de reparare și reutilizare;
- i) asigură integrarea principiilor economiei circulare în politicile naționale de mediu, gestionarea resurselor naturale, protecția biodiversității și adaptarea la schimbările climatice.

j) coordonează elaborarea cadrului normativ secundar și a normelor metodologice de aplicare a prezentei legi;

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor colaborează cu celelalte ministere, autorități centrale și locale, organizații neguvernamentale, mediul academic și mediul de afaceri, pentru realizarea obiectivelor stabilite prin prezenta lege.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor exercită atribuții de control, direct sau prin instituțiile subordonate, asupra modului de aplicare a prezentei legi și a actelor normative subsecvente, putând dispune măsuri corective sau sancționatorii, conform Titlului XIV.

(5) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor este punctul național de contact pentru schimbul de informații și raportarea către instituțiile Uniunii Europene și organismele internaționale în domeniul economiei circulare.

Art. 10 – Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Garda Națională de Mediu

(1) Agenția Națională pentru Protecția Mediului (ANPM) și Garda Națională de Mediu (GNM) sunt instituții publice aflate în coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și

Pădurilor, cu rol esențial în implementarea, monitorizarea și controlul aplicării prezentei legi.

(2) Agenția Națională pentru Protecția Mediului are următoarele atribuții principale:

a) colectează, verifică și centralizează datele transmise de operatorii economici, autoritățile publice locale și alte entități privind indicatorii de performanță în domeniul economiei circulare;

b) administrează registrele și bazele de date naționale relevante, inclusiv platforma digitală de circularitate, prevăzută la art. ... din prezenta lege;

c) avizează planurile și proiectele cu impact semnificativ asupra atingerii obiectivelor economiei circulare, inclusiv în ceea ce privește infrastructura de colectare, reciclare, compostare și valorificare;

d) elaborează rapoarte anuale și periodice privind stadiul implementării obiectivelor strategice, transmise Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor pentru includerea în Raportul Național privind Economia Circulară;

e) oferă suport tehnic și metodologic autorităților locale, operatorilor economici și altor instituții implicate, în vederea aplicării unitare a prezentei legi;

f) participă la schimbul de informații cu agențiile similare din Uniunea Europeană și la rețele internaționale de monitorizare în domeniul economiei circulare;

g) organizează și derulează programe de instruire și formare profesională pentru personalul propriu și pentru cel al autorităților implicate în aplicarea prezentei legi.

(3) Garda Națională de Mediu are următoarele atribuții principale:

a) exercită controlul operativ și inopinat asupra respectării obligațiilor prevăzute de prezenta lege și de actele normative subsecvente;

b) verifică modul de realizare a obiectivelor și ȋntelilor de economie circulară asumate de operatorii economici și autoritățile publice;

c) dispune măsuri corective și aplică sancțiuni, inclusiv amenzi și măsuri complementare, în condițiile prevăzute de Titlul XIV al prezentei legi;

d) monitorizează funcționarea infrastructurii de colectare, reciclare, compostare și valorificare, inclusiv a instalațiilor de tratare a deșeurilor, definite potrivit legislației în vigoare;

e) colaborează, în condițiile legii, cu autoritățile vamale, poliția și alte instituții cu atribuții de control pentru combaterea traficului ilegal de deșeuri și a altor activități interzise;

f) raportează trimestrial Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor rezultatele activităților de control și sancționare desfășurate în baza prezentei legi;

g) participă la misiuni comune de inspecție la nivel european și internațional, în domeniile vizate de prezenta lege.

(4) ANPM și GNM cooperează permanent pentru:

a) schimbul de date și informații;

b) coordonarea acțiunilor de control;

c) elaborarea ghidurilor de bună practică și a procedurilor unitare de inspecție și raportare;

d) organizarea în comun de programe de instruire și formare profesională;

e) informarea publicului cu privire la stadiul și rezultatele implementării economiei circulare.

(5) ANPM și GNM au obligația să pună la dispoziția publicului, prin intermediul platformei digitale de circularitate prevăzute la art. ... din prezenta lege, informații actualizate privind performanța circulară la nivel național, regional și local, cu respectarea legislației privind protecția datelor și a secretului comercial.

Art. 11 – Ministerul Educației

(1) Ministerul Educației este autoritatea administrației publice centrale responsabilă de integrarea conceptelor, principiilor și obiectivelor economiei circulare în sistemul național de educație, formare profesională și cercetare, în scopul formării unei culturi naționale a utilizării durabile și eficiente a resurselor.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), Ministerul Educației:

a) elaborează și implementează, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, planuri și programe educaționale privind economia circulară, adresate tuturor nivelurilor de învățământ preuniversitar, universitar și postuniversitar;

b) introduce, în cadrul curriculumului național, module obligatorii și opționale privind economia circulară, utilizarea eficientă a resurselor, prevenirea risipei și protecția mediului, adaptate fiecărui nivel de studiu;

c) dezvoltă programe de formare profesională continuă pentru cadrele didactice, inspectorii școlari și formatorii din domeniile tehnice, economice și de mediu, în vederea predării integrate a noțiunilor de circularitate;

d) sprijină dezvoltarea și implementarea de cursuri universitare și postuniversitare specializate în domeniul economiei circulare, eco-designului, simbiozei industriale și managementului sustenabil al resurselor;

e) promovează educația interdisciplinară, implicând domenii precum științe, tehnologie, inginerie, economie, arte și design, în abordarea integrată a principiilor circularității;

f) colaborează cu Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării pentru integrarea rezultatelor cercetării aplicate în procesele educaționale și pentru stimularea transferului de cunoștințe către mediul economic;

g) sprijină și promovează programele de voluntariat, educație non-formală și extrașcolară pe teme de economie circulară, în parteneriat cu autoritățile administrației publice locale, organizații neguvernamentale și mediul de afaceri;

h) susține organizarea de competiții, olimpiade, expoziții și proiecte tematice care stimulează inovația, creativitatea și aplicarea practică a principiilor economiei circulare în rândul elevilor și studenților.

(3) Ministerul Educației, împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, elaborează și actualizează periodic Ghidul național pentru educația în domeniul economiei circulare, care stabilește standardele educaționale minime, competențele-cheie urmărite și metodele recomandate de predare și evaluare.

(4) Ministerul Educației integrează în politicile și strategiile proprii mecanisme de parteneriat cu sectorul privat și cu organizații profesionale, în scopul asigurării accesului elevilor, studenților și cursanților la stagii de practică, vizite de studiu și proiecte demonstrative în domeniul economiei circulare.

(5) Ministerul Educației, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, sprijină crearea și dezvoltarea centrelor educaționale și a laboratoarelor de inovare în domeniul circularității, în cadrul unităților de învățământ și al instituțiilor de cercetare.

Art. 12 – Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului

(1) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, denumit în continuare Ministerul Economiei, este autoritatea publică centrală responsabilă de integrarea principiilor economiei circulare în politicile industriale, comerciale, de turism și de sprijinire a mediului de afaceri, cu scopul creșterii competitivității economiei naționale și reducerii impactului asupra mediului.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Economiei:

a) elaborează și implementează politici și programe pentru susținerea tranziției către producția sustenabilă și consumul responsabil, inclusiv prin sprijinirea adoptării tehnologiilor de eco-design și eficiență energetică, în conformitate cu legislația în vigoare;

b) stimulează dezvoltarea și implementarea de modele de afaceri circulare, precum economia serviciilor, reutilizarea, repararea, remanufacturarea și închirierea produselor;

c) acordă, în condițiile legii, sprijin financiar și consultanță tehnică întreprinderilor mici și mijlocii, start-up-urilor și întreprinderilor inovatoare pentru implementarea soluțiilor de economie circulară;

d) promovează integrarea criteriilor de circularitate și sustenabilitate în lanțurile valorice naționale și internaționale, inclusiv prin clustere, rețele de afaceri și parteneriate industriale;

e) coordonează, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, programe de investiții pentru dezvoltarea infrastructurii de colectare, reciclare, reutilizare și valorificare a resurselor, potrivit legislației specifice;

f) sprijină dezvoltarea piețelor pentru materiile prime secundare și pentru produsele și serviciile cu performanțe ridicate de circularitate, inclusiv prin standardizare și certificare, în conformitate cu normele naționale și europene;

g) integrează criteriile economiei circulare în politicile și strategiile de turism, încurajând destinațiile, operatorii și facilitățile să adopte practici sustenabile;

h) colaborează cu Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării pentru stimularea inovării industriale și a transferului tehnologic în domeniul circularității;

i) asigură, împreună cu Ministerul Educației, programe de formare profesională și calificare a forței de muncă în domenii industriale cu relevanță pentru economia circulară;

j) elaborează anual rapoarte privind impactul economic al tranziției către economia circulară în sectoarele industriale și de turism, pe care le transmite Guvernului și le publică pe pagina proprie de internet.

(3) Ministerul Economiei participă activ, în limitele mandatului stabilit prin actele normative în vigoare, la reprezentarea României în inițiativele și parteneriatele economice internaționale privind economia circulară și promovează interesele mediului de afaceri românesc în acest domeniu.

(4) Ministerul Economiei colaborează cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și cu alte autorități publice centrale și locale, potrivit competențelor legale, pentru integrarea obiectivelor de circularitate în strategiile de dezvoltare economică regională și locală.

Art. 13 – Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării

(1) Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării, denumit în continuare Ministerul Cercetării, este autoritatea publică centrală responsabilă de coordonarea și sprijinirea activităților de cercetare, inovare și digitalizare destinate dezvoltării și implementării economiei circulare la nivel național.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Cercetării:

a) elaborează politici și programe naționale de cercetare și inovare care includ, cu prioritate, proiecte din domeniul economiei circulare, eco-designului, simbiozei industriale, tehnologiilor de reciclare avansată și utilizării eficiente a resurselor, în conformitate cu legislația aplicabilă;

b) sprijină cercetarea aplicată și dezvoltarea de tehnologii inovatoare pentru prevenirea risipei, reutilizare, reparare, remanufacturare și valorificarea materiilor prime secundare;

c) finanțează și coordonează, în condițiile legii, proiecte-pilot și programe demonstrative de economie circulară, cu potențial de replicare la nivel național;

d) dezvoltă și administrează, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, pașaportul digital al produselor și standardele aferente pentru interoperabilitatea datelor, potrivit legislației specifice;

e) sprijină crearea și operarea platformei digitale naționale de circularitate, interoperabilă cu sistemele europene și internaționale, pentru colectarea, gestionarea, analiza și raportarea datelor privind fluxurile de materiale și performanța circulară, potrivit normelor în vigoare;

f) colaborează cu mediul academic și cu institutele de cercetare pentru transferul tehnologic și implementarea rezultatelor cercetării în industrie și administrație;

g) susține participarea României în programele de cercetare și inovare ale Uniunii Europene și ale altor organizații internaționale relevante în domeniul economiei circulare, potrivit legislației aplicabile;

h) coordonează dezvoltarea standardelor tehnice pentru aplicațiile digitale din domeniul circularității, în conformitate cu reglementările naționale, europene și internaționale aplicabile;

i) sprijină dezvoltarea competențelor digitale în rândul personalului din administrația publică și al operatorilor economici implicați în implementarea măsurilor de economie circulară.

(3) Ministerul Cercetării colaborează cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, Ministerul Educației și Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor pentru a asigura integrarea cercetării și inovării în politicile publice, strategiile industriale și programele educaționale legate de economia circulară.

(4) Ministerul Cercetării promovează proiecte de cooperare internațională și schimburi de bune practici în domeniul digitalizării și inovării aplicate economiei circulare, pentru facilitarea accesului României la expertiza și resursele globale, în condițiile legii.

Art. 14 – Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

(1) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, denumit în continuare Ministerul Dezvoltării, este autoritatea publică centrală responsabilă de integrarea obiectivelor și principiilor economiei circulare în politicile și strategiile naționale de dezvoltare teritorială, urbanism, construcții și infrastructură publică.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Dezvoltării:

- a) asigură includerea principiilor economiei circulare în documentațiile de urbanism și amenajarea teritoriului, în strategiile de regenerare urbană și dezvoltare teritorială;
- b) promovează standarde și norme tehnice pentru construcții sustenabile, eficiență energetică, utilizarea materialelor reciclate și reducerea amprente de carbon în sectorul construcțiilor, în conformitate cu legislația în vigoare;
- c) coordonează elaborarea și implementarea proiectelor de infrastructură publică destinate prevenirii și reducerii risipei de resurse, precum și reutilizării și valorificării materialelor, potrivit competențelor stabilite prin lege;
- d) colaborează cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și cu alte autorități competente, potrivit atribuțiilor legale, pentru integrarea obiectivelor economiei circulare în planurile și programele naționale de investiții;
- e) sprijină, prin programe și ghiduri metodologice, implementarea criteriilor de circularitate în proiectele finanțate din fonduri publice, în condițiile legii;
- f) inițiază, în colaborare cu alte autorități și organizații profesionale, programe de formare și instruire profesională în domeniul construcțiilor sustenabile și al economiei circulare aplicate în dezvoltarea urbană;
- g) monitorizează aplicarea standardelor tehnice privind economia circulară în domeniile aflate în sfera sa de competență, raportează anual Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor rezultatele obținute și publică aceste rapoarte pe pagina proprie de internet.

(3) Ministerul Dezvoltării colaborează cu autoritățile administrației publice locale, asociațiile profesionale și sectorul privat, potrivit competențelor legale, în vederea promovării bunelor practici și a modelelor inovatoare de implementare a economiei circulare în proiectele de dezvoltare urbană și teritorială.

Art. 15 – Alte autorități centrale și instituții implicate

(1) În aplicarea prezentei legi, următoarele autorități centrale și instituții publice exercită atribuții specifice, în domeniul lor de competență, pentru realizarea obiectivelor economiei circulare:

a) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale

1. integrează obiectivele și principiile economiei circulare în strategiile, programele și politicile naționale privind agricultura, dezvoltarea rurală, industria alimentară și bioeconomia;
2. elaborează, în condițiile legii, programe și măsuri pentru reducerea risipei alimentare pe întreg lanțul de producție, distribuție și consum, inclusiv prin implementarea mecanismelor de colectare, redistribuire și valorificare a surplusului alimentar;
3. sprijină utilizarea eficientă și sustenabilă a resurselor naturale (sol, apă, biodiversitate) și promovarea tehnologiilor agricole prietenoase cu mediul;
4. dezvoltă, în condițiile legii, scheme de sprijin pentru valorificarea subproduselor agricole și a deșeurilor organice în vederea obținerii de compost, biogaz sau alte produse utile economiei circulare;
5. colaborează cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și cu autoritățile administrației publice locale pentru implementarea programelor integrate de agricultură circulară.

b) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii

1. integrează principiile economiei circulare în planificarea, proiectarea, construcția, modernizarea și exploatarea infrastructurii de transport rutier, feroviar, aerian, maritim și fluvial;
2. promovează mobilitatea sustenabilă prin dezvoltarea transportului public ecologic, a infrastructurii pentru vehicule electrice și a soluțiilor logistice cu amprentă redusă de carbon;
3. elaborează standarde tehnice și normative pentru utilizarea materialelor reciclate în construcțiile de infrastructură, în conformitate cu legislația aplicabilă;
4. sprijină proiectele de recondiționare, reutilizare și reciclare a componentelor și echipamentelor din sectorul transporturilor;
5. colaborează cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului și cu mediul privat pentru crearea de hub-uri logistice sustenabile.

c) Ministerul Sănătății

1. elaborează reglementări specifice privind gestionarea circulară a deșeurilor medicale, în conformitate cu normele de protecție a sănătății publice și a mediului;
2. coordonează implementarea programelor de reducere a utilizării substanțelor periculoase și înlocuirea acestora cu alternative mai sigure;
3. sprijină dotarea unităților sanitare cu echipamente și tehnologii care permit reutilizarea și reciclarea materialelor medicale acolo unde este posibil și sigur, potrivit legislației aplicabile;
4. monitorizează și raportează anual progresele în gestionarea circulară a fluxurilor de materiale și echipamente din sectorul medical, publicând aceste rapoarte pe pagina proprie de internet;
5. colaborează cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor pentru integrarea obiectivelor de circularitate în infrastructura sanitară.

d) Ministerul Finanțelor

1. elaborează și implementează, în condițiile legii, instrumente fiscale și bugetare pentru stimularea economiei circulare, inclusiv taxe verzi, scheme de eco-bonus și facilități fiscale pentru investiții în circularitate;
2. sprijină crearea de fonduri de investiții și garanții financiare dedicate proiectelor de economie circulară;
3. asigură, împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, integrarea principiilor economiei circulare în criteriile de finanțare a proiectelor publice;
4. monitorizează impactul economic al măsurilor fiscale în domeniu și propune ajustări periodice pentru atingerea obiectivelor strategice ale prezentei legi.

e) Ministerul Energiei

1. promovează eficiența energetică în producție, transport și consum, utilizând tehnologii moderne cu impact redus asupra mediului;
2. încurajează integrarea surselor regenerabile de energie și a sistemelor de cogenerare de înaltă eficiență în procesele economiei circulare;
3. sprijină proiecte pentru recuperarea energiei din deșeuri nevalorificabile material;
4. elaborează programe pentru reducerea pierderilor de energie în rețele și echipamente;
5. colaborează cu Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării pentru dezvoltarea de soluții tehnologice inovatoare în domeniul energiei circulare.

f) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor

1. monitorizează respectarea normelor privind informarea corectă și completă a consumatorilor asupra caracteristicilor de circularitate ale produselor și serviciilor;
2. supraveghează respectarea standardelor de etichetare ecologică și pașaport digital al produselor;
3. controlează siguranța produselor reutilizate, recondiționate sau reciclate puse pe piață;
4. aplică, în condițiile legii, sancțiuni și măsuri corective în caz de nerespectare a obligațiilor legale de informare și conformitate.

g) Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei

1. integrează obiectivele economiei circulare în reglementările privind producerea, transportul, distribuția și consumul de energie;
2. stabilește criterii tehnice pentru eficiența energetică, recuperarea și reutilizarea resurselor în sectorul energetic;
3. monitorizează și raportează periodic progresul în implementarea principiilor economiei circulare în domeniul energetic;
4. colaborează cu Ministerul Energiei și cu alte instituții relevante pentru implementarea măsurilor.

h) Alte autorități centrale și instituții publice cu competențe sectoriale relevante

1. contribuie la atingerea obiectivelor prezentei legi prin elaborarea și aplicarea de reglementări, programe și măsuri specifice domeniului lor de activitate, potrivit atribuțiilor legale;
2. asigură cooperarea interinstituțională și schimbul de date cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;
3. participă la raportarea unitară a progresului la nivel național în domeniul economiei circulare.

(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) își exercită atribuțiile în coordonare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, asigurând coerența și complementaritatea politicilor sectoriale cu obiectivele economiei circulare.

Capitolul II – Competența autorităților publice locale și județene

Art. 16 – Rolul general al autorităților publice locale și județene

(1) Autoritățile administrației publice locale și județene, denumite în continuare autorități locale și județene, sunt responsabile pentru implementarea, la nivel teritorial, a politicilor, programelor și măsurilor prevăzute de prezenta lege, asigurând adaptarea acestora la specificul local și integrarea lor în strategiile de dezvoltare durabilă.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), autoritățile locale și județene:

- a) elaborează și aprobă, în condițiile legii, strategii, planuri și programe locale sau județene pentru economie circulară, în concordanță cu obiectivele și principiile prezentei legi;
- b) asigură integrarea principiilor economiei circulare în documentațiile de urbanism, planurile de amenajare a teritoriului și strategiile de dezvoltare economică locală, potrivit competențelor legale;
- c) sprijină și implementează, în condițiile legii, proiecte de infrastructură pentru colectarea separată, reciclarea, compostarea și valorificarea resurselor;

- d) promovează parteneriate locale între sectorul public, sectorul privat, societatea civilă și mediul academic pentru dezvoltarea de inițiative circulare;
- e) sprijină, potrivit atribuțiilor legale, înființarea și funcționarea centrelor de reutilizare, reparații și remanufacturare;
- f) monitorizează, potrivit competențelor stabilite prin lege, respectarea obligațiilor legale în domeniul economiei circulare de către operatorii economici și alți actori locali, raportând anual către autoritățile centrale competente și publicând aceste rapoarte pe pagina proprie de internet;
- g) derulează campanii de educare și conștientizare la nivelul comunității privind reducerea deșeurilor, reutilizarea, repararea și reciclarea;
- h) asigură colectarea și transmiterea către autoritățile centrale a datelor și indicatorilor privind performanța circulară la nivel local și județean, publicând aceste informații pe pagina proprie de internet.

(3) Autoritățile locale și județene au obligația de a colabora între ele și cu autoritățile centrale, schimbând bune practici, informații și resurse, potrivit competențelor legale, pentru a asigura o implementare unitară și eficientă a prezentei legi pe întreg teritoriul național.

(4) Finanțarea activităților prevăzute la alin. (1)–(3) se realizează din bugetele locale și județene, din fonduri naționale și europene, precum și din alte surse legal constituite, potrivit legislației aplicabile privind finanțele publice.

Art. 17 – Atribuțiile consiliilor județene

(1) Consiliile județene coordonează și sprijină implementarea politicilor și măsurilor de economie circulară la nivelul unităților administrativ-teritoriale din județ, asigurând coerența și corelarea acțiunilor locale cu strategiile și obiectivele județene, în condițiile legii.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), consiliile județene:

- a) elaborează și adoptă, în condițiile legii, Strategia județeană pentru economie circulară, corelată cu strategiile naționale și cu planurile de dezvoltare durabilă, stabilind obiective și indicatori de performanță adaptați contextului local;
- b) coordonează, potrivit competențelor stabilite prin lege, activitatea autorităților administrației publice locale din județ în vederea respectării prevederilor prezentei legi și a normelor metodologice aferente;
- c) asigură, în condițiile legii, dezvoltarea, modernizarea și gestionarea în comun a infrastructurii regionale de colectare separată, sortare, reciclare, compostare și tratare a deșeurilor;
- d) sprijină, potrivit competențelor legale, crearea și operarea platformelor intercomunitare pentru reutilizare și reparații, în colaborare cu autoritățile locale, organizațiile neguvernamentale și mediul privat;
- e) identifică și promovează proiecte de economie circulară eligibile pentru finanțare prin fonduri naționale, europene sau internaționale, în condițiile legii;
- f) asigură monitorizarea și raportarea anuală către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a stadiului implementării obiectivelor de economie circulară în județ, conform metodologiei naționale, și publică aceste rapoarte pe pagina proprie de internet;

- g) organizează campanii județene de informare și conștientizare privind prevenirea generării deșeurilor, reutilizarea și reciclarea, în parteneriat cu autorități locale, unități de învățământ, organizații neguvernamentale și mediul de afaceri;
- h) sprijină formarea profesională și reconversia lucrătorilor din sectoarele afectate de tranziția către economia circulară, în condițiile legii;
- i) facilitează schimbul de bune practici între localitățile din județ în domeniul circularității.

(3) Consiliile județene pot constitui, singure sau în parteneriat cu alte autorități publice și cu sectorul privat, consorții de investiții pentru dezvoltarea infrastructurii circulare regionale, în condițiile legii.

(4) Finanțarea activităților prevăzute la prezentul articol se realizează din bugetul propriu al județului, din sume defalcate din bugetul de stat, din fonduri externe nerambursabile, precum și din alte surse legal constituite, potrivit legislației aplicabile privind finanțele publice.

Art. 18 – Atribuțiile consiliilor locale

(1) Consiliile locale asigură implementarea, la nivelul unității administrativ-teritoriale, a măsurilor și obligațiilor prevăzute de prezenta lege, adaptându-le la specificul local și la nevoile comunității, în condițiile legii.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), consiliile locale:

- a) elaborează și adoptă, în condițiile legii, Planul local de acțiune pentru economie circulară, corelat cu strategia județeană și cu obiectivele naționale;
- b) stabilesc, potrivit competențelor legale, măsuri pentru prevenirea generării deșeurilor și reducerea risipei de resurse în domeniile aflate în competență;
- c) organizează și administrează, în condițiile legii, servicii publice de colectare separată, reciclare, compostare și valorificare a deșeurilor, direct sau prin operatori autorizați;
- d) sprijină, potrivit competențelor legale, crearea și funcționarea centrelor locale de reutilizare și reparații, inclusiv prin facilități de autorizare și sprijin logistic;
- e) asigură integrarea principiilor economiei circulare în documentațiile de urbanism, planurile de dezvoltare locală și investițiile publice, potrivit legislației în vigoare privind urbanismul și amenajarea teritoriului;
- f) încurajează achizițiile publice verzi, utilizarea materialelor reciclate și soluțiilor tehnice durabile în proiectele finanțate din fonduri publice;
- g) derulează campanii locale de educare și conștientizare a populației privind reducerea deșeurilor, reutilizarea și reciclarea;
- h) sprijină activitățile de colectare voluntară, reparații comunitare și inițiative civice pentru circularitate;
- i) monitorizează, potrivit competențelor legale, respectarea obligațiilor în domeniul economiei circulare de către operatorii economici care activează pe raza unității administrativ-teritoriale, raportează anual către consiliul județean și publică aceste rapoarte pe pagina proprie de internet;
- j) asigură transmiterea datelor și indicatorilor de performanță la nivel local către autoritățile județene și centrale, conform metodologiilor naționale, și publică aceste informații pe pagina proprie de internet.

(3) Consiliile locale pot încheia parteneriate cu operatori economici, instituții publice, organizații neguvernamentale și comunități locale pentru implementarea de proiecte și servicii în domeniul economiei circulare, în condițiile legii.

(4) Finanțarea activităților prevăzute la prezentul articol se realizează din bugetul local, din fonduri naționale și europene, precum și din alte surse legal constituite, potrivit legislației aplicabile privind finanțele publice.

Art. 19 – Atribuțiile primarului

(1) Primarul asigură aplicarea, la nivelul unității administrativ-teritoriale, a măsurilor prevăzute de prezenta lege, răspunzând de coordonarea operațională a acțiunilor și de respectarea obligațiilor legale în domeniul economiei circulare.

(2) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), primarul:

a) coordonează, în condițiile legii, elaborarea Planului local de acțiune pentru economie circulară și îl supune aprobării consiliului local;

b) dispune, potrivit competențelor legale, măsurile administrative necesare pentru prevenirea generării deșeurilor și reducerea risipei de resurse;

c) asigură, în condițiile legii, funcționarea și monitorizarea serviciilor publice de colectare separată, reciclare, compostare și valorificare a deșeurilor;

d) urmărește integrarea criteriilor de sustenabilitate și circularitate în toate proiectele și investițiile derulate la nivel local;

e) sprijină, potrivit competențelor legale, înființarea și operarea centrelor locale de reutilizare și reparații, în parteneriat cu sectorul privat și societatea civilă;

f) asigură transmiterea către consiliul județean și către autoritățile centrale competente a datelor, indicatorilor și rapoartelor prevăzute de lege, conform metodologiilor naționale, și publică aceste informații pe pagina proprie de internet;

g) dispune, în condițiile legii, acțiuni de control la nivel local, prin personalul de specialitate din aparatul de specialitate al primarului, pentru verificarea respectării obligațiilor în domeniul economiei circulare;

h) organizează, potrivit competențelor legale, consultări publice cu cetățenii, mediul de afaceri și organizațiile neguvernamentale privind implementarea și actualizarea măsurilor de economie circulară;

i) reprezintă unitatea administrativ-teritorială în relația cu autoritățile județene, centrale și cu organizațiile internaționale în domeniul economiei circulare, în limitele mandatului și potrivit competențelor stabilite prin lege.

(3) Primarul poate delega, în condițiile legii, atribuțiile prevăzute la alin. (2) către viceprimar sau către conducătorii compartimentelor de specialitate din aparatul propriu.

(4) Primarul răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege, conform regimului juridic aplicabil funcției.

Art. 20 – Asociațiile de dezvoltare intercomunitară în domeniul economiei circulare

(1) Asociațiile de dezvoltare intercomunitară (ADI) constituite potrivit legii pot exercita, în numele și pe seama unităților administrativ-teritoriale membre, atribuții specifice în domeniul economiei circulare, potrivit competențelor stabilite prin actele de asociere și hotărârile autorităților deliberative, în conformitate cu legislația aplicabilă.

(2) În cadrul competențelor delegate, ADI:

- a) coordonează, în condițiile legii, implementarea proiectelor și investițiilor comune pentru prevenirea generării deșeurilor, reutilizare, reciclare și valorificare a resurselor;
- b) asigură, potrivit legislației aplicabile, managementul integrat al fluxurilor de deșeuri la nivel intercomunitar, inclusiv prin dezvoltarea infrastructurii comune de colectare, sortare, tratare și valorificare;
- c) elaborează, în conformitate cu metodologia națională, Planul intercomunitar de acțiune pentru economie circulară, corelat cu strategiile județene și naționale;
- d) negociază și implementează, în condițiile legii, contracte cu operatori economici, furnizori de servicii sau entități specializate pentru atingerea obiectivelor de circularitate;
- e) derulează programe comune de educare și conștientizare a populației din aria de competență;
- f) gestionează platforme digitale comune pentru monitorizarea indicatorilor de performanță și raportarea datelor către autoritățile competente, publicând aceste informații și pe paginile proprii de internet;
- g) atrage și administrează, în condițiile legii, fonduri nerambursabile, credite sau alte surse de finanțare destinate proiectelor de economie circulară.

(3) ADI răspund, în condițiile legii și ale actelor constitutive, solidar și individual, după caz, pentru realizarea obiectivelor asumate prin mandatul primit de la unitățile administrativ-teritoriale membre.

(4) Activitatea ADI în domeniul economiei circulare este supusă monitorizării și evaluării anuale de către consiliile locale și județene membre, pe baza rapoartelor de progres și a indicatorilor stabiliți prin prezenta lege și actele subsecvente, aceste rapoarte fiind publicate pe platforma digitală comună și pe paginile de internet ale membrilor.

Capitolul III – Comitetul Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

Art. 21 – Înființarea și rolul Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

(1) Se înființează Comitetul Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare, denumit în continuare Comitetul, ca structură guvernamentală fără personalitate juridică, cu rol de coordonare strategică și de adoptare a deciziilor în domeniile și în limitele stabilite prin prezenta lege și prin hotărâre a Guvernului, în vederea implementării politicilor publice naționale în domeniul economiei circulare.

(2) Comitetul are următoarele atribuții principale:

- a) asigură coerența între strategiile și planurile sectoriale ale ministerelor și instituțiilor publice centrale în domeniul economiei circulare;
- b) coordonează elaborarea și actualizarea Strategiei Naționale pentru Economie Circulară și a planurilor multianuale aferente;
- c) monitorizează progresul în realizarea obiectivelor naționale asumate în raport cu Uniunea Europeană și cu alte organisme internaționale;
- d) inițiază propuneri legislative, administrative și financiare pentru accelerarea tranziției către economia circulară;
- e) evaluează periodic impactul măsurilor aplicate și formulează recomandări pentru ajustarea acestora;

f) asigură colaborarea și schimbul de date cu Platforma Națională pentru Economie Circulară, prevăzută la art. 26, precum și cu alți actori relevanți din domeniu.

(3) Comitetul funcționează ca punct național de coordonare în relația cu instituțiile Uniunii Europene și cu organizațiile internaționale în domeniul economiei circulare.

(4) Organizarea, componența nominală, modul de funcționare și secretariatul tehnic al Comitetului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, adoptată la propunerea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 22 – Componența Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

(1) Comitetul este alcătuit din reprezentanți cu rang de secretar de stat sau echivalent ai următoarelor ministere și instituții publice centrale:

- a) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;
- b) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
- c) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului;
- d) Ministerul Energiei;
- e) Ministerul Educației;
- f) Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării;
- g) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii;
- h) Ministerul Sănătății;
- i) Ministerul Finanțelor;
- j) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației;
- k) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale;
- l) Ministerul Culturii – pentru componenta patrimoniului construit și a reabilitării sustenabile;
- m) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor;
- n) Autoritatea Națională de Reglementare în domeniul Energiei;
- o) Agenția Națională pentru Protecția Mediului;
- p) Garda Națională de Mediu.

(2) La lucrările Comitetului pot participa, în calitate de invitați permanenți, fără drept de vot:

- a) reprezentanți ai asociațiilor autorităților administrației publice locale și județene;
- b) reprezentanți ai mediului academic și de cercetare;
- c) reprezentanți ai Platformei Naționale pentru Economie Circulară, prevăzută la art. 26;
- d) reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale cu activitate relevantă în domeniu.

(3) Fiecare instituție desemnează un membru titular și un membru supleant, care participă la ședințele Comitetului și au responsabilitatea transmiterii punctelor de vedere instituționale.

(4) Președinția Comitetului este asigurată de ministrul mediului, apelor și pădurilor, iar vicepreședinția de un reprezentant desemnat dintre membrii Comitetului, prin consensul membrilor prezenți.

(5) Activitatea membrilor Comitetului se desfășoară în cadrul atribuțiilor de serviciu și nu presupune acordarea unei remunerații distincte.

Art. 23 – Atribuțiile și responsabilitățile Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

(1) Comitetul exercită atribuțiile de coordonare strategică a implementării politicilor și măsurilor prevăzute de prezenta lege și asigură integrarea principiilor economiei circulare în strategiile și programele sectoriale naționale, în limitele competențelor stabilite prin hotărârea Guvernului de organizare și funcționare.

(2) În realizarea obiectivelor prevăzute la alin. (1), Comitetul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) aprobă, în limitele mandatului stabilit, Planul Național Multianual pentru Economia Circulară, elaborat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în consultare cu ministerele și instituțiile competente;

b) asigură corelarea strategiilor și planurilor sectoriale cu obiectivele economiei circulare, în vederea evitării suprapunerilor și conflictelor de reglementare;

c) propune măsuri pentru îmbunătățirea cadrului legislativ și administrativ în domeniul circularității;

d) coordonează procesul de transpunere a directivelor Uniunii Europene și aplicarea regulamentelor relevante, potrivit procedurilor stabilite de legislația națională în vigoare;

e) stabilește indicatori de performanță și mecanisme de monitorizare a progresului în implementarea economiei circulare la nivel național;

f) avizează rapoartele anuale privind stadiul implementării strategiei și le transmite Guvernului, spre informare;

g) facilitează schimbul de date, bune practici și experiențe între ministere, autorități și alte părți implicate;

h) coordonează acțiunile interministeriale în situații de urgență care pot afecta atingerea obiectivelor economiei circulare, în limitele competențelor stabilite de legislația în vigoare;

i) colaborează cu Platforma Națională pentru Economie Circulară, prevăzută la art. 26, pentru integrarea propunerilor și recomandărilor acesteia în politicile publice;

j) sprijină accesarea și utilizarea eficientă a fondurilor europene și naționale destinate tranziției către economia circulară.

(3) Comitetul elaborează anual un raport consolidat privind progresul în implementarea economiei circulare, care se publică pe site-ul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și se transmite Parlamentului, spre informare.

(4) Procedurile interne de lucru ale Comitetului se stabilesc prin regulament propriu, aprobat în termen de 90 de zile de la data constituirii acestuia.

Art. 24 – Funcționarea Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

(1) Comitetul se întrunește, de regulă, la sediul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor. În funcție de tematica abordată sau de necesități, ședințele pot fi găzduite de alte ministere membre sau se pot desfășura prin mijloace electronice de comunicare la distanță, potrivit legislației în vigoare, cu respectarea aceluiași condiții de cvorum și vot. Comitetul se reunește în sesiuni ordinare trimestrial și, ori de câte ori este necesar, în sesiuni extraordinare, la convocarea președintelui sau la solicitarea a cel puțin unei treimi dintre membrii săi.

(2) Convocarea ședințelor Comitetului se face cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data desfășurării acestora, pentru ședințele ordinare, și cu minimum 3 zile lucrătoare

înainte, pentru ședințele extraordinare, prin transmiterea ordinii de zi și a documentelor aferente.

(3) Comitetul își desfășoară activitatea legal în prezența majorității membrilor desemnați.

(4) Hotărârile Comitetului se adoptă prin consens; în lipsa consensului, deciziile se iau cu votul a cel puțin două treimi din membrii prezenți.

(5) La ședințele Comitetului pot participa, în funcție de tematica discutată, invitați din partea mediului academic, mediului de afaceri, organizațiilor neguvernamentale sau altor entități relevante.

(6) Secretariatul tehnic al Comitetului este asigurat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, care îndeplinește următoarele atribuții:

a) pregătește și transmite convocările și documentele aferente ședințelor;

b) redactează și transmite procesele-verbale și hotărârile adoptate;

c) asigură arhivarea documentelor Comitetului;

d) gestionează comunicarea publică și interinstituțională privind activitatea Comitetului.

(7) Cheltuielile administrative legate de funcționarea Comitetului, inclusiv costurile logistice, tehnice și de organizare, sunt suportate din bugetul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.

Art. 25 – Obligațiile de raportare și transparență ale Comitetului

(1) Comitetul elaborează și transmite anual Parlamentului României și Guvernului un Raport Național privind implementarea și evoluția economiei circulare, care cuprinde, cel puțin:

a) evaluarea progresului realizat în atingerea obiectivelor stabilite prin prezenta lege și prin strategiile și planurile naționale;

b) analiza gradului de implementare a măsurilor interministeriale și interinstituționale;

c) indicatorii de performanță, evoluțiile sectoriale și eventualele dificultăți întâmpinate;

d) recomandări și propuneri de măsuri legislative, administrative sau economice.

(2) Raportul anual se publică pe site-ul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și se prezintă în cadrul unei ședințe publice de dezbatere, organizată cu participarea autorităților publice centrale și locale, a mediului economic, academic și a societății civile.

(3) Comitetul publică, pe platforma națională dedicată economiei circulare, prevăzută la art. 26, următoarele informații:

a) componența nominală și instituțională a Comitetului;

b) ordinea de zi a ședințelor programate;

c) procesele-verbale și hotărârile adoptate, în conformitate cu prevederile legale aplicabile privind protecția informațiilor clasificate sau confidențiale;

d) rapoartele, studiile și documentele de analiză elaborate sau avizate de Comitet.

(4) Comitetul poate transmite rapoarte intermediare sau informări tematice la solicitarea Parlamentului, Guvernului ori a altor autorități publice centrale competente.

(5) Comitetul nu are competența de a emite acte administrative normative sau individuale cu caracter obligatoriu pentru terți; documentele adoptate au caracter de recomandare sau aviz și se transmit instituțiilor competente pentru implementare.

(6) Nerespectarea obligațiilor de raportare și transparență prevăzute în prezentul articol atrage răspunderea disciplinară sau administrativă, după caz, potrivit legislației în vigoare, a persoanelor responsabile.

Capitolul IV – Platforma Națională pentru Economie Circulară

Art. 26 – Instituirea și scopul Platformei Naționale pentru Economie Circulară

(1) Se instituie Platforma Națională pentru Economie Circulară, denumită în continuare Platforma, ca organism de coordonare, consultare și colaborare între autorități publice, mediul economic, mediul academic, organizațiile neguvernamentale și comunitățile locale, având caracter permanent de funcționare.

(2) Scopul Platformei este de a asigura implementarea unitară a principiilor și obiectivelor economiei circulare la nivel național, regional și local, prin:

- a) facilitarea schimbului de informații, bune practici și date statistice;
- b) formularea de propuneri și soluții integrate pentru accelerarea tranziției către economia circulară;
- c) sprijinirea armonizării politicilor și programelor sectoriale cu obiectivele economiei circulare;
- d) promovarea cooperării între autoritățile publice, mediul economic, mediul academic și societatea civilă;
- e) monitorizarea participativă a progresului tranziției către un model economic durabil.

(3) Platforma funcționează sub coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare permanentă cu autoritățile și instituțiile publice implicate, partenerii sociali, mediul de afaceri și societatea civilă.

(4) Platforma devine operațională în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, prin care se stabilesc structura, regulile de organizare și funcționare.

Art. 27 – Obiectivele Platformei Naționale pentru Economie Circulară

(1) Platforma Națională pentru Economie Circulară are următoarele obiective principale:

- a) facilitarea cooperării și dialogului între autoritățile publice, mediul economic, mediul academic, organizațiile neguvernamentale și comunitățile locale, pentru aplicarea principiilor economiei circulare;
- b) sprijinirea elaborării și actualizării strategiilor, planurilor și programelor naționale și regionale în domeniul economiei circulare;
- c) promovarea schimbului de informații, date statistice, studii, cercetări și bune practici relevante;
- d) susținerea proiectelor și inițiativelor inovatoare care contribuie la reducerea consumului de resurse și la diminuarea generării deșeurilor;
- e) monitorizarea participativă, realizată cu implicarea părților interesate, a progresului în implementarea economiei circulare și formularea de recomandări pentru îmbunătățirea politicilor publice;
- f) încurajarea implicării active a cetățenilor și comunităților locale în tranziția către un model economic circular;
- g) facilitarea accesului părților interesate la informații, resurse și oportunități de finanțare.

(2) Obiectivele prevăzute la alin. (1) se realizează prin activități specifice, prevăzute în planul anual de acțiune al Platformei, aprobat potrivit regulamentului de organizare și funcționare.

Art. 28 – Atribuțiile Platformei Naționale pentru Economie Circulară

(1) În realizarea obiectivelor prevăzute la art. 27, Platforma Națională pentru Economie Circulară îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) elaborează și propune Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor măsuri, politici publice și inițiative legislative în domeniul economiei circulare, fundamentate pe date tehnice, analize de impact și consultarea părților interesate;

b) participă activ la procesul de consultare publică și formulează avize consultative sau recomandări cu privire la proiectele de acte normative și documentele strategice cu impact asupra tranziției către economia circulară;

c) organizează grupuri de lucru tematice și consultări periodice cu reprezentanți ai autorităților publice centrale și locale, ai mediului de afaceri, ai mediului academic și ai organizațiilor neguvernamentale, pentru identificarea de soluții practice și inovatoare;

d) colectează, analizează și centralizează date și informații relevante privind implementarea economiei circulare, provenite de la autorități publice, operatori economici și alte entități implicate, asigurând comparabilitatea și actualizarea acestora;

e) elaborează rapoarte și studii tehnice privind stadiul implementării economiei circulare, pe care le transmite autorităților competente, inclusiv Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare, și le face publice, în condițiile prevăzute de lege, cu respectarea reglementărilor privind protecția informațiilor clasificate și a datelor cu caracter personal;

f) sprijină autoritățile publice și sectorul privat în identificarea surselor de finanțare naționale, europene și internaționale, precum și în pregătirea și depunerea proiectelor de investiții pentru implementarea principiilor economiei circulare;

g) promovează standarde, certificări și instrumente voluntare recunoscute la nivel național și internațional, care contribuie la creșterea nivelului de circularitate a produselor și serviciilor;

h) realizează activități de formare profesională și instruire pentru personalul din instituțiile publice, operatorii economici și alți actori relevanți, în vederea aplicării corecte și eficiente a principiilor economiei circulare;

i) dezvoltă și menține o bază de date publică, accesibilă online, privind proiectele, inițiativele și rezultatele obținute în domeniul economiei circulare, inclusiv bune practici și studii de caz;

j) sprijină participarea României la rețele și platforme internaționale dedicate economiei circulare, facilitând schimbul de informații, bune practici și tehnologii inovatoare;

k) facilitează transferul de know-how și inovație între actorii naționali și internaționali, asigurând adaptarea continuă a politicilor și practicilor naționale la evoluțiile legislative, tehnologice și economice din Uniunea Europeană și la nivel internațional.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) se detaliază și se actualizează, după caz, prin regulamentul de organizare și funcționare al Platformei, aprobat prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor.

Art. 29 – Organizarea și funcționarea Platformei Naționale pentru Economie Circulară

(1) Platforma Națională pentru Economie Circulară funcționează sub coordonarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și este compusă din reprezentanți desemnați ai:

- a) ministerelor și autorităților publice centrale cu responsabilități relevante în domeniu;
- b) autorităților administrației publice locale, prin structuri asociative reprezentative;
- c) mediului de afaceri, prin organizații patronale și asociații profesionale;
- d) mediului academic și instituțiilor de cercetare;
- e) organizațiilor neguvernamentale active în domeniul protecției mediului și dezvoltării durabile;
- f) altor entități cu rol consultativ sau tehnic, desemnate în funcție de tematica abordată, potrivit regulamentului de organizare și funcționare.

(2) Componenta nominală și numărul membrilor Platformei se stabilesc prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, cu respectarea principiului reprezentativității și echilibrului între sectoare.

(3) Platforma își desfășoară activitatea în plen și în grupuri de lucru tematice, constituite pentru domenii specifice ale economiei circulare, conform planului anual de acțiune prevăzut la art. 27 alin. (2).

(4) Ședințele plenului Platformei se convoacă de către președintele acesteia, desemnat dintre reprezentanții Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, și se desfășoară:

- a) în sesiuni ordinare, cel puțin de două ori pe an;
- b) în sesiuni extraordinare, ori de câte ori este necesar, la solicitarea președintelui sau a unei treimi din numărul membrilor.

(5) Convocarea ședințelor se face cu transmiterea ordinii de zi și a documentelor aferente, cu respectarea termenelor stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare.

(6) Lucrările Platformei se desfășoară, de regulă, la sediul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, iar, în funcție de tematica abordată sau de necesități, pot avea loc la sediul altor instituții membre ori prin mijloace electronice de comunicare la distanță, potrivit legislației în vigoare.

(7) Activitatea membrilor Platformei se desfășoară în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau, după caz, în baza mandatului acordat de entitatea pe care o reprezintă și nu implică acordarea de drepturi salariale, indemnizații ori alte beneficii financiare suplimentare.

(8) Regulamentul de organizare și funcționare al Platformei, inclusiv regulile privind constituirea și activitatea grupurilor de lucru, se aprobă, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor.

Art. 30 – Relația Platformei Naționale pentru Economie Circulară cu Comitetul Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

(1) Platforma Națională pentru Economie Circulară funcționează ca organism consultativ și de sprijin tehnico-științific al Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare.

(2) Platforma transmite Comitetului Interministerial, periodic, potrivit regulamentului de organizare și funcționare, și ori de câte ori este solicitat, rapoarte, analize și propuneri privind:

- a) evaluarea progresului în implementarea măsurilor în domeniul economiei circulare;

b) identificarea barierelor tehnice, legislative sau economice în tranziția către economia circulară;

c) recomandări pentru îmbunătățirea cadrului normativ și a politicilor publice.

(3) Comitetul Interministerial analizează și ia în considerare punctele de vedere și propunerile formulate de Platformă în procesul decizional privind orientările strategice și acțiunile guvernamentale în domeniul economiei circulare.

(4) Reprezentanți ai Platformei pot fi invitați să participe, fără drept de vot, la ședințele Comitetului Interministerial, în funcție de tematica abordată, pentru prezentarea de rapoarte, analize sau puncte de vedere.

(5) Modalitatea concretă de cooperare, schimb de informații și coordonare între Platformă și Comitet se stabilește printr-un regulament comun, distinct de regulamentele proprii, aprobat prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor.

Art. 31 – Obligațiile de raportare și transparență ale Platformei Naționale pentru Economie Circulară

(1) Platforma Națională pentru Economie Circulară are obligația de a elabora și transmite anual Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor un Raport național privind implementarea și evoluția economiei circulare, care cuprinde, cel puțin:

a) analiza progresului în atingerea obiectivelor stabilite prin prezenta lege și prin strategiile și planurile naționale aferente;

b) indicatorii-cheie de performanță, dezagregați pe sectoare economice și regiuni de dezvoltare;

c) sinteza datelor colectate de la autoritățile publice centrale și locale, instituțiile implicate, mediul de afaceri și societatea civilă;

d) recomandări și propuneri de politici publice pentru accelerarea tranziției către economia circulară;

e) evidențierea dificultăților și obstacolelor întâmpinate în implementare.

(2) Raportul anual prevăzut la alin. (1) se transmite până la data de 31 martie a anului următor celui de referință și se publică în întregime pe site-ul oficial al Platformei Naționale pentru Economie Circulară, într-o secțiune dedicată transparenței.

(3) Platforma are obligația de a actualiza trimestrial Registrul public al proiectelor și inițiativelor de economie circulară, care cuprinde informații esențiale privind:

a) denumirea proiectului;

b) entitatea responsabilă;

c) sursa de finanțare;

d) obiectivele;

e) stadiul implementării;

f) rezultatele obținute.

(4) Toate documentele, datele și informațiile de interes public generate sau deținute de Platforma Națională pentru Economie Circulară se publică într-un format deschis (open data), potrivit standardelor naționale și europene în vigoare privind datele deschise, cu respectarea legislației aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal și confidențialitatea informațiilor comerciale.

(5) În scopul asigurării transparenței decizionale, Platforma organizează cel puțin două sesiuni publice anuale de prezentare a rapoartelor, concluziilor și propunerilor rezultate din activitatea sa, cu participarea reprezentanților ministerelor de resort, autorităților locale, mediului de afaceri, organizațiilor neguvernamentale și mediului academic.

(6) Nerespectarea obligațiilor de raportare și transparență prevăzute în prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor Titlului XIV din prezenta lege.

TITLUL IV – SISTEMUL NAȚIONAL DE CIRCULARITATE A PRODUSELOR ȘI RESURSELOR

Art. 32 – Prevenirea generării deșeurilor și a risipei

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice, operatorii economici și alți actori implicați au obligația să adopte și să implementeze măsuri preventive menite să reducă, încă din faza de proiectare și producție, cantitatea de deșeuri generată și nivelul risipei de resurse, în conformitate cu ierarhia deșeurilor stabilită de legislația Uniunii Europene și transpusă în legislația națională.

(2) Măsurile de prevenire prevăzute la alin. (1) includ următoarele acțiuni, cu caracter cumulativ:

- a) integrarea criteriilor de eficiență a utilizării resurselor în procesele de producție, distribuție și consum;
- b) dezvoltarea și promovarea de modele economice bazate pe reutilizare, partajare, închiriere și alte forme de consum colaborativ;
- c) adoptarea tehnologiilor și proceselor cu impact redus asupra mediului și cu eficiență energetică ridicată;
- d) reducerea pierderilor de materii prime și materiale în toate etapele lanțului valoric;
- e) prevenirea risipei alimentare, inclusiv prin mecanisme de redistribuire către organizații caritabile sau consumatori finali, cu respectarea legislației sanitare și fitosanitare aplicabile;
- f) introducerea de stimulente economice și fiscale pentru operatorii care aplică strategii de prevenire a deșeurilor și a risipei.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu ministerele de resort și Platforma Națională pentru Economie Circulară, elaborează Planul Național de Prevenire a Generării Deșeurilor și a Risipei, document strategic care:

- a) stabilește obiective cantitative și calitative la nivel național;
- b) definește indicatorii de performanță și metodologia de monitorizare;
- c) prevede măsuri diferențiate pentru sectoarele economice prioritare;
- d) se actualizează cel puțin o dată la 5 ani sau ori de câte ori intervin modificări semnificative în legislația europeană ori în condițiile socio-economice.

(4) Implementarea măsurilor de prevenire este monitorizată anual prin rapoartele prevăzute la art. 31, iar datele sunt integrate în sistemul național de colectare și raportare privind economia circulară.

(5) Nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol atrage răspunderea contravențională, conform dispozițiilor Titlului XIV – Regimul sancționator din prezenta lege.

Art. 33 – Proiectarea ecologică și sustenabilitatea produselor

(1) Produsele introduse pe piața națională sau utilizate în procesele economice trebuie proiectate, fabricate și puse în circulație astfel încât să respecte criterii de sustenabilitate, inclusiv durabilitate și eficiență în utilizarea resurselor, cu respectarea standardelor și reglementărilor europene și naționale aplicabile.

(2) Proiectarea ecologică urmărește următoarele obiective, cu caracter cumulativ:

- a) prelungirea duratei de viață a produsului, inclusiv prin conceperea acestuia în vederea reparării, actualizării și reutilizării;
- b) reducerea consumului de resurse naturale și energie pe întregul ciclu de viață;
- c) utilizarea materiilor prime secundare și a materialelor reciclabile, acolo unde este fezabil din punct de vedere tehnic și economic;
- d) minimizarea generării de deșeuri periculoase și a substanțelor chimice nocive;
- e) optimizarea ambalajului, astfel încât acesta să fie reutilizabil, reciclabil sau compostabil;
- f) reducerea amprente de carbon și a altor indicatori de impact asupra mediului;
- g) asigurarea unui nivel ridicat de siguranță pentru utilizator, fără compromiterea performanței ecologice.

(3) Producătorii, importatorii și distribuitorii au obligația să aplice, în faza de proiectare și dezvoltare a produselor, standardele tehnice și metodologiile stabilite prin reglementări europene și naționale, inclusiv cele referitoare la:

- a) evaluarea ciclului de viață (Life Cycle Assessment – LCA);
- b) analiza performanței energetice și a consumului de resurse;
- c) calculul durabilității și reparabilității;
- d) determinarea conținutului de materiale reciclate și a gradului de reciclabilitate.

(4) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și Platforma Națională pentru Economie Circulară, emite ghiduri tehnice de aplicare, care includ:

- a) criterii sectoriale de proiectare ecologică;
- b) liste de materiale și procese recomandate;
- c) bune practici din industrie;
- d) mecanisme de certificare, cu caracter voluntar sau obligatoriu, după caz.

(5) Operatorii economici sunt încurajați să adopte soluții inovatoare, inclusiv prin digitalizare și utilizarea tehnologiilor emergente, precum inteligența artificială și internetul obiectelor, pentru optimizarea designului și a procesului de producție, în scopul reducerii impactului asupra mediului.

(6) În termen de 24 de luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, toate categoriile de produse cu impact semnificativ asupra mediului, stabilite și actualizate periodic prin hotărâre a Guvernului, trebuie să respecte criterii minime de proiectare ecologică și sustenabilitate, sub sancțiunea interzicerii introducerii lor pe piață.

(7) Nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor Titlului XIV – Regimul sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 34 – Reutilizarea, repararea și remanufacturarea produselor

(1) Produsele introduse pe piață trebuie concepute și fabricate astfel încât să permită, în măsura fezabilității tehnice și economice, reutilizarea, repararea și remanufacturarea lor, așa cum sunt definite la art. 4 din prezenta lege, cu un consum minim de resurse și energie și cu respectarea standardelor de siguranță și performanță aplicabile.

(2) Operatorii economici au obligația să:

- a) asigure disponibilitatea pieselor de schimb, componentelor și instrucțiunilor de reparație pe o perioadă minimă stabilită prin normele tehnice specifice adoptate potrivit legislației în vigoare, pentru fiecare categorie de produse;

- b) proiecteze produsele astfel încât să permită demontarea și înlocuirea componentelor defecte fără afectarea funcționalității generale;
- c) furnizeze informații clare privind procedurile de întreținere și reparare, într-un format accesibil și ușor de utilizat;
- d) evite utilizarea tehnicilor sau componentelor care împiedică în mod nejustificat repararea sau reutilizarea;
- e) asigure garanții pentru produsele remanufacturate, cel puțin echivalente cu cele acordate produselor noi.

(3) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și cu Platforma Națională pentru Economie Circulară, stabilește, prin norme metodologice, criteriile tehnice și termenele minime de disponibilitate a pieselor de schimb și a documentației tehnice, diferențiate pe categorii de produse cu impact semnificativ asupra mediului.

(4) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (3) constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor Titlului XIV – Regimul sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 35 – Infrastructura și stimulentele pentru reutilizare, reparare și remanufacturare

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, în parteneriat cu sectorul privat și cu organizațiile neguvernamentale, au obligația de a sprijini dezvoltarea și modernizarea infrastructurii destinate reutilizării, reparării și remanufacturării produselor, prin:

- a) crearea și operarea de centre de colectare și sortare a produselor uzate, destinate reutilizării sau reparației;
- b) amenajarea de ateliere și centre de reparații accesibile publicului larg, inclusiv prin parteneriate public-privat;
- c) înființarea de unități de remanufacturare pentru echipamente și bunuri cu durată mare de viață;
- d) dezvoltarea și promovarea platformelor digitale pentru facilitarea schimbului de produse și componente reutilizabile.

(2) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în colaborare cu Ministerul Finanțelor și Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, elaborează și implementează scheme de stimulente economice și fiscale, care pot include reduceri de taxe, facilități de creditare sau granturi, destinate:

- a) operatorilor economici care dezvoltă sau extind centre de reparații și remanufacturare;
- b) întreprinderilor care ating sau depășesc țintele anuale de reutilizare stabilite prin Planul Național de Economie Circulară;
- c) inițiativelor de inovare și dezvoltare tehnologică menite să prelungească durata de viață a produselor și să reducă impactul asupra mediului.

(3) Autoritățile publice centrale și locale pot finanța sau cofinanța programe educaționale și de formare profesională pentru calificarea și recalificarea personalului în domeniul reparațiilor și remanufacturării, integrate în rețeaua națională de competențe pentru economia circulară, gestionată conform dispozițiilor prezentei legi.

(4) Platforma Națională pentru Economie Circulară monitorizează anual indicatorii privind nivelul de reutilizare, reparare și remanufacturare la nivel național, datele fiind incluse în raportul anual prevăzut la art. 32 alin. (2).

(5) Guvernul stabilește, prin hotărâre, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ținte progresive obligatorii privind creșterea ponderii produselor reutilizate, reparate și remanufacturate pe piața internă, corelate cu obiectivele europene și cu Planul Național de Economie Circulară.

(6) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (4) constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor Titlului XIV – Regimul sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 36 – Materii prime secundare și simbioza industrială

(1) Producătorii, operatorii de tratare a deșeurilor și alți operatori economici pot introduce pe piață materii prime secundare, în sensul definit la art. 5 din prezenta lege, numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) acestea au fost supuse unui proces de verificare a conformității cu standardele de calitate, siguranță și protecție a mediului aplicabile;
- b) respectă criteriile de încetare a statutului de deșeu („end-of-waste”), stabilite prin legislația națională și europeană în vigoare;
- c) sunt însoțite de documentație tehnică și certificat de conformitate emis de un organism acreditat potrivit legii.

(2) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Platforma Națională pentru Economie Circulară și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, stabilește, prin norme tehnice obligatorii, cel puțin următoarele:

- a) criteriile și procedurile de certificare a materiilor prime secundare;
- b) sistemul de trasabilitate, etichetare și marcare distinctă;
- c) mecanismele de control, raportare și sancționare a neconformităților.

(3) În vederea dezvoltării simbiozei industriale, în sensul definit la art. 5 din prezenta lege, autoritățile administrației publice centrale și locale, împreună cu operatorii economici, sprijină crearea și funcționarea de rețele regionale și naționale de partajare a resurselor, prin:

- a) platforme digitale dedicate conectării cererii și ofertei de materii prime secundare, produse secundare și energie reziduală;
- b) clustere industriale și parcuri eco-industriale, unde fluxurile de resurse și energie sunt integrate între diferiți operatori;
- c) acorduri de colaborare intersectorială, cu sprijin logistic, tehnic și, după caz, financiar din partea autorităților competente.

(4) Guvernul stabilește, prin hotărâre, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, obiective cantitative, indicatori de performanță și termene pentru creșterea gradului de utilizare a materiilor prime secundare în sectoarele prioritare, inclusiv construcții, industria auto, echipamente electrice și electronice, textile și ambalaje.

(5) Platforma Națională pentru Economie Circulară monitorizează anual fluxurile de materii prime secundare și gradul de implementare a proiectelor de simbioză industrială, integrând aceste date în raportul național prevăzut la art. 32 alin. (2).

(6) Nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor Titlului XIV – Regimul sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 37 – Etichetarea ecologică a produselor

(1) Produsele introduse pe piața națională, aparținând categoriilor stabilite prin hotărâre a Guvernului în conformitate cu legislația Uniunii Europene, trebuie să fie însoțite de o etichetă ecologică, emisă potrivit prezentei legi, care atestă performanța de mediu și conformitatea cu standardele aplicabile.

(2) Eticheta ecologică se aplică vizibil pe ambalaj, pe produs sau, după caz, se pune la dispoziție în format electronic, în condițiile stabilite de normele metodologice prevăzute la alin. (4).

(3) Eticheta ecologică trebuie să furnizeze, într-un format standardizat și ușor de înțeles de către consumator, informații clare, verificabile și actualizate privind cel puțin:

- a) eficiența energetică și consumul de resurse;
- b) impactul asupra mediului pe întreg ciclul de viață al produsului;
- c) procentul și tipul materiilor prime secundare utilizate și gradul de reciclabilitate;
- d) conformitatea cu standardele naționale și europene relevante.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului și cu Platforma Națională pentru Economie Circulară, stabilește prin norme metodologice:

- a) formatele, elementele grafice și codurile de identificare ale etichetei ecologice;
- b) lista categoriilor de produse supuse obligativității de etichetare;
- c) procedurile de solicitare, acordare, verificare periodică și retragere a dreptului de utilizare a etichetei;
- d) mecanismele de control, audit și raportare publică a conformității.

(5) Producătorii, importatorii și distribuitorii au obligația de a se asigura că produsele plasate pe piață respectă cerințele de etichetare ecologică prevăzute în prezentul articol.

(6) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1)–(5) constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor Titlului XIV – Regimul sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 38 – Pașaportul digital al produselor

(1) Produsele introduse pe piața națională, aparținând categoriilor stabilite prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/2021 privind cerințele de proiectare ecologică aplicabile produselor care utilizează energie, cu modificările și completările ulterioare, cu legislația Uniunii Europene relevantă și cu reglementările adoptate în temeiul prezentei legi, trebuie să fie însoțite de un pașaport digital al produsului, accesibil în format electronic și, după caz, însoțit de un cod de identificare rapidă (QR) sau alt element tehnic care permite accesul direct la informațiile acestuia.

(2) Pașaportul digital al produsului conține, cel puțin, informații clare, verificabile și actualizate privind:

- a) compoziția materială, inclusiv procentul de materiale reciclate, gradul de reciclabilitate și amprenta de carbon;
- b) instrucțiuni privind repararea, întreținerea, reutilizarea și reciclarea;
- c) date privind consumul energetic și utilizarea resurselor pe întreg ciclul de viață;
- d) certificări și standarde de conformitate aplicabile;
- e) originea materialelor și trasabilitatea lanțului de aprovizionare;
- f) perioada de garanție și termenul de disponibilitate a pieselor de schimb;
- g) standardele de reparabilitate și securitate aplicabile.

(3) Pașaportul digital este stocat într-o bază de date interoperabilă la nivel european, integrată cu platformele digitale naționale pentru economia circulară, inclusiv Platforma Națională pentru Economia Circulară (PNEC) prevăzută la art. 91, și este accesibil:

- a) autorităților publice competente, pentru verificarea conformității și controlul respectării cerințelor legale;
- b) operatorilor economici implicați în lanțul de aprovizionare, pentru optimizarea reutilizării, reparării și reciclării;
- c) consumatorilor, pentru informarea corectă, completă și transparentă privind caracteristicile produsului, în condițiile legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

(4) Producătorii, importatorii și distribuitorii au obligația de a crea, completa și actualiza datele din pașaportul digital pe toată durata de comercializare a produsului, precum și de a asigura accesul neîngrădit la acesta, conform prevederilor alin. (3).

(5) În termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul adoptă hotărârea prevăzută la alin. (1), care stabilește:

- a) lista categoriilor de produse vizate;
- b) cerințele tehnice și standardele de securitate ale pașaportului digital;
- c) modalitățile de colectare, stocare și acces la date;
- d) procedurile de verificare, actualizare și control;
- e) mecanismele de interoperabilitate cu platformele digitale europene și naționale.

(6) În termen de 180 de zile de la aprobarea hotărârii prevăzute la alin. (5), Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și Platforma Națională pentru Economie Circulară, elaborează normele metodologice privind aplicarea pașaportului digital, inclusiv formatele, specificațiile tehnice și procedurile de emitere și actualizare.

(7) Pașaportul digital devine obligatoriu pentru toate produsele din categoriile stabilite potrivit alin. (5) în termen de 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(8) Pașaportul digital al produselor trebuie să fie pe deplin interoperabil cu platforma digitală europeană pentru economia circulară, pentru a asigura compatibilitatea transfrontalieră, schimbul standardizat de date și accesul unitar la informații pentru toți utilizatorii autorizați din statele membre ale Uniunii Europene.

(9) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1)–(8) constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor Titlului XIV – Regimul sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

TITLUL V – DOMENII PRIORITARE DE INTERVENȚIE

Art. 39 – Ambalaje și materiale plastice

(1) Producătorii, importatorii, distribuitorii și comercianții de produse ambalate au obligația de a proiecta, introduce pe piață și utiliza ambalaje care respectă principiile economiei circulare, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO L 2024/1781), precum și cu legislația națională de punere în aplicare.

(2) Ambalajele introduse pe piață trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele cerințe:

- a) să fie reutilizabile și să aibă o reciclabilitate de minimum 90% în masă și, acolo unde este posibil, să fie compostabile;
- b) să conțină un procent minim de material reciclat, stabilit prin hotărâre a Guvernului, cu creștere progresivă anuală;
- c) să fie concepute astfel încât să reducă volumul și greutatea, menținând protecția produsului;
- d) să nu conțină substanțe periculoase peste limitele admise prin legislația Uniunii Europene;
- e) să fie marcate și etichetate clar, indicând tipul de material și instrucțiunile de reciclare.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Platforma Națională pentru Economie Circulară, stabilește, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice care cuprind:

- a) obiective anuale de reducere a ambalajelor din plastic de unică folosință;
- b) standardele tehnice pentru reutilizarea ambalajelor;
- c) criteriile pentru ambalajele compostabile și biodegradabile;
- d) mecanismele de verificare și control, inclusiv desemnarea autorităților competente.

(4) În vederea atingerii obiectivelor de colectare și reciclare, autoritățile publice și operatorii economici implementează sisteme integrate de gestionare a ambalajelor, inclusiv:

- a) scheme de răspundere extinsă a producătorului (REP);
- b) sisteme de garanție-returnare (SGR) pentru ambalaje reutilizabile și reciclabile;
- c) platforme digitale pentru trasabilitatea ambalajelor și a materialelor plastice, gestionate de autoritățile competente sau în parteneriat cu operatorii economici.

(5) Începând cu data de 1 ianuarie 2030, este interzisă introducerea pe piață a ambalajelor din plastic nereciclabil sau necompostabil, cu excepția cazurilor justificate tehnic, aprobate prin derogare temporară acordată de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, pentru o perioadă de maximum doi ani, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(6) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor titlului dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 40 – Textile și produse din industria ușoară

(1) Producătorii, importatorii, distribuitorii și comercianții de textile și produse din industria ușoară au obligația să proiecteze, să fabrice și să introducă pe piață produse durabile, reparabile, reutilizabile și reciclabile, în conformitate cu cerințele prevăzute de Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 2024/1781 din 28 iunie 2024, precum și cu standardele tehnice naționale aplicabile.

(2) Textilele introduse pe piață trebuie să respecte, cumulativ, următoarele cerințe:

- a) să fie fabricate din materiale reciclabile și, acolo unde este posibil, din fibre regenerabile sau să conțină un procent minim de fibre reciclate, stabilit prin hotărâre a Guvernului, cu creștere progresivă anuală;

- b) să fie concepute pentru a permite demontarea componentelor și separarea fibrelor, în vederea facilitării reciclării;
- c) să aibă o durată de viață extinsă, demonstrată prin teste standardizate de rezistență mecanică, stabilitate dimensională și rezistență la spălare;
- d) să fie lipsite de substanțe chimice interzise sau restricționate conform legislației Uniunii Europene;
- e) să fie însoțite de instrucțiuni clare privind întreținerea, repararea și reciclarea.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, stabilește, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice care cuprind:

- a) obiective anuale de colectare separată a textilelor uzate;
- b) standarde minime pentru reciclarea fibrelor textile;
- c) criterii de etichetare ecologică și procedura de emitere a pașaportului digital al produsului textil;
- d) mecanisme de certificare și trasabilitate a lanțului de producție.

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2027, colectarea separată a deșeurilor textile este obligatorie la nivel național, prin puncte fixe și sisteme mobile de colectare, gestionate de autoritățile administrației publice locale sau de operatori economici autorizați potrivit legii.

(5) Producătorii și importatorii de textile au obligația să implementeze scheme de răspundere extinsă a producătorului (REP), care includ cel puțin:

- a) preluarea și reciclarea produselor textile uzate;
- b) acordarea de stimulente financiare, fiscale sau de altă natură pentru repararea și reutilizarea produselor;
- c) raportarea anuală a cantităților de textile introduse pe piață și a celor recuperate.

(6) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Platforma Națională pentru Economie Circulară, dezvoltă și administrează, potrivit procedurii aprobate prin hotărâre a Guvernului, Registrul Național al Fluxurilor Textile, care asigură trasabilitatea de la producție sau import până la colectare, reutilizare sau reciclare.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2030, este interzisă introducerea pe piață a produselor textile nereciclabile sau care nu respectă criteriile minime de durabilitate stabilite prin legislația Uniunii Europene și prin prezenta lege.

(8) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor titlului dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 41 – Echipamente electrice și electronice

(1) Producătorii, importatorii, distribuitorii și comercianții de echipamente electrice și electronice (EEE) au obligația de a proiecta, fabrica și introduce pe piață produse durabile, reparabile, reutilizabile și reciclabile, în conformitate cu cerințele prevăzute de:

- a) Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 2024/1781 din 28 iunie 2024;

b) Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 197 din 24 iulie 2012;

c) Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (RoHS), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 174 din 1 iulie 2011;

precum și cu standardele tehnice naționale aplicabile.

(2) Echipamentele electrice și electronice introduse pe piață trebuie să respecte, cumulativ, următoarele cerințe:

a) să fie concepute pentru o durată de viață extinsă, incluzând posibilitatea de reparare și actualizare a componentelor;

b) să permită demontarea ușoară a pieselor și modulelor, pentru înlocuire, reutilizare sau reciclare;

c) să utilizeze materiale reciclabile și să conțină un procent minim de materiale recuperate, stabilit prin hotărâre a Guvernului, cu creștere progresivă anuală;

d) să fie lipsite de substanțe periculoase interzise sau restricționate conform legislației Uniunii Europene, inclusiv celor prevăzute în Directiva 2011/65/UE (RoHS);

e) să fie etichetate și însoțite de un pașaport digital al produsului, conform reglementărilor Uniunii Europene, cu informații tehnice relevante pentru întreținere, reparare și reciclare.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, stabilește, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice care cuprind:

a) obiective anuale de colectare separată a deșeurilor de echipamente electrice și electronice (DEEE);

b) cerințe pentru reciclarea materialelor critice, inclusiv metale rare și pământuri rare;

c) standarde pentru centrele de reparații și reutilizare a echipamentelor;

d) mecanisme de certificare și trasabilitate a fluxurilor DEEE.

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2027, colectarea separată a DEEE este obligatorie la nivel național, prin:

a) puncte de colectare fixe la nivelul tuturor unităților comerciale cu suprafața de vânzare mai mare de 400 m²;

b) sisteme mobile și campanii periodice de preluare de la domiciliu;

c) obligația comercianților de a prelua echipamente vechi la livrarea unora noi, conform sistemului „1-la-1”.

(5) Producătorii și importatorii de EEE au obligația să implementeze scheme de răspundere extinsă a producătorului (REP), care includ cel puțin:

a) colectarea și reciclarea unui procent minim de DEEE, conform Țintelor stabilite anual;

b) acordarea de stimulente financiare sau de altă natură consumatorilor care predau echipamente vechi;

c) raportarea anuală a cantităților introduse pe piață, colectate și reciclate.

(6) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Platforma Națională pentru Economie Circulară, dezvoltă și administrează, potrivit procedurii aprobate prin

hotărâre a Guvernului, Registrul Național al Fluxurilor EEE și DEEE, integrat cu bazele de date europene, pentru asigurarea trasabilității și raportării conforme.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2030, este interzisă introducerea pe piață a echipamentelor electrice și electronice nereciclabile sau care nu respectă criteriile minime de reparabilitate stabilite de reglementările Uniunii Europene și de prezenta lege.

(8) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor titlului dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 42 – Construcții și demolări

(1) Proiectarea, executarea, renovarea și demolarea construcțiilor se realizează cu respectarea principiilor economiei circulare și a cerințelor prevăzute de:

a) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 312 din 22 noiembrie 2008, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 150 din 14 iunie 2018;

b) Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 2024/1781 din 28 iunie 2024;

c) legislația națională aplicabilă în domeniu; asigurând:

(i) utilizarea eficientă a resurselor;

(ii) minimizarea generării deșeurilor;

(iii) reutilizarea și reciclarea materialelor;

(iv) reducerea amprente de carbon și a altor impacturi asupra mediului.

(2) Autorizațiile de construire și desființare se emit numai dacă proiectele depuse demonstrează, prin documentație tehnică, respectarea cumulativă a următoarelor cerințe:

a) integrarea în proiect a criteriilor de proiectare pentru dezasamblare (design for disassembly), permițând recuperarea componentelor și materialelor la sfârșitul ciclului de viață;

b) utilizarea unui procent minim de materiale reciclate sau materii prime secundare, stabilit prin hotărâre a Guvernului, cu actualizare periodică;

c) planificarea colectării separate a fluxurilor de deșuri generate pe șantier;

d) demonstrarea compatibilității materialelor cu reciclarea sau reutilizarea ulterioară;

e) respectarea criteriilor de performanță energetică și eficiență a resurselor.

(3) Investitorii, dezvoltatorii și antreprenorii din construcții au obligația de a implementa, în faza de execuție, măsuri pentru:

a) sortarea la sursă a deșeurilor provenite din construcții și demolări, pe categorii de materiale;

b) direcționarea materialelor recuperate către centre autorizate de reciclare și reutilizare;

c) ținerea evidenței cantităților de deșuri generate, reciclate și eliminate, cu raportare anuală către Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(4) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, stabilește, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice care cuprind:

- a) criteriile tehnice pentru evaluarea reciclabilității materialelor de construcții;
- b) standardele pentru pașaportul digital al clădirilor, conținând informații despre materialele utilizate, compoziția acestora și posibilitățile de reutilizare;
- c) procedurile de verificare și certificare a îndeplinirii obiectivelor de reciclare și reutilizare.

(5) Începând cu data de 1 ianuarie 2027, toate proiectele de demolare trebuie să includă un Plan de gestionare a deșeurilor din construcții și demolări, elaborat conform legislației naționale în vigoare și care să cuprindă:

- a) estimarea cantităților pe tipuri de materiale;
- b) metodele de colectare și sortare;
- c) destinația materialelor recuperate (reutilizare, reciclare, valorificare energetică, eliminare);
- d) măsuri pentru prevenirea poluării și protecția sănătății publice.

(6) Autoritățile administrației publice locale, împreună cu operatorii economici, pot sprijini crearea de centre regionale de recuperare și reciclare a materialelor de construcții, dotate cu facilități pentru procesarea și stocarea temporară a acestora, inclusiv prin programe de finanțare, facilități fiscale sau punerea la dispoziție a terenurilor și utilităților necesare.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2030, este interzisă eliminarea prin depozitare finală a materialelor de construcții reciclabile, cu excepția cazurilor în care lipsesc soluții tehnice sau piețe funcționale pentru reutilizare ori reciclare, situații care trebuie justificate în mod documentat.

(8) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor titlului dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 43 – Vehicule scoase din uz

(1) Producătorii, importatorii și distribuitorii de vehicule, precum și operatorii economici autorizați pentru colectarea și tratarea vehiculelor scoase din uz (VSU), au obligația să asigure gestionarea acestora în conformitate cu principiile economiei circulare, cerințele de protecție a mediului și a sănătății umane, precum și cu dispozițiile Directivei 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L 269 din 21 octombrie 2000, astfel cum a fost modificată și completată, și cu legislația națională aplicabilă.

(2) Vehiculele introduse pe piață trebuie proiectate și fabricate astfel încât:

- a) să conțină un procent minim de materiale reciclabile și reutilizabile, stabilit prin hotărâre a Guvernului, în concordanță cu obiectivele prevăzute la art. 7 alin. (4) din Directiva 2000/53/CE;
- b) să permită demontarea facilă a componentelor și separarea materialelor pentru reciclare;
- c) să nu conțină substanțe periculoase interzise sau restricționate conform legislației Uniunii Europene, inclusiv plumb, mercur, cadmiu și crom hexavalent, în limitele stabilite prin anexa II la Directiva 2000/53/CE;

d) să fie însoțite de documentație tehnică privind procedurile de demontare și reciclare, pusă la dispoziția centrelor autorizate de tratare în format accesibil, gratuit, prin platformă digitală sau alte mijloace stabilite prin normele metodologice.

(3) Producătorii și importatorii de vehicule au obligația să implementeze scheme de răspundere extinsă a producătorului (REP), care includ cel puțin:

a) preluarea gratuită a vehiculelor scoase din uz de la ultimul deținător, indiferent de marca acestora;

b) asigurarea colectării, tratării, reutilizării și reciclării componentelor și materialelor, în proporțiile stabilite la art. 7 alin. (4) din Directiva 2000/53/CE;

c) raportarea anuală către autoritățile competente a cantităților colectate, tratate, reutilizate și reciclate, conform cerințelor de raportare prevăzute de legislația Uniunii Europene.

(4) Centrele autorizate pentru colectarea și tratarea VSU au obligația să:

a) efectueze operațiuni de depoluare, prin îndepărtarea fluidului de răcire, lubrifianților, combustibilului, lichidelor hidraulice, bateriilor și altor substanțe periculoase;

b) asigure reutilizarea și reciclarea componentelor demontate, inclusiv motoare, transmisii, sisteme electrice și piese de caroserie;

c) separe și recicleze materialele critice, inclusiv metalele rare, catalizatorii, pământurile rare și plasticul tehnic, conform listei Uniunii Europene privind materiile prime critice;

d) țină evidența trasabilă a fluxurilor de materiale și piese reutilizate sau reciclate, raportată periodic autorităților competente.

(5) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, stabilește, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice care cuprind:

a) procedurile și standardele tehnice de colectare și tratare a VSU;

b) obiectivele anuale de reutilizare, reciclare și valorificare energetică, în conformitate cu legislația Uniunii Europene;

c) criteriile de certificare a centrelor autorizate;

d) mecanismele de verificare și control.

(6) Începând cu data de 1 ianuarie 2028, se instituie Registrul Național al Vehiculelor Scoase din Uz, administrat de Platforma Națională pentru Economie Circulară și interoperabil cu bazele de date europene, potrivit procedurii stabilite prin hotărâre a Guvernului, care conține informații privind:

a) identificarea vehiculelor predate;

b) operatorii care au efectuat colectarea și tratarea;

c) cantitățile de materiale reciclate și componente reutilizate.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2030, este interzisă eliminarea prin depozitare finală a componentelor reciclabile provenite din vehicule scoase din uz, cu excepția cazurilor justificate tehnic și aprobate de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

(8) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor titlului dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 44 – Agricultură, bioeconomie și lanțuri alimentare

(1) Politicile și activitățile din domeniul agriculturii, bioeconomiei și lanțurilor alimentare se desfășoară în conformitate cu principiile economiei circulare și cu dispozițiile:

a) Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002, care stabilește principiile și cerințele generale ale legislației alimentare, instituie Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară și stabilește proceduri în materie de siguranță a produselor alimentare, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L 31 din 1 februarie 2002;

b) Regulamentului (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 150 din 14 iunie 2018;

c) legislației naționale aplicabile;

vizând:

(i) utilizarea eficientă și sustenabilă a resurselor naturale;

(ii) reducerea risipei alimentare;

(iii) valorificarea subproduselor și deșeurilor agricole și alimentare;

(iv) promovarea producției și consumului responsabile.

(2) Producătorii agricoli, procesatorii, distribuitorii și comercianții de produse agroalimentare au obligația să implementeze, cumulativ:

a) practici agricole regenerative și de conservare a solului, inclusiv rotația culturilor și utilizarea fertilizanților organici;

b) metode de reducere a consumului de apă și energie în procesul de producție;

c) soluții tehnologice pentru reducerea pierderilor pe lanțul de aprovizionare;

d) sisteme de colectare și redistribuire a produselor alimentare nevândute, dar apte pentru consum, către organizații caritabile sau consumatori finali, în conformitate cu Legea nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare;

e) tehnologii de valorificare a subproduselor agricole în biomasă, biofertilizanți, biocombustibili sau alte produse cu valoare adăugată.

(3) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, stabilește, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice care cuprind:

a) obiective anuale de reducere a risipei alimentare, pe etape ale lanțului agroalimentar, corelate cu indicatorii din Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă;

b) standarde tehnice pentru colectarea, procesarea și valorificarea subproduselor;

c) criterii de certificare a produselor bioeconomiei circulare;

d) mecanisme de sprijin pentru fermele și întreprinderile care aplică modele de producție circulară.

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, toate unitățile de procesare agroalimentară cu capacitate mare, astfel cum este definită prin hotărâre a Guvernului, au obligația să dețină și să implementeze un Plan de prevenire a risipei alimentare, care să cuprindă:

a) măsuri de optimizare a lanțului logistic;

b) proceduri de donare și redistribuire;

c) planuri de valorificare a subproduselor;

d) indicatori de performanță și raportare anuală către autoritățile competente.

(5) Autoritățile administrației publice locale sprijină dezvoltarea hub-urilor de bioeconomie, centre regionale care:

- a) colectează și procesează biomasa agricolă și alimentară;
- b) produc biofertilizanți, biocombustibili și alte produse circulare;
- c) oferă servicii de consultanță și instruire pentru fermieri și întreprinderi, inclusiv prin facilități fiscale, granturi și infrastructură de sprijin.

(6) Platforma Națională pentru Economie Circulară integrează în raportul anual prevăzut la art. 32 date privind:

- a) cantitățile de risipă alimentară prevenită și valorificată;
- b) volumele de biomasă colectată și procesată;
- c) impactul socio-economic și de mediu al măsurilor aplicate.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2030, este interzisă eliminarea prin depozitare finală a subproduselor agricole și alimentare biodegradabile, cu excepția situațiilor în care nu există tehnologii sau piețe funcționale de valorificare, justificate prin documente tehnice prevăzute în normele metodologice.

(8) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor titlului dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 45 – Comerț electronic și bunuri de consum rapide

(1) Operatorii economici care desfășoară activități de comerț electronic au obligația să adopte modele de afaceri și practici comerciale care reduc impactul asupra mediului și susțin principiile economiei circulare, în conformitate cu:

- a) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special comerțul electronic, pe piața internă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L 178 din 17 iulie 2000;
- b) Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind siguranța generală a produselor, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 135 din 23 mai 2023;
- c) Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 136 din 22 mai 2019;
- d) Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind proiectarea ecologică a produselor sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 2024/1781 din 28 iunie 2024;

precum și cu legislația națională aplicabilă.

(2) Bunurile de consum rapide introduse pe piață prin comerț electronic trebuie să respecte, cumulativ:

- a) cerințele de proiectare durabilă, reparabilitate și reciclabilitate, conform legislației Uniunii Europene aplicabile;
- b) utilizarea de ambalaje reutilizabile, reciclabile sau compostabile, cu un procent minim de material reciclat stabilit prin hotărâre a Guvernului, cu actualizare periodică;
- c) etichetarea clară și transparentă privind caracteristicile de mediu ale produsului, incluzând durabilitatea, reciclabilitatea și consumul de resurse;
- d) evitarea ambalării excesive și a utilizării materialelor nereciclabile.

(3) Platformele și comercianții online au obligația de a pune la dispoziția consumatorilor, înainte de cumpărare, informații clare privind:

- a) durabilitatea produsului și perioada de garanție;
- b) disponibilitatea pieselor de schimb și a serviciilor de reparații;
- c) instrucțiuni pentru reutilizarea, repararea și reciclarea produsului;
- d) amprenta estimată de carbon a livrării, calculată conform standardelor internaționale aplicabile (ex. ISO 14067), atunci când datele sunt disponibile.

(4) Operatorii de comerț electronic trebuie să implementeze sisteme logistice sustenabile, care includ:

- a) opțiuni de livrare cu emisii reduse (vehicule electrice, curierat pe bicicletă, puncte de colectare);
- b) consolidarea transporturilor pentru reducerea numărului de livrări;
- c) scheme de preluare a produselor la sfârșitul ciclului de viață („logistică inversă” – reverse logistics), în special pentru produsele electronice și textile;
- d) minimizarea retururilor prin informare corectă, descrieri tehnice detaliate și imagini fidele ale produsului.

(5) În cazul produselor returnate care nu mai pot fi vândute ca noi, operatorii au obligația de a le direcționa către:

- a) recondiționare și revânzare;
- b) reutilizare sau donare;
- c) reciclare, în condițiile legii.

(6) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, stabilește, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice care cuprind:

- a) criteriile minime de sustenabilitate pentru bunurile de consum rapide vândute online;
- b) standardele de ambalare ecologică și logistică sustenabilă;
- c) indicatorii de performanță și raportare anuală a impactului de mediu.

(7) Platforma Națională pentru Economie Circulară integrează în raportul anual prevăzut la art. 32 date privind comerțul electronic, inclusiv:

- a) volumele de bunuri de consum rapide introduse pe piață;
- b) cantitățile de ambalaje utilizate și reciclate;
- c) rata de retur și modul de gestionare a produselor returnate.

(8) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor titlului dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

TITLUL VI – MANAGEMENTUL CIRCULAR AL DEȘEURILOR

Art. 46 – Clasificarea deșeurilor și ierarhia circulară

(1) Deșeurile sunt clasificate în conformitate cu dispozițiile:

- a) Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 312 din 22 noiembrie 2008, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 150 din 14 iunie 2018;

b) Deciziei 2014/955/UE a Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE privind lista deșeurilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 370 din 30 decembrie 2014;

c) legislației naționale aplicabile, inclusiv OUG nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor și HG nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și aprobarea listei deșeurilor; și se împart, în principal, în funcție de:

(i) originea lor – deșuri municipale, industriale, agricole, din construcții și demolări, periculoase și nepericuloase;

(ii) natura și compoziția materială – metale, sticlă, hârtie/carton, plastic, textile, lemn, bio-deșuri, alte categorii specifice;

(iii) posibilitatea de valorificare – reciclabile, reutilizabile, valorificabile energetic, nereciclabile.

(2) Ierarhia circulară a gestionării deșeurilor, care se aplică în toate politicile și acțiunile din domeniu, cu respectarea excepțiilor prevăzute de legislația europeană și națională, este următoarea:

a) prevenirea generării deșeurilor;

b) pregătirea pentru reutilizare;

c) reciclarea materialelor;

d) alte forme de valorificare, inclusiv valorificarea energetică;

e) eliminarea, ca ultimă opțiune.

(3) Autoritățile publice centrale și locale, operatorii economici și instituțiile publice au obligația să integreze ierarhia circulară în planificarea și implementarea programelor și proiectelor de gestionare a deșeurilor, în mod prioritar pentru categoriile de deșuri cu potențial ridicat de valorificare, definite prin hotărâre a Guvernului.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Platforma Națională pentru Economie Circulară, actualizează periodic Catalogul Național al Deșeurilor, pe baza Listei Europene a Deșeurilor aprobată prin Decizia 2014/955/UE, cu detalierea codurilor de deșeu, descrierea și clasificarea acestora.

(5) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, toate autoritățile administrației publice locale și operatorii economici autorizați implementează sisteme de colectare și raportare a datelor privind fluxurile de deșuri pe categorii de clasificare, în format digital interoperabil, în conformitate cu Legea nr. 269/2022 privind unele măsuri referitoare la interoperabilitatea sistemelor informatice și a bazelor de date.

(6) Nerespectarea obligațiilor de clasificare și aplicare a ierarhiei circulare constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor titlului dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 47 – Colectare separată și reciclare

(1) Autoritățile administrației publice locale, operatorii economici și instituțiile publice au obligația de a organiza și asigura colectarea separată a deșeurilor, în conformitate cu:

a) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 312 din 22 noiembrie 2008, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 150 din 14 iunie 2018;

b) Decizia 2014/955/UE a Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE privind lista deșeurilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 370 din 30 decembrie 2014;

c) legislația națională aplicabilă, inclusiv OUG nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor; și trebuie să acopere, cel puțin, următoarele fracții: hârtie și carton, metale, plastic, sticlă, textile, bio-deșeuri și deșeuri periculoase din gospodărie.

(2) Sistemele de colectare separată trebuie să respecte cumulativ:

a) amplasarea punctelor de colectare accesibile populației și agenților economici;

b) dotarea cu containere sau recipiente inscripționați și colorați conform standardelor naționale aprobate prin hotărâre a Guvernului;

c) asigurarea vidanșării și transportului separat al fiecărei fracții colectate;

d) monitorizarea calității colectării și prevenirea contaminării fracțiilor reciclabile;

e) integrarea soluțiilor digitale pentru trasabilitate și optimizarea rutelor de colectare.

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2027, toate unitățile administrativ-teritoriale trebuie să atingă, cel puțin, următoarele obiective minime de pregătire pentru reutilizare și reciclare a deșeurilor municipale, în conformitate cu art. 11 alin. (2) din Directiva 2008/98/CE:

a) minimum 60% din masă până în anul 2027;

b) minimum 65% din masă până în anul 2030;

c) obiective anuale intermediare stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(4) Bio-deșeurile se colectează separat și se valorifică prin compostare, digestie anaerobă sau alte procese autorizate, în conformitate cu standardele de calitate a compostului și digestatului stabilite prin normele metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului și cu Regulamentul (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind introducerea pe piață a produselor fertilizante UE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 170 din 25 iunie 2019.

(5) Operatorii economici responsabili pentru gestionarea deșeurilor de ambalaje, echipamente electrice și electronice, vehicule scoase din uz, baterii și acumulatori, textile și alte fluxuri specifice definite prin hotărâre a Guvernului trebuie să implementeze sisteme proprii sau colective de colectare și reciclare, respectând țintele și condițiile tehnice prevăzute de legislația în vigoare și de actele normative sectoriale aplicabile.

(6) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Platforma Națională pentru Economie Circulară, stabilește, prin hotărâre a Guvernului, norme metodologice care cuprind:

a) standardele tehnice pentru colectare și reciclare;

b) obiectivele anuale și termenele de conformare;

c) mecanismele de verificare, audit și control.

(7) Este interzisă amestecarea fracțiilor reciclabile colectate separat cu alte tipuri de deșeuri, cu excepția cazurilor în care acest lucru este necesar din motive de siguranță sanitară, justificate prin documente tehnice și autorizate de Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(8) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor titlului dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 48 – Infrastructura de tratare autorizată

(1) Tratarea deșeurilor se realizează exclusiv în instalații autorizate în conformitate cu:

- a) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 312 din 22 noiembrie 2008, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 150 din 14 iunie 2018;
- b) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L 334 din 17 decembrie 2010;
- c) OUG nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare;

și cu respectarea principiilor economiei circulare, protecției mediului și sănătății populației.

(2) Tipurile de infrastructuri de tratare autorizată cuprind, cel puțin:

- a) instalații de sortare și pregătire pentru reutilizare;
- b) instalații de reciclare mecanică, chimică sau biologică;
- c) instalații de compostare și digestie anaerobă pentru bio-deșeuri;
- d) unități de remanufacturare și recondiționare;
- e) instalații de valorificare energetică, cu eficiență ridicată, în condițiile art. 3 pct. 40 din Directiva 2008/98/CE;
- f) depozite de deșeuri pentru fracțiile nereciclabile, autorizate conform cerințelor de mediu.

(3) Autorizarea infrastructurii de tratare este condiționată de:

- a) prezentarea documentației tehnice privind fluxurile de deșeuri gestionate, capacitatea de procesare și tehnologiile utilizate;
- b) demonstrarea conformității cu cele mai bune tehnici disponibile (BAT) și cu standardele de eficiență energetică;
- c) existența unui sistem de monitorizare a emisiilor și a impactului asupra mediului;
- d) implementarea unui sistem digital de trasabilitate a deșeurilor tratate;
- e) existența planurilor de gestionare a situațiilor de urgență și prevenire a poluării accidentale.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu autoritățile teritoriale pentru protecția mediului, elaborează și actualizează Registrul Național al Infrastructurii de Tratare a Deșeurilor, gestionat conform metodologiei aprobate prin hotărâre a Guvernului, care include date privind:

- a) tipul instalației și capacitatea de procesare;
- b) categoriile de deșeuri acceptate;
- c) performanța de mediu și gradul de valorificare;
- d) conformitatea cu obiectivele naționale și europene.

(5) Operatorii instalațiilor de tratare autorizate au obligația să:

- a) respecte fluxurile de deșeuri și capacitățile prevăzute în autorizație;
- b) mențină standardele de mediu și de siguranță tehnologică;
- c) transmită anual Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor rapoarte privind cantitățile tratate, gradul de reciclare și valorificare, pierderile și impactul de mediu;
- d) permită accesul autorităților competente pentru inspecții și audituri.

(6) Începând cu data de 1 ianuarie 2028, se interzice funcționarea instalațiilor de tratare care nu ating obiectivele minime de valorificare stabilite prin hotărâre a Guvernului, cu excepția situațiilor justificate și aprobate temporar de autoritatea competentă.

(7) Nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit titlului dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 49 – Principiul trasabilității digitale a deșeurilor

(1) Operatorii economici și autoritățile publice implicate în colectarea, transportul, sortarea, tratarea, valorificarea sau eliminarea deșeurilor au obligația de a asigura trasabilitatea digitală completă a fluxurilor gestionate, din momentul generării până la valorificarea finală sau eliminarea acestora, în conformitate cu OUG nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare, și cu reglementările Uniunii Europene aplicabile.

(2) Trasabilitatea digitală a deșeurilor presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor cerințe:

a) înregistrarea fiecărui transport sau transfer de deșeuri într-un sistem electronic național, interoperabil cu bazele de date europene instituite prin Regulamentul (UE) 2024/1157 al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșeuri;

b) identificarea deșeurilor prin coduri unice, conform Catalogului Național al Deșeurilor;

c) păstrarea evidenței electronice privind cantitatea, originea, destinația și modul de tratare;

d) integrarea datelor provenite din sisteme de cântărire, localizare prin GPS și monitorizare automată, acolo unde este aplicabil;

e) arhivarea digitală a documentelor de însoțire și a certificatelor de valorificare sau reciclare, cu respectarea legislației privind arhivarea documentelor și protecția datelor cu caracter personal.

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2027, trasabilitatea digitală a deșeurilor este obligatorie pentru toate categoriile de operatori economici și autorități publice implicate în gestionarea acestora, conform metodologiei aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.

Art. 50 – Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor (SNTD) – constituire și administrare

(1) Se înființează, prin prezenta lege, Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor (SNTD), ca platformă digitală centralizată, administrată de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Platforma Națională pentru Economie Circulară. SNTD se operaționalizează în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) SNTD are ca obiective principale:

a) înregistrarea și monitorizarea în timp real a fluxurilor de deșeuri, în conformitate cu principiul trasabilității prevăzut la art. 49;

b) generarea de rapoarte automate și personalizate pentru autoritățile competente, în vederea verificării îndeplinirii obiectivelor naționale și europene;

c) integrarea datelor provenite din sistemele sectoriale (ambalaje, DEEE, vehicule scoase din uz, baterii și acumulatori, textile etc.);

d) asigurarea interoperabilității cu platformele digitale europene relevante, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1157 al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșeuri.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor asigură funcționarea SNTD, inclusiv:

- a) dezvoltarea, întreținerea și modernizarea infrastructurii informatice;
- b) asigurarea securității cibernetice și protecției datelor cu caracter personal, cu respectarea Regulamentului (UE) 2016/679 și a Legii nr. 190/2018;
- c) elaborarea și aprobarea, prin ordin al ministrului mediului, a normelor tehnice de utilizare și acces, cu avizul Autorității pentru Digitalizarea României;
- d) asigurarea suportului tehnic și formării pentru utilizatorii autorizați ai sistemului.

Art. 51 – Alimentarea, accesarea și utilizarea SNTD

(1) Operatorii economici și autoritățile publice au obligația de a transmite în Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor (SNTD), în termenul stabilit prin normele metodologice aprobate prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, elaborate în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, cel puțin următoarele date:

- a) tipul și cantitatea de deșeuri gestionate;
- b) proveniența și deținătorul anterior;
- c) destinația și tipul operațiunii efectuate (reutilizare, reciclare, valorificare energetică, eliminare);
- d) data și locul preluării/predării;
- e) documentele justificative aferente, în format digital.

(2) Accesul la datele din SNTD se realizează diferențiat, în funcție de statutul utilizatorului, după cum urmează:

- a) autoritățile competente – acces complet la date, în scop de control și monitorizare;
- b) operatorii economici – acces la propriile date și la datele partenerilor contractuali relevanți;
- c) publicul – acces la informații statistice anonimizate și agregate pe tip de deșeu și regiune, fără divulgarea datelor comerciale sensibile.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor publică anual, până la data de 31 mai a anului următor celui de raportare, Raportul Național de Trasabilitate a Deșeurilor, care conține:

- a) date agregate pe categorii de deșeuri și regiuni;
- b) indicatori de performanță;
- c) gradul de atingere a obiectivelor de valorificare și reciclare.

(4) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) constituie contravenție și se sancționează potrivit titlului din prezenta lege referitor la regimul sancționator, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

TITLUL VII – RESPONSABILITATEA EXTINSĂ A PRODUCĂTORULUI (REP)

Art. 52 – Domenii de aplicare și obligații specifice

(1) Sistemul de răspundere extinsă a producătorului (REP) se aplică, în condițiile prezentei legi și ale legislației specifice, pentru următoarele fluxuri de produse și deșeuri:

- a) ambalaje și deșeuri de ambalaje;

- b) echipamente electrice și electronice (EEE) și deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE);
- c) baterii și acumulatori, inclusiv deșeuri de baterii;
- d) vehicule scoase din uz;
- e) textile și produse din industria ușoară;
- f) mobilier;
- g) produse din plastic de unică folosință, conform legislației europene aplicabile;
- h) alte fluxuri stabilite prin hotărâre a Guvernului, pe baza criteriilor de impact asupra mediului, volumului generat și fezabilității tehnice și economice a colectării și reciclării.

(2) În sensul prezentului titlu, prin „producător” se înțelege orice persoană fizică sau juridică ce fabrică, importă ori introduce pe piața națională produse, sub propriul nume sau marcă, inclusiv prin vânzări la distanță, definiție corelată cu actele normative sectoriale aplicabile.

(3) Producătorii au obligația de a asigura, direct sau prin intermediul organizațiilor colective autorizate, îndeplinirea cumulativă a următoarelor obligații:

- a) preluarea, colectarea, transportul, tratarea, valorificarea și reciclarea produselor ajunse la sfârșitul ciclului de viață;
- b) atingerea obiectivelor anuale de colectare, reciclare și valorificare stabilite prin prezenta lege și actele normative subsecvente;
- c) finanțarea integrală sau parțială a operațiunilor prevăzute la lit. a), inclusiv costurile administrative aferente;
- d) asigurarea informării clare a consumatorilor privind modalitățile de returnare, colectare și reciclare a produselor;
- e) transmiterea către Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor (SNTD) a datelor privind cantitățile introduse pe piață, colectate, reutilizate, reciclate și valorificate.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Platforma Națională pentru Economie Circulară, stabilește prin hotărâre a Guvernului, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi:

- a) categoriile de produse supuse REP;
- b) obiectivele cantitative și calitative anuale;
- c) modalitățile de organizare și autorizare a schemelor REP;
- d) mecanismele de verificare, control și sancționare.

(5) Nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit articolelor din titlul dedicat regimului sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 53 – Tipologiile schemelor REP

(1) Producătorii supuși obligațiilor prevăzute în prezentul titlu își pot îndeplini responsabilitățile individual sau prin intermediul unor organizații colective autorizate, denumite în continuare „scheme REP”, constituite ca persoane juridice și autorizate potrivit prevederilor prezentei legi și ale actelor normative subsecvente.

(2) Schemele REP pot fi:

- a) individuale – organizate și gestionate de un singur producător, exclusiv pentru îndeplinirea propriilor obligații, cu respectarea cerințelor tehnice și financiare aplicabile;

b) colective – organizate și gestionate de mai mulți producători, în scopul îndeplinirii în comun a obligațiilor legale, în condițiile autorizării și supravegherii de către autoritatea competentă.

(3) Alegerea tipului de schemă REP se face de către producător, cu respectarea condițiilor și procedurilor stabilite prin prezenta lege, actele normative subsecvente și legislația europeană aplicabilă, producătorul păstrând răspunderea integrală pentru îndeplinirea obligațiilor, indiferent de modalitatea aleasă.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor poate stabili, prin hotărâre a Guvernului adoptată în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, domeniile pentru care implementarea REP este obligatorie prin schema colectivă, în cazul în care eficiența operațională și atingerea obiectivelor nu pot fi asigurate printr-o schemă individuală.

(5) Nerespectarea obligațiilor privind alegerea, constituirea, participarea sau funcționarea schemelor REP constituie contravenție și se sancționează potrivit titlului privind regimul sancționator din prezenta lege, fără a exclude răspunderea civilă sau penală, după caz.

Art. 54 – Organizarea și funcționarea schemelor REP

(1) În sensul prezentei legi, prin schemă REP se înțelege structura organizată, individuală sau colectivă, prin care producătorii își îndeplinesc responsabilitățile privind gestionarea produselor după utilizare, în conformitate cu principiul răspunderii extinse a producătorului.

(2) Schemele REP, individuale sau colective, se autorizează prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, emis în condițiile prezentei legi și ale normelor metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(3) Autorizația prevăzută la alin. (2) se acordă numai dacă solicitantul îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

a) dispune de capacitate financiară adecvată, dovedită potrivit criteriilor stabilite prin normele metodologice de aplicare;

b) deține infrastructura logistică necesară sau are încheiate contracte valabile cu operatori economici autorizați pentru colectare, transport, tratare și reciclare;

c) prezintă un plan operațional și financiar, care include obiective anuale de colectare, reciclare și valorificare, precum și măsuri pentru atingerea acestora;

d) asigură un sistem de trasabilitate și raportare conform cerințelor stabilite de prezenta lege;

e) respectă principiile transparenței, nediscriminării și concurenței loiale, precum și regulile privind conflictul de interese.

(4) Schemele colective REP trebuie să îndeplinească, suplimentar, următoarele condiții:

a) să aibă personalitate juridică și să fie constituite în formă asociativă potrivit legislației în vigoare;

b) să fie conduse de organe administrative a căror componență asigură independența față de interesele comerciale directe ale membrilor, potrivit criteriilor și incompatibilităților stabilite prin normele metodologice.

(5) Autorizația se acordă pentru o perioadă de maximum 5 ani, cu posibilitatea reînnoirii, pe baza evaluării conformării schemei cu obligațiile legale și a performanței

operaționale, evaluare realizată de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor prin structura de specialitate desemnată.

Art. 55 – Obligații de transparență și conformare ale schemelor REP

(1) Schemele REP au obligația de a transmite anual Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și Platformei Naționale pentru Economie Circulară, până la data de 31 martie a anului următor celui de raportare, următoarele informații, referitoare exclusiv la produsele și ambalajele gestionate în cadrul schemei:

- a) cantitățile totale de produse introduse pe piață de producătorii afiliați;
- b) cantitățile de produse colectate, reutilizate, reciclate și valorificate;
- c) structura detaliată a costurilor și sursele de finanțare, potrivit formatului stabilit prin normele metodologice;
- d) lista operatorilor economici autorizați cu care au contracte în vigoare pentru colectare, transport, tratare și reciclare.

(2) Rapoartele anuale prevăzute la alin. (1) sunt supuse auditului independent, efectuat de un auditor financiar autorizat potrivit legislației în vigoare, iar raportul de audit se transmite Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor împreună cu raportul anual.

(3) Schemele REP au obligația să asigure accesul autorităților publice competente, inclusiv în format electronic, la documentele și datele necesare verificării îndeplinirii obiectivelor legale.

(4) Nerespectarea obligațiilor prevăzute în prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit titlului privind regimul sancționator din prezenta lege, fără a aduce atingere răspunderii civile ori penale, după caz.

Art. 56 – Trasabilitatea în cadrul schemelor REP

(1) Schemele REP, individuale sau colective, au obligația de a asigura înregistrarea și monitorizarea, în format digital, a tuturor fluxurilor de produse și deșeuri gestionate, prin Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor (SNTD), definit și reglementat potrivit prezentei legi.

(2) Datele înregistrate în SNTD de către schemele REP trebuie să includă, cel puțin:

- a) cantitățile de produse introduse pe piață de producătorii afiliați, defalcate pe categorii;
- b) cantitățile de produse sau ambalaje colectate, reutilizate, reciclate și valorificate;
- c) date privind transferul deșeurilor între operatori și destinația finală a acestora;
- d) copiile electronice ale documentelor justificative aferente fiecărei operațiuni.

(3) Înregistrarea datelor în SNTD se face în timp real sau în termenele maxime stabilite prin normele metodologice de aplicare aprobate prin hotărâre a Guvernului. Accesul autorităților publice competente la SNTD este garantat permanent, în condițiile stabilite prin aceste norme, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Art. 57 – Raportarea anuală a schemelor REP

(1) Fiecare schemă REP are obligația de a întocmi și transmite, până la data de 31 martie a anului următor celui de raportare, Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și Platformei Naționale pentru Economie Circulară, un raport anual de activitate care să cuprindă, cel puțin:

- a) situația cantităților de produse introduse pe piață, colectate, reutilizate, reciclate și valorificate;
- b) gradul de atingere a obiectivelor legale;

- c) descrierea infrastructurii utilizate și a operatorilor economici implicați în colectare, transport și tratare;
- d) structura costurilor și sursele de finanțare, potrivit formatului stabilit prin normele metodologice;
- e) măsurile adoptate pentru îmbunătățirea performanței și reducerea impactului asupra mediului.

(2) Raportul anual prevăzut la alin. (1) trebuie să fie corelat cu datele înregistrate în Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor (SNTD), iar eventualele discrepante semnalate de autoritatea competentă se clarifică prin completarea și retransmiterea raportului, în termen de maximum 30 de zile de la notificare.

(3) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor publică anual, pe pagina sa de internet, o sinteză a rapoartelor transmise de schemele REP, sub formă de date agregate, fără divulgarea informațiilor comerciale sensibile, astfel cum acestea sunt definite în legislația națională și europeană în materie de concurență și protecția secretului comercial.

Art. 58 – Auditarea schemelor REP

(1) Schemele REP sunt supuse anual unui audit independent, efectuat de un auditor financiar autorizat, selectat de schemă cu respectarea legislației în vigoare privind achizițiile publice, după caz.

(2) Auditul prevăzut la alin. (1) verifică, în principal:

- a) acuratețea datelor raportate în Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor (SNTD) și în raportul anual;
- b) conformitatea activităților desfășurate cu obligațiile prevăzute de prezenta lege și de normele metodologice aferente;
- c) eficiența utilizării resurselor financiare;
- d) respectarea criteriilor de transparență, nediscriminare și concurență loială.

(3) Concluziile auditului se consemnează într-un raport de audit, care se transmite Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și Platformei Naționale pentru Economie Circulară, în termen de 30 de zile de la data finalizării auditului.

(4) Nerespectarea obligațiilor privind trasabilitatea, raportarea și auditul constituie contravenție și se sancționează potrivit titlului privind regimul sancționator din prezenta lege, fără a aduce atingere răspunderii civile ori penale, după caz.

TITLUL VIII – SISTEMUL DE GARANȚIE-RETURNARE (SGR)

Art. 59 – Ambalaje supuse regimului de garanție-returnare (SGR)

(1) Regimul de garanție-returnare (SGR) se aplică ambalajelor primare nereutilizabile din sticlă, plastic sau metal, cu volume nominale cuprinse între 0,1 litri și 3 litri inclusiv, care conțin băuturi alcoolice sau nealcoolice, inclusiv apă minerală, apă plată, sucuri, băuturi răcoritoare, băuturi energizante, băuturi lactate și alte categorii stabilite prin hotărâre a Guvernului. Lista detaliată a produselor și specificațiile tehnice aferente ambalajelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, emisă în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, pe baza consultării operatorului SGR, a producătorilor și a comercianților.

(2) Sunt exceptate de la aplicarea SGR următoarele categorii de ambalaje:

- a) ambalajele produselor lactate fermentate cu culturi vii active, care, prin natura lor, nu pot fi integrate în fluxul de colectare standard al SGR;
- b) ambalajele produselor cu vâscozitate, densitate sau conținut rezidual ridicat, potrivit criteriilor tehnice stabilite prin normele metodologice, care împiedică procesul de golire, curățare și reciclare eficientă;
- c) ambalajele incluse în sisteme distincte de ambalaje reutilizabile, care funcționează pe baza unui mecanism propriu de returnare și refolosire, autorizat conform legislației în vigoare;
- d) alte categorii stabilite prin hotărâre a Guvernului, în baza unor criterii tehnice și economice justificate.

(3) Marcajul specific SGR este obligatoriu pe toate ambalajele supuse regimului, fiind aplicat în mod vizibil, lizibil, inalterabil și permanent pe corpul ambalajului sau pe etichetă, în conformitate cu standardele tehnice și grafice aprobate prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, după consultarea operatorului SGR și cu respectarea legislației europene aplicabile.

(4) Este interzisă introducerea pe piața națională a ambalajelor aparținând categoriilor vizate la alin. (1) dacă acestea nu poartă marcajul specific SGR. Încălcarea acestei interdicții se sancționează potrivit prevederilor titlului privind regimul sancționator din prezenta lege.

Art. 60 – Obligațiile producătorilor, comercianților și consumatorilor

(1) Producătorii care introduc pe piața națională produse ambalate supuse SGR au obligația să:

- a) înregistreze, în format electronic, fiecare tip de produs și ambalaj în Sistemul SGR înainte de punerea pe piață;
- b) asigure marcarea corespunzătoare și uniformă a ambalajelor, conform cerințelor legale și standardelor tehnice aplicabile;
- c) achite operatorului SGR valoarea garanției unitare stabilite pentru fiecare ambalaj, concomitent cu introducerea pe piață;
- d) transmită operatorului SGR date complete, corecte și actualizate, în format electronic, privind cantitățile și tipurile de ambalaje introduse pe piață, respectând formatul, periodicitatea și modalitatea de raportare stabilite prin normele metodologice;
- e) colaboreze cu operatorul SGR și cu autoritățile de control în vederea verificării conformității informațiilor și a fluxurilor de ambalaje.

(2) Comercianții care comercializează produse ambalate supuse SGR au obligația să:

- a) perceapă garanția aferentă ambalajului de la consumator, la momentul vânzării produsului;
- b) accepte returnarea ambalajelor supuse SGR de către consumatori, indiferent de locul achiziției inițiale, fără condiționarea restituirii garanției de prezentarea bonului fiscal, cu respectarea categoriilor de produse vizate;
- c) restituie integral consumatorului valoarea garanției, în numerar sau prin alte mijloace de plată autorizate, imediat după predarea ambalajului;
- d) predea operatorului SGR ambalajele colectate, în condițiile și termenele stabilite prin contractul de participare la sistem;
- e) asigure infrastructura minimă de colectare (manuală sau automată) conform cerințelor tehnice prevăzute în normele metodologice;

f) mențină în stare de funcționare echipamentele și instalațiile de preluare a ambalajelor, efectuând operațiunile de întreținere și reparație necesare, astfel încât disponibilitatea acestora să fie asigurată pe toată durata programului de colectare; defecțiunile trebuie remediate în maximum 48 de ore lucrătoare de la constatare, cu informarea operatorului SGR.

(3) Consumatorii au obligația să:

- a) returneze ambalajele supuse regimului SGR la orice punct de colectare autorizat sau operat de comercianți ori de operatorul SGR, indiferent de locul achiziției produsului, cu respectarea condițiilor tehnice stabilite;
- b) predea ambalajele curate, cu integritatea structurală menținută și cu marcajul SGR vizibil și integral, pentru a asigura identificarea și reciclarea corespunzătoare;
- c) respecte instrucțiunile de predare afișate la punctele de colectare.

Art. 61 – Operatorul SGR – statut, atribuții și funcționare

(1) Sistemul SGR este gestionat de un operator desemnat prin hotărâre a Guvernului, constituit ca entitate cu personalitate juridică, de drept privat, fără scop patrimonial, formată prin asocierea producătorilor și comercianților, potrivit dispozițiilor Codului civil și legislației speciale privind asociațiile și fundațiile, cu participarea autorităților publice centrale de mediu în calitate de membri cu drept de veto asupra aspectelor esențiale de reglementare și conformitate, stabilite prin normele metodologice de aplicare.

(2) Operatorul SGR are următoarele atribuții principale:

- a) organizează, coordonează și implementează, la nivel național, procesul de colectare, transport și predare spre reciclare a ambalajelor returnate;
- b) gestionează fluxurile financiare aferente garanțiilor, inclusiv returnarea acestora către comercianți;
- c) administrează baza de date centralizată a SGR, asigurând compatibilitatea și interoperabilitatea cu Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor (SNTD);
- d) verifică și validează datele și operațiunile raportate de producători, comercianți și punctele de colectare;
- e) desfășoară campanii de informare și educare a publicului privind funcționarea SGR;
- f) monitorizează funcționarea echipamentelor de preluare a ambalajelor instalate de comercianți și asigură, în caz de defecțiune, sprijin tehnic și logistic pentru remediere în termen de maximum 48 de ore lucrătoare de la constatare;
- g) raportează anual Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor performanțele sistemului și măsurile de îmbunătățire propuse.

(3) Operatorul SGR este supus anual unui audit financiar și tehnic realizat de un auditor autorizat potrivit legislației aplicabile, selectat în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare. Raportul de audit se publică pe pagina de internet a operatorului și se transmite Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, în termen de 15 zile de la finalizarea auditului.

Art. 62 – Indicatori de performanță, raportare și control

(1) Indicatorii minimi de performanță ai sistemului de garanție-returnare (SGR), stabiliți prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu cerințele legislației Uniunii Europene și cu obiectivele naționale în materie de gestionare a deșeurilor, includ cel puțin:

- a) rata anuală de colectare a ambalajelor supuse regimului, exprimată procentual din cantitatea pusă pe piață;
- b) rata anuală de reciclare efectivă, diferențiată pe tipuri de materiale;
- c) cantitatea de materiale reciclate și calitatea acestora, conform standardelor europene aplicabile;
- d) gradul de acoperire teritorială a punctelor de colectare, raportat la populație și suprafață, exprimat prin indicatori minimi stabiliți prin normele metodologice;
- e) reducerea procentuală a ambalajelor supuse SGR ajunse în fluxul deșeurilor municipale reziduale.

(2) Operatorul SGR transmite Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, până la data de 31 martie a fiecărui an, un raport anual detaliat privind anul anterior, corelat cu datele din Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor (SNTD), care cuprinde:

- a) analiza gradului de îndeplinire a indicatorilor de performanță;
- b) identificarea dificultăților întâmpinate în implementare;
- c) propuneri de măsuri corective și de îmbunătățire a performanței sistemului.

Raportul anual este publicat pe pagina de internet a operatorului SGR în termen de 15 zile de la transmiterea către autoritatea competentă.

(3) Controlul respectării obligațiilor prevăzute în prezentul titlu se exercită de către autoritățile publice competente de mediu, în baza procedurilor stabilite prin normele metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, cu aplicarea regimului sancționator prevăzut de prezenta lege.

TITLUL IX – GESTIONAREA BIODEȘEURILOR ȘI COMPOSTABILITĂȚII

Art. 63 – Colectarea separată a biodeșeurilor

(1) Colectarea separată a biodeșeurilor este obligatorie pentru toate categoriile de generatori de deșeuri, în scopul valorificării acestora prin compostare, digestie anaerobă sau alte metode conforme principiilor economiei circulare și normelor europene aplicabile.

(2) În sensul prezentei legi, prin biodeșeuri se înțeleg deșeurile biodegradabile provenite din:

- a) gospodării;
- b) unități comerciale și de prestări servicii;
- c) instituții și autorități publice;
- d) activități industriale nepericuloase care generează deșeuri organice;
- e) activități agricole și horticoale desfășurate pe teritoriul național.

(3) Colectarea separată a biodeșeurilor se organizează și se realizează astfel încât să fie evitată amestecarea acestora cu alte categorii de deșeuri, pentru a nu compromite valorificarea materială și calitatea compostului sau a digestatului.

(4) Autoritățile administrației publice locale, împreună cu operatorii de salubritate și alți operatori autorizați potrivit legislației privind gestionarea deșeurilor, au obligația să asigure, în limita competențelor și responsabilităților stabilite de lege, existența infrastructurii necesare colectării separate a biodeșeurilor, inclusiv recipiente inscripționate distinct, adaptate tipului de generator și fluxului de deșeuri.

(5) Achiziția, inscripționarea, amplasarea și întreținerea recipientelor destinate colectării separate a biodeșeurilor se asigură de către operatorii autorizați de colectare

sau, după caz, de către autoritățile administrației publice locale, în baza obligațiilor contractuale ori legale, finanțarea putând fi realizată, cumulativ sau alternativ, din următoarele surse:

- a) tarifele de salubritate aprobate conform legii, în care sunt incluse costurile pentru infrastructura de colectare;
- b) alocări din bugetele locale, pe baza programelor anuale de gestionare a deșeurilor;
- c) Fondul pentru Mediu, prin programe și scheme de finanțare specifice;
- d) fonduri europene nerambursabile, în special cele destinate infrastructurii de mediu;
- e) alte surse legal constituite, inclusiv parteneriate public-private.

(6) Metodologia, standardele tehnice și frecvența colectării separate a biodeșeurilor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, emisă la propunerea autorității centrale pentru protecția mediului, în conformitate cu cerințele Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/851.

Art. 64 – Obligațiile gospodăriilor în colectarea separată a biodeșeurilor

(1) Persoanele fizice, în calitate de deținători sau generatori de biodeșuri în gospodării, au obligația să colecteze separat aceste deșuri, utilizând recipiente distincte, inscripționate corespunzător și puse la dispoziție de operatorii autorizați de colectare sau de autoritățile administrației publice locale, potrivit competențelor și atribuțiilor stabilite de lege.

(2) În scopul asigurării calității fluxului de biodeșuri, gospodăriile au obligația:

- a) să nu amestece biodeșeurile cu alte tipuri de deșuri menajere, periculoase sau reciclabile;
- b) să respecte regulile privind separarea deșeurilor alimentare de alte tipuri de biodeșuri, acolo unde colectarea distinctă este prevăzută prin regulamentele locale sau normele metodologice;
- c) să depoziteze biodeșeurile în condiții care previn scurgerile de lichide, degajările de mirosuri neplăcute și atragerea vectorilor biologici;
- d) să respecte calendarul de colectare stabilit de autoritatea administrației publice locale sau de operatorul de salubritate.

(3) Gospodăriile situate în mediul rural pot opta pentru compostarea individuală a biodeșeurilor proprii, cu respectarea cerințelor minime de igienă, a măsurilor de protecție a mediului și a prevederilor privind evitarea poluării solului și a apelor subterane.

(4) Autoritățile administrației publice locale, prin operatorii de colectare, au obligația de a asigura gospodăriilor materiale informative și instruire privind modalitățile corecte de separare și depozitare a biodeșeurilor.

(5) Achiziția, inscripționarea, amplasarea și întreținerea recipientelor destinate colectării separate a biodeșeurilor pentru gospodării se asigură potrivit mecanismului de finanțare prevăzut la art. 63 alin. (5).

(6) Încălcarea obligațiilor prevăzute la alin. (1)–(4) atrage răspunderea contravențională, conform dispozițiilor prezentei legi și normelor metodologice de aplicare aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 65 – Obligațiile comercianților în colectarea separată a biodeșeurilor

(1) Comercianții și unitățile de prestări servicii care generează biodeșuri, inclusiv cele din domeniul comerțului cu amănuntul, comerțului en-gros, alimentației publice,

hotelurilor și altor structuri de primire turistică, au obligația de a organiza colectarea separată a acestor deșeuri, în conformitate cu normele tehnice și de igienă stabilite prin legislația în vigoare, inclusiv cele din domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor.

(2) În vederea îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), comercianții trebuie:

- a) să asigure recipiente dedicate biodeșeurilor, inscripționate distinct și amplasate în zone accesibile personalului;
- b) să prevină contaminarea biodeșeurilor cu alte fluxuri de deșeuri, prin instruirea angajaților și implementarea unor proceduri interne;
- c) să încheie contracte cu operatori autorizați pentru colectarea, transportul și tratarea biodeșeurilor, cu respectarea trasabilității;
- d) să păstreze, pe o perioadă de minimum 3 ani, în original sau în format electronic, documentele justificative privind predarea biodeșeurilor către operatori autorizați, conform legislației privind arhivarea documentelor;
- e) să respecte frecvența de predare a biodeșeurilor stabilită prin contract, astfel încât să fie evitată degradarea acestora în condiții care pot afecta sănătatea publică.

(3) Comercianții care desfășoară activități de procesare sau preparare a alimentelor au obligația de a implementa sisteme de separare și colectare a deșeurilor alimentare distinct de cele vegetale, atunci când fluxurile permit acest lucru.

(4) Unitățile comerciale cu suprafețe de vânzare mai mari de 400 m² sunt obligate să transmită autorităților administrației publice locale și autorităților de mediu, anual, raportări privind cantitățile de biodeșeuri generate și gestionate, în formatul stabilit prin normele metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(5) Achiziția, inscripționarea, amplasarea și întreținerea recipientelor destinate colectării separate a biodeșeurilor pentru comercianți se asigură potrivit mecanismului de finanțare prevăzut la art. 63 alin. (5).

(6) Nerespectarea prevederilor prezentului articol constituie contravenție și se sancționează conform dispozițiilor prezentei legi și normelor metodologice de aplicare, fără a exclude aplicarea altor sancțiuni prevăzute de legislația sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor.

Art. 66 – Obligațiile autorităților publice în colectarea separată a biodeșeurilor

(1) Instituțiile și autoritățile publice, inclusiv cele din domeniul educației, sănătății, administrației publice centrale și locale, precum și alte entități finanțate din fonduri publice, au obligația, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, să organizeze colectarea separată a biodeșeurilor generate în cadrul activităților proprii.

(2) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), autoritățile publice trebuie:

- a) să asigure recipiente dedicate, inscripționate distinct pentru biodeșeuri, amplasate în spații adecvate și accesibile;
- b) să implementeze proceduri interne de separare și colectare, adaptate specificului activităților desfășurate;
- c) să încheie contracte cu operatori autorizați pentru colectarea, transportul și valorificarea sau tratarea biodeșeurilor, cu asigurarea trasabilității acestora;
- d) să desemneze o persoană responsabilă cu monitorizarea și raportarea activităților de gestionare a biodeșeurilor;
- e) să asigure instruirea periodică a personalului privind colectarea separată și prevenirea contaminării biodeșeurilor.

(3) Unitățile de învățământ și instituțiile medicale au obligația suplimentară de a implementa programe de informare și educare a elevilor, pacienților și personalului medical privind importanța colectării separate a biodeșeurilor.

(4) Autoritățile administrației publice locale trebuie să includă în strategiile și planurile de gestionare a deșeurilor măsuri concrete pentru dezvoltarea infrastructurii de colectare separată a biodeșeurilor, în parteneriat cu operatorii autorizați.

(5) Achiziția, inscripționarea, amplasarea și întreținerea recipientelor destinate colectării separate a biodeșeurilor pentru autoritățile publice se asigură potrivit mecanismului de finanțare prevăzut la art. 63 alin. (5).

(6) Încălcarea obligațiilor prevăzute de prezentul articol atrage răspunderea contravențională a instituției, precum și, după caz, răspunderea disciplinară a persoanelor desemnate să asigure conformitatea, conform dispozițiilor prezentei legi și normelor metodologice de aplicare.

Art. 67 – Obligațiile operatorilor economici în colectarea separată a biodeșeurilor

(1) Operatorii economici din sectorul industrial, de producție, prelucrare și procesare care generează biodeșeuri au obligația de a implementa sisteme de colectare separată a acestora, adaptate specificului activităților desfășurate și fluxurilor de deșeuri rezultate.

(2) În vederea îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), operatorii economici trebuie:

a) să asigure recipiente dedicate, inscripționate distinct, amplasate în proximitatea zonelor de generare a biodeșeurilor;

b) să prevină contaminarea biodeșeurilor cu alte tipuri de deșeuri sau substanțe periculoase, prin proceduri interne și instruirea personalului;

c) să stabilească și să aplice proceduri clare de predare a biodeșeurilor către operatori autorizați pentru colectarea, transportul, tratarea sau valorificarea acestora, conform legislației în vigoare;

d) să asigure trasabilitatea biodeșeurilor prin documente justificative, păstrate minimum 3 ani, în original sau în format electronic, conform legislației privind arhivarea documentelor;

e) să respecte frecvența de colectare sau predare stabilită prin contracte ori prin reglementările locale aplicabile.

(3) Operatorii economici care desfășoară activități în care se generează atât deșeuri organice alimentare, cât și biodeșeuri vegetale, au obligația să asigure separarea distinctă a fluxurilor, dacă acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, potrivit criteriilor stabilite prin normele metodologice de aplicare.

(4) Unitățile de procesare a produselor agroalimentare, abatoarelor și altor unități similare au obligația de a respecta și normele sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor privind gestionarea deșeurilor organice, fără a se limita la prevederile prezentei legi.

(5) Achiziția, inscripționarea, amplasarea și întreținerea recipientelor destinate colectării separate a biodeșeurilor pentru operatorii economici se asigură de către aceștia sau, după caz, de către operatorii autorizați de colectare ori de autoritățile administrației publice locale, finanțarea fiind realizată conform mecanismului prevăzut la art. 63 alin. (5).

(6) Nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezentul articol atrage răspunderea contravențională a operatorului economic, precum și, după caz, aplicarea altor

sanctiuni prevăzute de legislația specifică domeniului de activitate și de normele metodologice de aplicare.

Art. 68 – Compostarea individuală, comunitară și industrială

(1) Compostarea biodeșeurilor se realizează prin metode individuale, comunitare sau industriale, cu respectarea cerințelor tehnice, sanitare și de protecție a mediului, în vederea obținerii unui compost de calitate, sigur pentru sănătatea umană și pentru mediu.

(2) În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarea semnificație:

a) compostarea individuală – procesarea biodeșeurilor la nivelul gospodăriei sau al unei proprietăți private, de către generator, exclusiv pentru uz propriu;

b) compostarea comunitară – procesarea biodeșeurilor colectate de la mai mulți generatori, în instalații de capacitate redusă, organizate la nivel local, în cartiere, sate sau comunități restrânse;

c) compostarea industrială – procesarea biodeșeurilor în instalații specializate, de mare capacitate, autorizate conform legislației de mediu.

(3) Toate formele de compostare trebuie să respecte:

a) parametri tehnici minimi privind temperaturile, timpii de procesare și aerarea masei biodegradabile, potrivit standardelor tehnice și normelor metodologice aprobate;

b) măsurile de prevenire a emisiilor de mirosuri, poluanți și levigat;

c) procedurile de control al calității compostului obținut;

d) normele sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, atunci când se procesează deșeuri de origine animală.

(4) Autoritățile administrației publice locale și operatorii autorizați, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, sprijină dezvoltarea infrastructurii pentru compostare prin:

a) identificarea și amenajarea de spații adecvate;

b) punerea la dispoziție a echipamentelor sau a unităților de compostare comunitară;

c) acordarea de facilități financiare și stimulente pentru gospodăriile și operatorii care practică compostarea.

(5) Achiziția, instalarea și întreținerea echipamentelor și instalațiilor pentru compostare individuală, comunitară sau industrială se poate finanța, cumulativ sau alternativ, din următoarele surse:

a) bugetele locale și bugetul de stat, prin programe dedicate;

b) Fondul pentru Mediu;

c) fonduri europene nerambursabile destinate infrastructurii de mediu;

d) contribuții proprii ale operatorilor economici sau ale persoanelor fizice;

e) alte surse legal constituite, inclusiv parteneriate public-private.

(6) Metodologia de certificare a compostului și standardele de calitate se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, emisă la propunerea autorității centrale pentru protecția mediului, în concordanță cu legislația europeană în vigoare.

Art. 69 – Compostarea individuală

(1) Compostarea individuală este permisă pentru gospodăriile și proprietățile private care generează biodeșeuri, cu condiția ca aceasta să se realizeze exclusiv pentru uz propriu și să respecte normele de protecție a mediului și sănătății publice.

(2) Persoanele fizice care practică compostarea individuală au obligația:

- a) să utilizeze echipamente sau containere adecvate, dimensionate corespunzător volumului de biodeșeuri generate;
- b) să evite amestecarea biodeșeurilor compostabile cu materiale nebiodegradabile sau deșeuri periculoase;
- c) să prevină scurgerile, poluarea solului, a apelor subterane și degajarea de mirosuri neplăcute;
- d) să asigure întreținerea periodică a instalațiilor sau spațiilor utilizate pentru compostare.

(3) Nu se admite compostarea individuală a deșeurilor de origine animală cu risc sanitar-veterinar ridicat, astfel cum sunt definite de legislația sanitar-veterinară, decât dacă sunt utilizate echipamente specializate care asigură neutralizarea agenților patogeni.

(4) Autoritățile administrației publice locale, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, pot sprijini compostarea individuală prin:

- a) distribuirea de compostiere de uz casnic achiziționate din surse proprii sau externe;
- b) acordarea de reduceri la taxa de salubritate pentru gospodăriile care dovedesc practicarea compostării individuale în condiții conforme;
- c) organizarea de programe de instruire privind tehnicile corecte de compostare.

(5) Achiziția, distribuția și întreținerea compostierelor individuale puse la dispoziția gospodăriilor se poate finanța, cumulativ sau alternativ, din următoarele surse:

- a) bugetele locale, pe baza programelor anuale de gestionare a deșeurilor;
- b) Fondul pentru Mediu;
- c) fonduri europene nerambursabile;
- d) alte surse legal constituite.

(6) Încălcarea prevederilor prezentului articol atrage răspunderea contravențională conform dispozițiilor prezentei legi și normelor metodologice de aplicare, fără a exclude aplicarea altor dispoziții legale incidente.

Art. 70 – Compostarea comunitară

(1) Compostarea comunitară se organizează la nivel local, prin procesarea biodeșeurilor colectate de la mai mulți generatori, în instalații de capacitate redusă, amplasate în zone rezidențiale, rurale sau urbane, în scopul valorificării acestora pentru uzul comunității.

(2) Organizarea compostării comunitare poate fi inițiată și gestionată de:

- a) autoritatea administrației publice locale, individual sau în asociere cu alte autorități ori entități;
- b) asociații de proprietari sau asociații de locatari;
- c) organizații neguvernamentale și cooperative;
- d) operatori economici autorizați în domeniul gestionării deșeurilor.

(3) Instalarea și operarea unităților de compostare comunitară trebuie să respecte:

- a) cerințele tehnice și de igienă stabilite prin normele metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității centrale pentru protecția mediului;
- b) măsurile de prevenire a poluării solului, apei și aerului;
- c) procedurile de control al calității compostului obținut;
- d) restricțiile privind tipurile de biodeșeuri acceptate, cu excluderea deșeurilor periculoase sau a celor care prezintă risc sanitar ridicat, astfel cum sunt definite de legislația sanitar-veterinară.

(4) Autoritățile administrației publice locale, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, au obligația de a asigura:

- a) identificarea și amenajarea terenurilor pentru amplasarea instalațiilor de compostare comunitară;
- b) dotarea acestora cu echipamentele necesare și infrastructura aferentă;
- c) desemnarea personalului responsabil cu operarea și monitorizarea instalațiilor;
- d) instruirea utilizatorilor privind regulile de predare a biodeșeurilor.

(5) Achiziția, instalarea, operarea și întreținerea instalațiilor de compostare comunitară se poate finanța, cumulativ sau alternativ, din următoarele surse:

- a) bugetele locale;
- b) Fondul pentru Mediu;
- c) fonduri europene nerambursabile;
- d) contribuțiile financiare sau în natură ale participanților;
- e) alte surse legal constituite, inclusiv parteneriate public-private.

(6) Compostul obținut prin compostare comunitară se utilizează cu prioritate în scopuri locale, inclusiv pentru amenajări peisagistice, spații verzi și activități agricole comunitare, cu respectarea normelor de calitate stabilite prin legislația în vigoare.

(7) Încălcarea normelor de operare sau introducerea necorespunzătoare a biodeșeurilor în instalațiile de compostare comunitară atrage răspunderea contravențională a persoanelor fizice sau juridice responsabile, conform dispozițiilor prezentei legi și normelor metodologice de aplicare.

Art. 71 – Compostarea industrială

(1) Compostarea industrială se realizează în instalații specializate, de mare capacitate, autorizate conform legislației de mediu, destinate tratării prin compostare a biodeșeurilor provenite din gospodării, sectorul comercial, instituții publice, activități industriale nepericuloase și agricultură.

(2) Operatorii unităților de compostare industrială au obligația:

- a) să obțină autorizațiile și avizele prevăzute de legislația privind protecția mediului, sănătatea publică și siguranța alimentelor;
- b) să respecte parametrii tehnici minimi pentru temperatura, durata procesului și aerarea masei biodegradabile, potrivit standardelor tehnice și normelor metodologice aprobate;
- c) să prevină poluarea mediului prin emisii, levigat sau zgomot;
- d) să asigure trasabilitatea biodeșeurilor de la momentul preluării până la obținerea compostului, prin registre și documente justificative păstrate minimum 5 ani;
- e) să efectueze periodic, în laboratoare acreditate, analize de laborator asupra compostului rezultat, pentru verificarea conformității cu standardele de calitate aplicabile;
- f) să implementeze măsuri de gestionare a situațiilor de urgență și de securitate în muncă.

(3) În unitățile de compostare industrială este interzisă prelucrarea deșeurilor periculoase, a celor contaminate cu substanțe toxice sau a deșeurilor de origine animală de risc ridicat, astfel cum sunt definite de legislația sanitar-veterinară, cu excepția cazurilor în care instalațiile sunt prevăzute cu tehnologii certificate pentru neutralizarea completă a acestora.

(4) Autoritățile administrației publice locale și operatorii economici, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, pot încheia contracte de parteneriat pentru utilizarea capacităților de compostare industrială existente sau pentru construirea unor noi unități, în vederea optimizării costurilor și reducerii cantităților de biodeșeuri eliminate prin depozitare.

(5) Achiziția, construirea, modernizarea și operarea instalațiilor de compostare industrială se poate finanța, cumulativ sau alternativ, din următoarele surse:

- a) fonduri proprii ale operatorilor economici;
- b) credite bancare sau alte instrumente de finanțare private;
- c) Fondul pentru Mediu;
- d) fonduri europene nerambursabile destinate infrastructurii de mediu;
- e) parteneriate public-private și alte surse legal constituite.

(6) Compostul rezultat din instalațiile industriale poate fi comercializat sau utilizat în agricultură, silvicultură, spații verzi ori alte domenii permise de lege, cu respectarea normelor de calitate și etichetare stabilite prin legislația aplicabilă.

(7) Încălcarea obligațiilor prevăzute de prezentul articol atrage răspunderea contravențională sau, după caz, răspunderea civilă ori penală, conform dispozițiilor prezentei legi și altor reglementări aplicabile.

Art. 72 – Certificarea compostului

(1) Compostul obținut din procesele de compostare comunitară, industrială sau individuală atunci când este destinat comercializării, poate fi pus pe piață sau utilizat în scopuri agricole, horticole ori peisagistice numai dacă este certificat conform standardelor tehnice și normelor metodologice aprobate, armonizate la nivel național și european.

(2) Certificarea compostului se realizează de către organisme de evaluare a conformității acreditate conform legislației privind evaluarea conformității, în baza analizei de laborator și a verificării procesului tehnologic.

(3) Procedura de certificare cuprinde, cel puțin:

- a) depunerea unei cereri de certificare la un organism acreditat, însoțită de documentația tehnică privind procesul de compostare;
- b) prelevarea de probe reprezentative de către personal autorizat;
- c) efectuarea analizelor fizico-chimice și microbiologice conform standardelor tehnice aplicabile, armonizate la nivel național și european;
- d) verificarea trasabilității fluxului de biodeșeuri;
- e) emiterea certificatului de conformitate sau, după caz, a raportului de neconformitate.

(4) Certificatele de conformitate au o valabilitate de maximum 12 luni și pot fi reînnoite numai în urma unei noi evaluări.

(5) Autoritatea competentă în domeniul protecției mediului, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, ține un registru național al producătorilor de compost certificați, actualizat trimestrial și accesibil publicului, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(6) Costurile aferente certificării sunt suportate de solicitant, cu posibilitatea accesării, cumulativ sau alternativ, de scheme de sprijin din Fondul pentru Mediu sau din fonduri europene nerambursabile.

(7) Comercializarea sau utilizarea compostului necertificat în condițiile prevăzute de prezentul articol constituie contravenție și se sancționează conform dispozițiilor prezentei legi și normelor metodologice de aplicare.

Art. 73 – Standardele de calitate ale compostului

(1) Compostul certificat trebuie să îndeplinească standardele de calitate stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, armonizate cu standardele europene relevante, inclusiv EN 13432, EN 13406 sau alte standarde aplicabile la nivel european și național.

(2) Standardele de calitate se stabilesc pe baza, inclusiv, dar fără a se limita la, următorii indicatori minimi:

- a) parametri fizico-chimici – umiditate, pH, conținut de materie organică, conținut de nutrienți (azot, fosfor, potasiu), salinitate;
- b) limite maxime admise pentru metale grele și alte substanțe potențial toxice;
- c) absența organismelor patogene peste nivelurile acceptate de legislația sanitar-veterinară și fitosanitară;
- d) gradul de maturitate și stabilitate al compostului;
- e) conținut redus de impurități vizibile (plastic, sticlă, metal).

(3) Autoritatea competentă în domeniul protecției mediului, în colaborare cu autoritatea sanitar-veterinară și fitosanitară, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, stabilește metodologia de prelevare a probelor și frecvența testărilor, care se realizează în laboratoare acreditate, prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) În funcție de parametrii îndepliniți, compostul poate fi clasificat în categorii de calitate, cu destinații diferite (agricultură ecologică, agricultură convențională, spații verzi, alte utilizări permise), stabilite prin normele metodologice de aplicare.

(5) Este interzisă utilizarea compostului care depășește limitele maxime admise pentru metale grele, contaminanți organici persistenți sau agenți patogeni, în special pe terenuri agricole și în spații frecventate de populație.

(6) Eticheta compostului comercializat trebuie să conțină cel puțin: denumirea producătorului, data obținerii, certificatul de conformitate, categoria de calitate, instrucțiuni de utilizare și avertismentele obligatorii prevăzute de lege, formatul și conținutul detaliat fiind stabilite prin normele metodologice de aplicare.

(7) Nerespectarea standardelor de calitate stabilite potrivit prezentului articol atrage retragerea de pe piață a lotului neconform, sancțiuni contravenționale și, după caz, răspundere civilă sau penală, conform dispozițiilor prezentei legi și altor reglementări aplicabile.

Art. 74 – Etichetarea compostului

(1) Orice compost destinat comercializării sau distribuirii, indiferent de categoria de calitate, trebuie să fie însoțit de o etichetă clară, lizibilă și rezistentă, aplicată pe ambalaj sau, în cazul livrării în vrac, pe documentele de livrare.

(2) Eticheta compostului trebuie să conțină cel puțin următoarele informații, exprimate în unități de măsură conform standardelor aplicabile:

- a) denumirea și datele de contact ale producătorului;
- b) locul de producție (adresa unității de compostare);
- c) numărul certificatului de conformitate și data expirării acestuia;
- d) categoria de calitate conform clasificării prevăzute la art. 73 alin. (4);

- e) compoziția principală, incluzând conținutul de materie organică, azot, fosfor, potasiu, pH-ul și gradul de umiditate;
- f) data producerii și data recomandată pentru utilizare;
- g) instrucțiuni de utilizare și dozaj;
- h) avertismente privind utilizarea pe anumite tipuri de culturi, dacă este cazul;
- i) mențiunea „Compost obținut conform standardelor de calitate prevăzute de legislația în vigoare”.

(3) Pentru compostul livrat în vrac, eticheta este înlocuită de un document de livrare care include toate informațiile prevăzute la alin. (2), transmis și în format electronic, acolo unde este posibil.

(4) Eticheta trebuie redactată în limba română, iar pentru produsele destinate exportului se vor adăuga traducerile necesare în limbile cerute de țara importatoare.

(5) Este interzisă utilizarea oricăror mențiuni, simboluri sau imagini care pot induce în eroare consumatorul cu privire la calitatea, originea sau compoziția compostului. Formatul etichetei și conținutul detaliat se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(6) Nerespectarea obligațiilor de etichetare prevăzute de prezentul articol atrage sancțiuni contravenționale, retragerea produsului de pe piață și, după caz, răspunderea civilă sau penală, conform dispozițiilor prezentei legi și altor reglementări aplicabile.

Art. 75 – Trasabilitatea compostului

(1) Producătorii și distribuitorii de compost au obligația de a asigura trasabilitatea completă a produsului, de la recepția biodeșeurilor și procesarea acestora până la livrarea compostului către utilizatorul final, potrivit standardelor tehnice și normelor metodologice de aplicare a prezentei legi.

(2) Sistemul de trasabilitate trebuie să includă, cel puțin:

- a) evidența cantităților și tipurilor de biodeșeuri primite, cu indicarea sursei;
- b) date privind procesul tehnologic utilizat (tipul de compostare, durata, parametrii monitorizați conform standardelor aplicabile);
- c) rezultatele analizelor de laborator pentru fiecare lot de compost;
- d) date privind destinația fiecărui lot livrat, inclusiv numele și adresa beneficiarului;
- e) documentele de livrare și facturare aferente.

(3) În cazul livrării în vrac, documentele de trasabilitate trebuie să fie puse la dispoziția beneficiarului împreună cu produsul, inclusiv în format electronic, acolo unde este posibil.

(4) Producătorii și distribuitorii au obligația de a păstra documentele de trasabilitate pentru o perioadă de minimum 5 ani, în original sau în format electronic, conform legislației privind arhivarea documentelor.

(5) Autoritatea competentă în domeniul protecției mediului, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, are dreptul de a solicita, în orice moment, prezentarea documentelor și a registrelor de trasabilitate, precum și de a efectua verificări la fața locului, în baza unui program de control sau a unei sesizări.

(6) Lipsa documentelor de trasabilitate sau furnizarea de informații false constituie contravenție ori infracțiune și se sancționează conform dispozițiilor prezentei legi și normelor metodologice de aplicare sau, după caz, potrivit legislației penale.

Art. 76 – Planificarea și dezvoltarea infrastructurii de compostare

(1) Autoritățile administrației publice locale, în colaborare cu autoritățile centrale competente și cu operatorii autorizați, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, au obligația de a planifica și dezvolta infrastructura de compostare, corespunzător necesarului de gestionare a biodeșeurilor din unitatea administrativ-teritorială.

(2) Planificarea infrastructurii se realizează în baza:

- a) analizei cantităților, tipurilor și caracteristicilor biodeșeurilor generate la nivel local;
- b) estimării capacităților necesare pentru compostare individuală, comunitară și industrială;
- c) consultării publice și implicării tuturor părților interesate, în condițiile legislației privind transparența decizională.

(3) Dezvoltarea infrastructurii de compostare include:

- a) amplasarea și dotarea punctelor de colectare separată a biodeșeurilor;
- b) instalarea unităților de compostare comunitară;
- c) construirea și modernizarea instalațiilor de compostare industrială;
- d) crearea de centre logistice pentru depozitarea și distribuirea compostului rezultat;
- e) alte investiții conexe stabilite prin normele metodologice de aplicare.

(4) Autoritățile administrației publice locale includ măsurile de dezvoltare a infrastructurii de compostare în strategiile și planurile locale de gestionare a deșeurilor, corelate cu Planul Național de Gestionare a Deșeurilor și, după caz, cu planurile județene de gestionare a deșeurilor.

(5) În cazul în care o unitate administrativ-teritorială nu dispune de capacități proprii de compostare, aceasta poate încheia parteneriate cu alte unități administrativ-teritoriale sau cu operatori autorizați, pe baza contractelor sau acordurilor legale, pentru utilizarea în comun a infrastructurii existente, cu respectarea legislației privind achizițiile publice și concesiunile.

Art. 77 – Finanțarea infrastructurii de compostare

(1) Infrastructura de compostare se poate finanța, cumulativ sau alternativ, din următoarele surse:

- a) bugetele locale și bugetul de stat;
- b) Fondul pentru Mediu, prin programe naționale de sprijin;
- c) fonduri europene nerambursabile, în special din programele dedicate economiei circulare și protecției mediului;
- d) parteneriate public-private;
- e) credite, leasing și alte instrumente de finanțare permise de legislația în vigoare;
- f) contribuții ale operatorilor economici și taxele de salubritate.

(2) Autoritățile administrației publice locale, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, pot aplica pentru finanțare în cadrul programelor naționale sau europene, inclusiv pentru proiecte integrate care cuprind colectarea separată, compostarea și utilizarea compostului.

(3) Prioritate la finanțare se acordă proiectelor care îndeplinesc cel puțin următoarele criterii:

- a) reduc cantitatea de biodeșeuri trimisă la depozitare;
- b) promovează compostarea comunitară și industrială în zone fără infrastructură;

c) integrează sisteme de valorificare energetică a digestatului rezultat din procese de digestie anaerobă, conform legislației privind gestionarea deșeurilor;

d) implică parteneriate între autorități, operatori și comunități locale.

(4) Finanțarea din Fondul pentru Mediu se acordă în baza unor ghiduri de finanțare aprobate prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 78 – Stimulente economice pentru compostare

(1) Autoritățile administrației publice locale, potrivit competențelor stabilite de legislația în vigoare, pot acorda stimulente gospodăriilor, operatorilor economici și altor entități care implementează sisteme de compostare, în scopul reducerii cantității de biodeșeuri eliminate prin depozitare, cu respectarea legislației în domeniul finanțelor publice locale și a legislației privind ajutorul de stat.

(2) Stimulentele economice pot include, inclusiv, dar fără a se limita la:

a) reduceri ale taxei de salubritate pentru gospodăriile care practică compostarea individuală;

b) subvenții pentru achiziția de echipamente de compostare;

c) scutiri sau reduceri de impozite locale pentru operatorii economici care investesc în infrastructura de compostare;

d) bonificații pentru compostul utilizat în agricultură ecologică sau amenajări peisagistice publice;

e) scheme de sprijin pentru inovarea tehnologică și operațională în domeniul compostării.

(3) Criteriile de eligibilitate, cuantumul și durata stimulentelelor se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale sau prin programe naționale, în conformitate cu legislația privind finanțele publice locale și, după caz, cu legislația națională și europeană în materia ajutorului de stat.

Art. 79 – Monitorizarea și raportarea privind infrastructura de compostare

(1) Autoritățile administrației publice locale și operatorii autorizați au obligația de a monitoriza funcționarea infrastructurii de compostare și de a raporta anual, până la data de 31 martie a anului următor celui de referință, către autoritatea centrală competentă în domeniul protecției mediului, cel puțin următoarele date:

a) numărul și tipul unităților de compostare existente;

b) capacitatea totală de procesare;

c) cantitățile de biodeșeuri procesate;

d) cantitățile de compost obținute și destinația acestora;

e) eventualele neconformități constatate și măsurile corective aplicate.

(2) Raportarea prevăzută la alin. (1) se realizează în formatul, prin procedura și cu periodicitatea stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Datele prevăzute la alin. (1) se transmit și către Platforma Națională pentru Economie Circulară, în vederea integrării acestora în rapoartele naționale și europene privind gestionarea biodeșeurilor.

(4) Autoritatea centrală competentă în domeniul protecției mediului publică anual un raport privind stadiul infrastructurii de compostare la nivel național, cu evidențierea progreselor realizate și a zonelor deficitare.

(5) Netransmiterea datelor prevăzute la alin. (1) sau transmiterea de date incorecte constituie contravenție sau, după caz, infracțiune și se sancționează conform

dispozițiilor prezentei legi, normelor metodologice de aplicare ori, după caz, potrivit legislației penale.

Art. 80 – Monitorizarea gestionării biodeșeurilor

(1) Monitorizarea gestionării biodeșeurilor se realizează în mod coordonat de către autoritățile administrației publice locale, operatorii autorizați și autoritatea centrală competentă în domeniul protecției mediului, în vederea asigurării conformității cu dispozițiile prezentei legi, normelor metodologice de aplicare și standardelor tehnice și de calitate în vigoare.

(2) Activitatea de monitorizare vizează, cel puțin:

- a) respectarea obligațiilor de colectare separată de către toate categoriile de generatori;
- b) funcționarea infrastructurii de compostare individuală, comunitară și industrială;
- c) calitatea compostului obținut și conformitatea acestuia cu standardele aplicabile;
- d) destinația finală a compostului produs.

(3) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a desemna personal responsabil cu monitorizarea, de a asigura instruirea acestuia și de a transmite periodic autorității centrale competente rezultatele monitorizării, potrivit procedurii stabilite prin normele metodologice de aplicare.

(4) Operatorii autorizați implementează sisteme interne de monitorizare, cu proceduri documentate, verificări periodice și raportări interne, în conformitate cu cerințele prevăzute de prezenta lege și de legislația specifică din domeniu.

Art. 81 – Raportarea privind gestionarea biodeșeurilor

(1) Operatorii autorizați implicați în colectarea și procesarea biodeșeurilor, producătorii de compost și autoritățile administrației publice locale au obligația de a transmite anual către autoritatea centrală competentă în domeniul protecției mediului și către Platforma Națională pentru Economie Circulară un raport detaliat privind gestionarea biodeșeurilor.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) cuprinde, cel puțin:

- a) cantitățile de biodeșeuri colectate separat, defalcate pe tipuri;
- b) cantitățile procesate prin compostare individuală, comunitară și industrială;
- c) capacitatea de procesare utilizată și cea disponibilă;
- d) cantitățile și calitatea compostului obținut, conform standardelor aplicabile;
- e) cantitățile de compost puse pe piață, utilizate intern sau eliminate;
- f) problemele întâmpinate și măsurile corective adoptate.

(3) Formatele, termenele și modalitățile de transmitere a raportărilor se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, în concordanță cu cerințele naționale și cu obligațiile de raportare la nivelul Uniunii Europene.

(4) Datele colectate prin raportările prevăzute la alin. (1) se integrează în baza de date națională privind gestionarea biodeșeurilor, administrată de autoritatea centrală competentă în domeniul protecției mediului, și se utilizează pentru elaborarea raportărilor oficiale către Comisia Europeană și alte organisme internaționale.

Art. 82 – Controlul respectării obligațiilor în domeniul gestionării biodeșeurilor

(1) Controlul aplicării prevederilor prezentei legi în domeniul gestionării biodeșeurilor se exercită de către:

- a) Garda Națională de Mediu, pentru verificarea conformității activităților de colectare, transport, compostare și valorificare;

- b) autoritățile administrației publice locale, prin structurile specializate, pentru respectarea obligațiilor la nivelul unității administrativ-teritoriale;
- c) autoritățile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, pentru verificarea gestionării deșeurilor de origine animală și a respectării normelor sanitare aplicabile;
- d) alte autorități publice competente, potrivit atribuțiilor stabilite prin legislația în vigoare.

(2) În exercitarea atribuțiilor de control, autoritățile prevăzute la alin. (1) au dreptul:

- a) să solicite și să verifice documentele justificative privind colectarea, transportul, compostarea și valorificarea biodeșeurilor;
- b) să efectueze inspecții la fața locului, inclusiv în instalațiile de compostare individuală, comunitară și industrială;
- c) să preleve probe de compost, în vederea verificării conformității cu standardele de calitate aplicabile;
- d) să verifice documentele de trasabilitate și raportările transmise autorităților competente;
- e) să dispună, prin act de control, măsuri obligatorii cu termene clare de remediere a neconformităților constatate.

(3) Rezultatele controlului se consemnează într-un proces-verbal semnat de reprezentanții autorității de control și de entitatea verificată, care se comunică acesteia și constituie temei pentru:

- a) aplicarea măsurilor corective stabilite;
- b) sesizarea organelor abilitate pentru aplicarea sancțiunilor contravenționale sau penale, după caz.

(4) Procedura unitară de control, inclusiv mecanismele de cooperare și schimb de informații între autoritățile competente, se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, cu respectarea legislației naționale privind inspecția și supravegherea în domeniul protecției mediului.

Art. 83 – Gestionarea fluxurilor de deșeuri cu reglementări sectoriale

(1) Gestionarea fluxurilor de deșeuri reglementate prin legislația sectorială se realizează potrivit prezentei legi și actelor normative speciale aplicabile fiecărei categorii, cu respectarea principiilor și obiectivelor naționale privind economia circulară. În caz de conflict între dispozițiile prezentei legi și cele ale actelor normative speciale, prevalează dispozițiile legii speciale, dacă aceasta nu prevede altfel.

(2) În cazul modificării sau completării actelor normative sectoriale, autoritățile și operatorii economici implicați au obligația de a asigura conformitatea procedurilor operaționale interne cu noile cerințe legale, în termenele și condițiile prevăzute de acestea.

TITLUL XI – INSTRUMENTE ECONOMICE, FINANȚARE ȘI STIMULENTE

Art. 84 – Principiile utilizării instrumentelor economice în economia circulară

(1) În sensul prezentei legi, instrumentele economice, fiscale și financiare reprezintă ansamblul măsurilor de natură monetară, fiscal-bugetară sau de piață utilizate pentru stimularea tranziției către economia circulară. Acestea constituie mijloace esențiale pentru orientarea pieței și a comportamentului operatorilor economici, prin aplicarea

principiilor „poluatorul plătește” și „responsabilitatea extinsă a producătorului”, astfel cum sunt definite în legislația Uniunii Europene.

(2) Instrumentele economice, fiscale și financiare prevăzute de prezenta lege se concep și se aplică astfel încât să stimuleze:

- a) eficiența utilizării resurselor;
- b) reducerea consumului de materii prime neregenerabile;
- c) creșterea duratei de viață a produselor;
- d) repararea, reutilizarea și reciclarea produselor.

(3) Instituirea și aplicarea instrumentelor economice trebuie să respecte, cumulativ, următoarele cerințe:

- a) transparență – mecanismele sunt prezentate public, cu indicarea modului de calcul și a destinației veniturilor;
- b) proporționalitate – cuantumul și condițiile aplicării sunt adaptate gradului de impact asupra mediului și capacității economice a contribuabililor;
- c) nediscriminare – tratament egal pentru toți operatorii aflați în situații similare;
- d) previzibilitate – modificările sunt anunțate și fundamentate cu un termen minim de preaviz stabilit prin normele metodologice.

(4) Instituirea, modificarea și aplicarea instrumentelor economice și fiscale se realizează în concordanță cu:

- a) legislația fiscală și bugetară națională, inclusiv Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice;
- b) normele Uniunii Europene în materie de ajutor de stat și fiscalitate ecologică, inclusiv Directiva 2008/98/CE privind deșeurile, cu modificările ulterioare;
- c) strategiile și politicile naționale aprobate prin hotărâri ale Guvernului în domeniul dezvoltării durabile, competitivității economice și protecției mediului.

(5) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Finanțelor, elaborează și publică, până la data de 31 martie a anului următor celui de referință, un raport anual privind evaluarea impactului acestor instrumente asupra mediului, economiei și societății.

Art. 85 – Mecanisme fiscale și contribuții de mediu

(1) În vederea atingerii obiectivelor prevăzute de prezenta lege, se pot institui, prin acte normative subsecvente, următoarele tipuri de mecanisme fiscale și contribuții de mediu:

- a) taxe verzi, aplicate produselor și serviciilor cu impact semnificativ asupra mediului pe parcursul ciclului de viață;
- b) contribuții specifice aferente gestionării fluxurilor de deșeuri reglementate, inclusiv în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorului;
- c) bonificații, deduceri sau reduceri fiscale acordate operatorilor economici care depășesc țintele minime de circularitate stabilite prin prezenta lege sau prin reglementările de aplicare.

(2) Modul de calcul, baza de impunere, categoriile de contribuabili, termenele de plată și eventualele scutiri se stabilesc prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului finanțelor, cu respectarea:

- a) principiului proporționalității;

b) dispozițiilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale legislației de mediu, inclusiv OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006;

c) normelor Uniunii Europene privind impozitarea ecologică și ajutorul de stat.

(3) Veniturile obținute din aplicarea mecanismelor prevăzute la alin. (1) se constituie ca surse dedicate finanțării programelor și proiectelor de economie circulară și se gestionează potrivit prevederilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, după caz, în regim de fonduri cu destinație specială.

(4) Ministerul Finanțelor, împreună cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, elaborează și publică, până la data de 31 martie a anului următor celui de referință, un raport anual privind impactul mecanismelor prevăzute la alin. (1) asupra atingerii obiectivelor de mediu și circularitate, care cuprinde în mod obligatoriu:

a) cuantumul sumelor colectate;

b) destinația efectivă a acestora;

c) evaluarea rezultatelor obținute.

Art. 86 – Penalități și sancțiuni financiare specifice

(1) În cazul neîndeplinirii obligațiilor stabilite prin prezenta lege sau prin actele normative subsecvente acesteia, autoritățile competente pot aplica penalități financiare, distincte de amenzile contravenționale, pentru următoarele situații:

a) neatingerea obiectivelor anuale de prevenire, reutilizare, reciclare sau valorificare, stabilite potrivit dispozițiilor legale;

b) neîndeplinirea obligațiilor de raportare sau transmiterea de date eronate ori falsificate;

c) amestecarea fluxurilor de deșeuri colectate separat cu alte tipuri de deșeuri, contrar obligațiilor legale;

d) nerespectarea obligațiilor privind trasabilitatea deșeurilor prevăzute în prezenta lege și în reglementările de aplicare.

(2) Penalitățile prevăzute la alin. (1) se calculează pe zi de întârziere, începând cu data constatării neconformității prin proces-verbal întocmit de autoritatea competentă și până la remedierea acesteia, utilizând coeficienți diferențiați în funcție de:

a) gravitatea faptei;

b) dimensiunea operatorului economic;

c) durata încălcării obligației.

(3) Nivelul minim și maxim al penalităților, modalitatea de calcul, autoritățile competente să le aplice, precum și procedura de constatare și aplicare se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, cu respectarea principiilor legalității și proporționalității, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Sumele colectate din penalitățile aplicate potrivit prezentului articol se virează în Fondul Național pentru Economia Circulară, constituit și administrat potrivit prevederilor prezentei legi și ale legislației privind finanțele publice, și se utilizează exclusiv pentru:

a) finanțarea proiectelor corective și a acțiunilor de remediere a neconformităților;

b) susținerea măsurilor de educație, formare profesională și conștientizare publică în domeniul economiei circulare;

c) acoperirea costurilor aferente activităților de control, monitorizare și raportare.

Art. 87 – Fonduri naționale pentru economia circulară

(1) Se înființează Fondul Național pentru Economia Circulară, administrat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, ca instrument financiar cu destinație specială, constituit în afara bugetului de stat, destinat sprijinirii proiectelor, programelor și măsurilor care contribuie la atingerea obiectivelor prezentei legi.

(2) Fondul prevăzut la alin. (1) se înființează și devine operațional în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului, care stabilește:

a) structura organizatorică și atribuțiile specifice;

b) procedurile de administrare și utilizare a resurselor;

c) mecanismele de control și raportare.

(3) Fondul se alimentează din următoarele surse:

a) venituri obținute din aplicarea mecanismelor fiscale, taxelor verzi și penalităților prevăzute la art. 85 și art. 86;

b) alocări de la bugetul de stat, aprobate anual prin legea bugetului de stat;

c) contribuții voluntare ale operatorilor economici, asociațiilor profesionale și altor persoane juridice;

d) donații și sponsorizări, primite potrivit dispozițiilor legale;

e) alte surse legal constituite, inclusiv fonduri externe nerambursabile.

(4) Resursele Fondului se utilizează exclusiv pentru:

a) investiții în infrastructura de colectare, reutilizare, reciclare și valorificare a resurselor;

b) programe de educație, formare profesională și conștientizare publică în domeniul economiei circulare;

c) sprijinirea proiectelor-pilot și a inovațiilor tehnologice cu aplicabilitate directă în domeniul economiei circulare;

d) măsuri de remediere a neconformităților constatate de autoritățile competente;

e) programe și proiecte de cercetare aplicată și transfer tehnologic în domeniul economiei circulare.

(5) Criteriile de eligibilitate, procedura de alocare a fondurilor și condițiile de raportare se stabilesc prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (2), cu asigurarea transparenței, concurenței loiale și accesului egal pentru toți solicitanții eligibili, în conformitate cu normele Uniunii Europene privind ajutorul de stat.

(6) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor publică anual, până la data de 31 martie a anului următor celui de referință, un raport detaliat privind execuția bugetară a Fondului, impactul proiectelor finanțate și gradul de atingere a obiectivelor prevăzute de prezenta lege.

Art. 88 – Accesarea fondurilor europene și internaționale

(1) Autoritățile publice, operatorii economici, organizațiile neguvernamentale, instituțiile de învățământ și institutele de cercetare pot accesa fonduri europene și internaționale pentru implementarea proiectelor, programelor și măsurilor în domeniul economiei circulare, inclusiv, fără a se limita la:

a) Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR);

- b) Fondul de Coeziune (FC);
- c) Mecanismul pentru o Tranziție Justă;
- d) Programul InvestEU;
- e) Programul Horizon Europe;
- f) programele și fondurile gestionate de Organizația Națiunilor Unite și alte inițiative internaționale relevante.

(2) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu autoritățile de management, organismele intermediare și alte instituții competente, asigură:

- a) sprijin tehnic pentru elaborarea, depunerea și evaluarea proiectelor;
- b) asistență în procesul de implementare și monitorizare a proiectelor;
- c) mecanisme de cofinanțare, acolo unde este necesar, potrivit dispozițiilor legale;
- d) funcționarea și actualizarea periodică a platformelor digitale de informare privind oportunitățile de finanțare.

(3) Accesarea fondurilor prevăzute la alin. (1) se realizează cu respectarea:

- a) regulilor de eligibilitate și criteriilor de selecție stabilite de finanțatori;
- b) normelor de audit și control aplicabile fiecărui program;
- c) dispozițiilor legislației naționale și europene incidente.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor elaborează și publică anual, până la data de 31 martie a anului următor celui de referință, un raport privind gradul de absorbție a fondurilor europene și internaționale în domeniul economiei circulare, care include:

- a) situația proiectelor finanțate și a stadiului implementării acestora;
- b) cuantumul sumelor contractate și plătite;
- c) rezultatele obținute și impactul asupra atingerii obiectivelor prezentei legi.

Art. 89 – Sprijin pentru IMM-uri, start-up-uri și inovatori

(1) Statul sprijină întreprinderile mici și mijlocii, start-up-urile și persoanele fizice sau juridice care dezvoltă soluții, tehnologii, produse ori modele de afaceri bazate pe principiile economiei circulare.

(2) Sprijinul prevăzut la alin. (1) poate lua următoarele forme:

- a) granturi nerambursabile și scheme de ajutor de minimis, acordate potrivit legislației naționale și europene în domeniul ajutorului de stat;
- b) facilități fiscale temporare, inclusiv deduceri și scutiri, acordate potrivit dispozițiilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- c) acces preferențial la incubatoare, hub-uri de inovare, centre de transfer tehnologic și infrastructuri de testare, acreditate potrivit legii;
- d) sprijin financiar sau logistic pentru certificare, standardizare și internaționalizare;
- e) instruire, mentorat și formare profesională în domeniul economiei circulare.

(3) Criteriile de eligibilitate, condițiile de acordare a sprijinului și procedura de selecție se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, aprobate prin hotărâre a Guvernului, având în vedere:

- a) impactul proiectelor asupra circularității și reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră;
- b) potențialul de creare a locurilor de muncă verzi;
- c) nivelul de inovare și scalabilitate al soluțiilor propuse.

(4) Autoritățile administrației publice centrale și locale pot încheia parteneriate, în condițiile legii, cu sectorul privat, mediul academic și organizațiile de cercetare, pentru sprijinirea inițiativelor de inovare în domeniul economiei circulare.

(5) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, elaborează anual, până la data de 31 martie, un Plan național de sprijin pentru IMM-uri, start-up-uri și inovatori în domeniul economiei circulare, corelat cu strategiile naționale de inovare, competitivitate industrială și tranziție verde.

TITLUL XII – CERCETARE, DIGITALIZARE ȘI EDUCAȚIE PENTRU CIRCULARITATE

Art. 90 – Sprijinirea cercetării aplicate în domeniul economiei circulare

(1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării, va adopta prin ordin comun un Plan național pentru cercetare aplicată în domeniul economiei circulare.

(2) Planul va stabili prioritățile strategice, alocările financiare și modalitățile de colaborare între institutele de cercetare, universități, sectorul privat și organizațiile neguvernamentale.

(3) Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării, în termen de 120 de zile de la adoptarea planului, va emite normele metodologice privind finanțarea, implementarea și monitorizarea proiectelor de cercetare în domeniul circularității.

(4) Instituțiile de învățământ superior vor include domeniul economiei circulare în tematicile eligibile pentru finanțare publică, în conformitate cu prevederile art. 124 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 199/2023 privind învățământul superior, care asigură dreptul studenților la mobilitate academică pentru desfășurarea studiilor și stagiilor de practică, atât în țară, cât și în străinătate.

Art. 91 – Platforme digitale, baze de date și interoperabilitate

(1) Se înființează Platforma Națională pentru Economia Circulară (PNEC), administrată de Agenția pentru Digitalizarea României, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, ca instrument digital central destinat colectării, gestionării, analizei și raportării datelor privind fluxurile de materiale și deșeuri, precum și monitorizării implementării obiectivelor economiei circulare.

(2) Platforma prevăzută la alin. (1) se instituie în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin ordin comun al președintelui Agenției pentru Digitalizarea României și al ministrului mediului, apelor și pădurilor, care va stabili:

- a) cadrul tehnic și funcționalitățile platformei;
- b) structura de guvernare și responsabilitățile privind administrarea;
- c) procedurile de actualizare și mentenanță a platformei.

(3) În termen de 90 de zile de la instituirea PNEC, Agenția pentru Digitalizarea României elaborează normele metodologice privind:

- a) utilizarea, accesul și securitatea datelor;
- b) interoperabilitatea platformei cu Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor, Platforma Națională pentru Proceduri Administrative și alte sisteme informatice naționale și europene relevante;
- c) mecanismele de protecție a datelor cu caracter personal și a informațiilor confidențiale.

(4) PNEC asigură acces transparent și securizat pentru utilizatorii autorizați, facilitând:

- a) colectarea, procesarea și raportarea datelor privind fluxurile de materiale și deșeuri;
- b) monitorizarea indicatorilor de performanță în domeniul economiei circulare;
- c) integrarea și schimbul standardizat de date cu platformele europene relevante.

(5) Platforma Națională pentru Economia Circulară asigură interoperabilitatea completă cu sistemul național de gestionare a Pașaportului digital al produselor, prevăzut la art. 38, în vederea preluării și furnizării de date tehnice, comerciale și de trasabilitate relevante pentru economia circulară.

(6) Interoperabilitatea prevăzută la alin. (3) se realizează în conformitate cu Legea nr. 269/2022 privind interoperabilitatea bazelor de date și cu standardele tehnice naționale și europene aplicabile.

Art. 92 – Integrarea circularității în educația formală și profesională

(1) Principiile economiei circulare, sustenabilității și protecției mediului se integrează în curriculumul național al învățământului preuniversitar, profesional și superior, în conformitate cu Legea nr. 198/2023 privind învățământul preuniversitar și Legea nr. 199/2023 privind învățământul superior, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ministerul Educației, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, elaborează în termen de 9 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi un plan de acțiune pentru integrarea principiilor prevăzute la alin. (1) în programele școlare și universitare, manuale, resurse educaționale și activități extracurriculare.

(3) Instituțiile de învățământ profesional și tehnic introduc, în cadrul planurilor de învățământ, module obligatorii privind:

- a) gestionarea eficientă a resurselor;
- b) reducerea, reutilizarea și reciclarea deșeurilor;
- c) inovarea verde și economia circulară aplicată.

(4) Instituțiile de învățământ superior dezvoltă programe de studii, cursuri opționale și module interdisciplinare dedicate economiei circulare, în parteneriat cu mediul economic, organizații de cercetare și autorități publice competente.

(5) Ministerul Educației propune, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, modificările legislative necesare la Legea nr. 198/2023 și Legea nr. 199/2023, pentru asigurarea cadrului normativ adecvat implementării prevederilor prezentului articol.

(6) Ministerul Educației și Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor elaborează și publică anual, până la data de 31 martie a anului următor celui de referință, un raport comun privind stadiul implementării prevederilor prezentului articol, care va cuprinde:

- a) măsurile adoptate și nivelul de integrare a principiilor economiei circulare în programele educaționale;
- b) numărul și tipul modulelor sau cursurilor introduse;
- c) gradul de acoperire a beneficiarilor pe niveluri de învățământ;
- d) impactul estimat asupra competențelor verzi dobândite de elevi și studenți.

Art. 93 – Campanii de conștientizare și responsabilizare a publicului

(1) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Ministerul Educației și cu autoritățile administrației publice locale, organizează anual campanii naționale de informare și educație privind principiile economiei circulare, sustenabilitatea și adoptarea comportamentelor responsabile față de mediu.

(2) Programul-cadru pentru campaniile prevăzute la alin. (1) se aprobă, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului educației.

(3) Campaniile prevăzute la alin. (1) utilizează canale de comunicare tradiționale și digitale, inclusiv rețele sociale, platforme de e-learning, evenimente comunitare și materiale educative, adaptate fiecărui grup-țintă, pentru a asigura acoperire națională și impact maxim.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Ministerul Educației, elaborează și publică anual, până la data de 31 martie a anului următor celui de referință, un raport privind:

- a) numărul și tipul campaniilor desfășurate;
- b) indicatorii de audiență și participare;
- c) impactul estimat asupra nivelului de cunoaștere și adoptării comportamentelor circulare;
- d) corelarea rezultatelor cu indicatorii de performanță în domeniul economiei circulare, stabiliți potrivit prezentei legi.

TITLUL XIII – MONITORIZARE, INDICATORI ȘI RAPORTARE

Art. 94 – Sistemul Național de Monitorizare și Auditare a Economiei Circulare

(1) Se instituie Sistemul Național de Monitorizare și Auditare a Economiei Circulare (SNMAEC), ca mecanism integrat și centralizat pentru urmărirea implementării politicilor, măsurilor și obiectivelor stabilite prin prezenta lege, organizat și gestionat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

(2) Instituirea și operaționalizarea SNMAEC se realizează în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului, care stabilește:

- a) cadrul organizatoric și funcțional al sistemului;
- b) rolurile și atribuțiile instituțiilor și autorităților publice implicate, inclusiv Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Institutul Național de Statistică, autoritățile administrației publice locale și alte entități relevante;
- c) modalitățile de coordonare interinstituțională;
- d) procedurile de colectare, prelucrare și validare a datelor statistice și operaționale;
- e) mecanismele de auditare, control și verificare a conformității cu prevederile legale;
- f) metodologia de raportare internă și către Comisia Europeană, precum și către alte organisme naționale și internaționale;
- g) modalitățile de comunicare și publicare a rezultatelor către publicul larg și factorii decidenți.

(3) SNMAEC asigură:

- a) colectarea și analiza datelor privind fluxurile materiale, generarea, gestionarea și eliminarea deșeurilor, precum și indicatorii relevanți pentru economia circulară;
- b) auditarea periodică a operatorilor economici și autorităților cu atribuții în domeniu, pentru verificarea respectării obligațiilor legale;
- c) evaluarea progresului național față de țintele și indicatorii stabiliți prin strategiile și legislația europeană și națională;
- d) identificarea deficiențelor, riscurilor și oportunităților de îmbunătățire a implementării economiei circulare.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor emite, în termen de 6 luni de la instituirea SNMAEC, normele metodologice privind:

- a) modul detaliat de funcționare a sistemului;
- b) procedurile și termenele de raportare pentru operatori și autorități;
- c) criteriile și metodele de audit și verificare;
- d) formatele standardizate pentru raportare și comunicare;
- e) măsurile pentru asigurarea transparenței, confidențialității și securității datelor;
- f) modalitățile de coordonare și interoperabilitate cu Platforma Națională pentru Economia Circulară (PNEC), Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor și alte platforme digitale naționale și europene relevante.

(5) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor monitorizează permanent funcționarea SNMAEC și publică anual, până la data de 31 martie a anului următor celui de referință, un raport de activitate, care include:

- a) sinteza datelor colectate și analizate;
- b) concluzii privind stadiul implementării economiei circulare în România;
- c) recomandări pentru politici publice și ajustări legislative;
- d) informații privind conformitatea cu obligațiile europene și gradul de realizare a obiectivelor naționale.

Art. 95 – Indicatorii naționali de circularitate

(1) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Institutul Național de Statistică și cu alte instituții și autorități publice relevante, stabilește, prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, un set coerent de indicatori naționali de circularitate, care reflectă performanța României în tranziția către economia circulară și gradul de realizare a obiectivelor stabilite prin prezenta lege și prin strategiile naționale și europene aplicabile.

(2) Indicatorii naționali de circularitate prevăzuți la alin. (1) includ, cel puțin:

- a) rata de prevenire și reducere a generării deșeurilor;
- b) procentul de materiale reutilizate, reparate, reciclate și valorificate;
- c) eficiența utilizării resurselor naturale;
- d) reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră asociate ciclului de viață al produselor;
- e) impactul social și economic al măsurilor de economie circulară.

(3) Indicatorii se actualizează periodic, dar nu mai rar de o dată la 3 ani, pentru a reflecta evoluțiile tehnologice, economice și legislative, în concordanță cu metodologia și cerințele Comisiei Europene și cu standardele statistice internaționale.

(4) Datele necesare calculului indicatorilor se colectează prin Sistemul Național de Monitorizare și Auditare a Economiei Circulare (SNMAEC), Platforma Națională pentru Economia Circulară (PNEC) și alte surse oficiale relevante, asigurându-se corelarea și interoperabilitatea acestora.

(5) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor publică anual, până la data de 31 martie a anului următor celui de referință, indicatorii naționali de circularitate într-un format accesibil și transparent, inclusiv în Raportul Național privind Economia Circulară, care se transmite și Comisiei Europene conform obligațiilor de raportare internațională.

Art. 96 – Indicatorii minimi obligatorii și obligațiile de colectare

(1) Pentru monitorizarea eficientă a implementării economiei circulare, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu Institutul Național de Statistică și cu alte autorități competente, stabilește, prin ordin al ministrului mediului, apelor și

pădurilor, indicatorii minimi obligatorii care trebuie raportați anual de către operatorii economici și autoritățile administrației publice.

(2) Indicatorii minimi obligatorii prevăzuți la alin. (1) includ, cel puțin:

- a) cantitatea totală de deșeuri generate, colectate separat și valorificate;
- b) procentul de material reciclat din totalul deșeurilor generate;
- c) volumul materialelor reutilizate și reparate;
- d) consumul de resurse primare și secundare;
- e) emisiile de gaze cu efect de seră asociate proceselor de producție și gestionare a deșeurilor;
- f) gradul de implementare a schemelor de răspundere extinsă a producătorului (REP).

(3) Operatorii economici și autoritățile publice au obligația de a colecta și raporta date corecte, complete și conforme cu standardele metodologice emise de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în termenele stabilite prin normele metodologice prevăzute la alin. (4).

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor emite, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, normele metodologice privind:

- a) obligațiile de colectare, raportare și verificare a datelor;
- b) formatele standardizate de raportare;
- c) procedurile de transmitere prin Platforma Națională pentru Economia Circulară (PNEC);
- d) mecanismele de control și verificare;
- e) sancțiunile aplicabile în caz de nerespectare.

(5) Datele colectate potrivit prezentului articol se integrează în Sistemul Național de Monitorizare și Auditare a Economiei Circulare (SNMAEC) și se utilizează pentru raportările naționale și pentru transmiterea informațiilor către Comisia Europeană și alte organisme internaționale, conform obligațiilor legale.

Art. 97 – Obligațiile de raportare pentru operatori și autorități

(1) Operatorii economici care desfășoară activități în domeniul producției, importului, distribuției, colectării, tratării, reciclării, valorificării și eliminării materialelor și deșeurilor au obligația de a raporta anual Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor date complete, corecte și verificate privind:

- a) cantitățile de materiale și produse puse pe piață;
- b) volumele de deșeuri generate, colectate separat, reciclate, valorificate și eliminate;
- c) indicatorii relevanți de performanță în domeniul economiei circulare, stabiliți conform art. 95 și art. 96.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația de a raporta periodic Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor date privind:

- a) implementarea politicilor și programelor publice în domeniul economiei circulare;
- b) infrastructura disponibilă pentru colectare, tratare, reciclare și valorificare;
- c) rezultatele controalelor și auditurilor desfășurate;
- d) indicatorii de performanță corespunzători atribuțiilor proprii.

(3) Termenele, modalitățile, frecvența și formularele pentru raportare se stabilesc prin normele metodologice elaborate de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și aprobate prin ordin al ministrului, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Raportarea datelor prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează exclusiv prin Platforma Națională pentru Economia Circulară (PNEC), cu asigurarea interoperabilității cu Sistemul Național de Monitorizare și Auditare a Economiei Circulare (SNMAEC) și cu alte sisteme informatice relevante, naționale și europene.

(5) Datele raportate se utilizează pentru:

- a) evaluarea progresului național în atingerea obiectivelor de economie circulară;
- b) fundamentarea și actualizarea politicilor publice;
- c) raportarea către Comisia Europeană și alte organisme internaționale, conform obligațiilor legale.

(6) Nerespectarea obligațiilor de raportare atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege și de legislația specifică în vigoare.

Art. 98 – Publicarea anuală a Raportului Național privind Economia Circulară

(1) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor are obligația de a elabora și publica anual Raportul Național privind Economia Circulară (RNEC), document oficial de analiză și evaluare a stadiului implementării politicilor, măsurilor și obiectivelor prevăzute în prezenta lege.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se elaborează pe baza datelor colectate prin Sistemul Național de Monitorizare și Auditare a Economiei Circulare (SNMAEC), Platforma Națională pentru Economia Circulară (PNEC) și alte surse oficiale relevante și cuprinde, cel puțin:

- a) analiza indicatorilor naționali de circularitate prevăzuți la art. 95 și a evoluției acestora;
- b) sinteza datelor raportate conform art. 96 și 97;
- c) evaluarea progresului în raport cu țintele și angajamentele naționale și europene;
- d) recomandări pentru îmbunătățirea politicilor și a intervențiilor viitoare;
- e) evidențierea bunelor practici și a inițiativelor inovatoare din sectorul public și privat.

(3) Raportul se publică anual, până la data de 31 martie a anului următor celui de referință, și se transmite Parlamentului României, Comisiei Europene și altor instituții relevante, fiind pus la dispoziția publicului larg prin mijloace accesibile și transparente, inclusiv pe site-ul oficial al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor și în cadrul PNEC.

(4) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor organizează anual, în termen de 60 de zile de la publicarea raportului, dezbateri publice pe marginea acestuia, cu participarea părților interesate, în vederea evaluării impactului și ajustării strategiei naționale privind economia circulară.

(5) Nerespectarea termenului de publicare și a obligațiilor privind conținutul raportului atrage răspunderea administrativă a conducătorului instituției, conform legislației în vigoare.

TITLUL XIV – REGIMUL JURIDIC AL SANCTIUNILOR ȘI MĂSURILOR CORECTIVE

Art. 99 – Contravenții

(1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, potrivit legii penale, și care afectează realizarea obiectivelor economiei circulare:

- a) neorganizarea colectării separate a deșeurilor conform categoriilor prevăzute la art. 47 și în normele metodologice aferente;
- b) amestecarea deșeurilor colectate separat, inclusiv a biodeșeurilor, cu alte tipuri de deșeuri, contrar art. 47;
- c) depozitarea, transportul sau valorificarea deșeurilor fără respectarea condițiilor legale;
- d) comercializarea, punerea pe piață sau utilizarea materialelor reciclate, compostului sau produselor obținute din deșeuri fără certificare sau fără respectarea standardelor de calitate stabilite la art. 73 și în reglementările tehnice aplicabile;
- e) nerespectarea obligațiilor de raportare privind gestionarea deșeurilor, inclusiv transmiterea de date incomplete;
- f) nerespectarea obligațiilor stabilite în cadrul schemelor de responsabilitate extinsă a producătorului, inclusiv neînregistrarea, neplata contribuțiilor sau neîndeplinirea obiectivelor;
- g) nefuncționarea sau funcționarea necorespunzătoare a Sistemului de Garanție-Returnare (SGR), în sensul art. 61;
- h) introducerea pe piață sau utilizarea ambalajelor care nu respectă criteriile de reciclabilitate, reutilizare sau compostabilitate;
- i) împiedicarea accesului autorităților competente în exercitarea atribuțiilor de control, inclusiv refuzul de a furniza informațiile sau documentele solicitate;
- j) neîndeplinirea obligațiilor privind informarea și educarea publicului în domeniul economiei circulare;
- k) nerespectarea obligațiilor privind eliminarea deșeurilor periculoase, inclusiv depozitarea și transportul acestora în condiții necorespunzătoare, conform normelor tehnice aferente;
- l) desfășurarea activităților de gestionare a deșeurilor fără deținerea autorizațiilor prevăzute la TITLUL IX din prezenta lege;
- m) utilizarea neautorizată a instalațiilor de tratare a deșeurilor;
- n) neîndeplinirea obligațiilor privind monitorizarea și raportarea impactului asupra mediului în cadrul activităților de gestionare a deșeurilor, prevăzute în TITLUL IX din prezenta lege;
- o) nerespectarea obligațiilor referitoare la trasabilitatea deșeurilor;
- p) neîndeplinirea obligațiilor privind întocmirea și păstrarea documentelor justificative și a registrului de evidență a deșeurilor;
- q) neîndeplinirea obligațiilor de a coopera cu autoritățile în cadrul controalelor și investigațiilor, potrivit art. 101;
- r) refuzul de a implementa măsurile corective dispuse de autoritățile competente în urma constatării contravențiilor, conform art. 100;
- s) neîndeplinirea obligațiilor referitoare la finanțarea activităților de prevenire și reducere a deșeurilor.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) pot fi săvârșite de persoane fizice sau juridice.

(3) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează potrivit dispozițiilor prezentei legi și Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 100 – Sancțiuni contravenționale și măsuri complementare

(1) În funcție de gravitatea și impactul contravențiilor prevăzute la art. 99 alin. (1), se aplică următoarele sancțiuni principale și măsuri complementare:

A. Contravenții cu impact ridicat asupra mediului și economiei circulare
— lit. c), d), f), l), m), s) din art. 99 alin. (1)

Sanțiuni:

a) pentru persoane fizice: amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei;

b) pentru persoane juridice: amendă de la 50.000 lei la 200.000 lei.

Măsuri complementare:

- suspendarea temporară sau retragerea autorizațiilor/avizelor;
- confiscarea produselor și echipamentelor implicate, potrivit legislației în vigoare;
- obligarea la remedierea deficiențelor constatate, în termen stabilit;
- suspendarea temporară a activității până la remedierea deficiențelor.

B. Contravenții cu impact mediu

— lit. a), b), g), h), k), n), r) din art. 99 alin. (1)

Sanțiuni:

a) pentru persoane fizice: amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei;

b) pentru persoane juridice: amendă de la 20.000 lei la 100.000 lei.

Măsuri complementare:

- confiscarea produselor și echipamentelor implicate, potrivit legislației în vigoare;
- obligarea la remedierea deficiențelor constatate, în termen stabilit;
- suspendarea temporară a activității până la remedierea deficiențelor.

C. Contravenții cu impact redus, dar care afectează bunele practici și transparența

— lit. e), i), j), o), p), q) din art. 99 alin. (1)

Sanțiuni:

a) pentru persoane fizice: amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei;

b) pentru persoane juridice: amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei.

Măsuri complementare:

- confiscarea produselor și echipamentelor implicate, potrivit legislației în vigoare;
- obligarea la remedierea deficiențelor constatate, în termen stabilit;
- suspendarea temporară a activității până la remedierea deficiențelor.

(2) La stabilirea cuantumului amenzii și a măsurilor complementare se vor avea în vedere criteriile de individualizare prevăzute la art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, precum și:

a) gravitatea și durata faptei;

b) prejudiciul cauzat mediului și economiei circulare;

c) numărul de fapte și frecvența săvârșirii;

d) recidiva;

e) cooperarea cu autoritățile în constatarea și remedierea contravenției;

f) capacitatea economică a contravenientului.

(3) Aplicarea măsurilor complementare nu înlătură aplicarea sancțiunii principale, acestea executându-se conform procedurii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

Art. 101 – Autorități competente pentru constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor

(1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 99 și aplicarea sancțiunilor stabilite la art. 100 se efectuează de către următoarele autorități:

- a) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, prin structurile specializate, inclusiv Garda Națională de Mediu;
- b) autoritățile administrației publice locale, prin structurile specializate, inclusiv poliția locală, în limitele competențelor stabilite prin lege sau prin delegarea expresă de atribuții de la autoritățile centrale;
- c) alte autorități publice cu competențe în domeniul specific al contravenției, prevăzute expres în prezenta lege sau în alte acte normative în vigoare.

(2) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) au următoarele atribuții:

- a) efectuarea de controale și verificări în teren și la sediile operatorilor economici;
- b) solicitarea și verificarea documentelor, înregistrărilor și oricăror alte înscrisuri relevante;
- c) ridicarea de probe sau produse suspectate a încălca dispozițiile prezentei legi;
- d) cooperarea între ele și cu alte instituții publice în exercitarea atribuțiilor de control;
- e) întocmirea proceselor-verbale de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, potrivit legii.

(3) Procedura de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor se desfășoară potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, asigurând respectarea dreptului la apărare și a principiilor de transparență și legalitate.

Art. 102 – Procedura de executare a sancțiunilor și măsurilor complementare

(1) Sancțiunile contravenționale și măsurile complementare aplicate în temeiul art. 100 se execută potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, dacă prezenta lege nu prevede altfel.

(2) Plata amenzii contravenționale se face conform procedurii prevăzute de art. 28–30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în conturile indicate de autoritatea care a aplicat sancțiunea.

(3) Măsurile complementare dispuse prin procesul-verbal de constatare și sancționare se execută în termenul stabilit de autoritatea competentă, sub sancțiunea aplicării unor măsuri suplimentare prevăzute de prezenta lege sau de actele normative incidente.

(4) În cazul în care contravenientul nu se conformează în termen măsurilor complementare dispuse, autoritatea competentă poate:

- a) dispune executarea silită, potrivit legii;
- b) sesiza organul de urmărire penală, dacă fapta întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni;
- c) solicita instanței competente suspendarea sau anularea autorizației, avizului sau licenței.

(5) Contestarea procesului-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii se face potrivit art. 31–36 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, iar judecarea se realizează de către instanțele competente, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Introducerea contestației nu suspendă de drept executarea măsurilor complementare dispuse, cu excepția cazului în care instanța, la cererea contravenientului, dispune suspendarea executării acestora în condițiile Legii nr. 554/2004.

(7) În toate cazurile, autoritățile competente țin evidența sancțiunilor aplicate și a măsurilor complementare dispuse, într-un registru special, gestionat în format electronic și corelat cu Sistemul Național de Monitorizare și Auditare a Economiei Circulare.

Art. 103 – Procedura de remediere administrativă

(1) Procedura de remediere administrativă se aplică exclusiv actelor administrative cu caracter decizional, emise în exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, în special în situațiile în care actul este considerat nelegal sau netemeinic, potrivit legii.

(2) Persoana interesată poate formula o cerere de remediere administrativă la autoritatea emitentă a actului sau la autoritatea ierarhic superioară acesteia, conform competențelor stabilite prin prezenta lege, alte acte normative incidente sau prin regulamente interne.

(3) Autoritatea competentă are obligația să analizeze cererea și să comunice o decizie motivată, în scris, în termen de 30 de zile calendaristice de la data înregistrării acesteia, termen care poate fi prelungit o singură dată, pentru motive temeinice, cu cel mult 15 zile calendaristice, cu notificarea prealabilă a solicitantului.

(4) Procedura de remediere administrativă nu se aplică sancțiunilor contravenționale prevăzute de prezenta lege, care pot fi contestate exclusiv potrivit procedurii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

(5) Exercițarea procedurii de remediere administrativă nu suspendă executarea actului administrativ, cu excepția cazurilor prevăzute expres de prezenta lege sau de alte acte normative incidente.

(6) Nerespectarea termenului de soluționare a cererii atrage răspunderea disciplinară și, după caz, contravențională, potrivit dispozițiilor Titlului XIV din prezenta lege și altor acte normative aplicabile.

Art. 104 – Obligațiile autorităților în cazul constatării infracțiunilor

(1) În situația în care, în exercitarea atribuțiilor de control prevăzute la art. 101 alin. (1), autoritatea competentă constată fapte care pot întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, aceasta întocmește proces-verbal de constatare, cu respectarea dispozițiilor Codului de procedură penală privind sesizarea organelor de urmărire penală.

(2) Dacă situația impune efectuarea cercetării la fața locului sau a altor acte procedurale specifice urmăririi penale, autoritatea competentă sesizează fără întârziere organele de urmărire penală și asigură conservarea locului până la sosirea acestora.

(3) La sosirea organelor de urmărire penală, procesul-verbal de constatare și orice alte documente relevante se predau acestora, pe bază de semnătură.

(4) În cazul în care nu se impune efectuarea cercetării la fața locului, procesul-verbal de constatare se transmite organelor de urmărire penală în termen de 24 de ore de la întocmire; dacă termenul expiră într-o zi nelucrătoare, transmiterea se face în prima zi lucrătoare următoare.

(5) Autoritatea competentă asigură păstrarea și integritatea probelor și mijloacelor de probă colectate în cadrul controlului, cu respectarea procedurilor privind prelevarea, sigilarea și etichetarea prevăzute de Codul de procedură penală și de normele metodologice aplicabile.

(6) Nerespectarea obligației de sesizare a organelor de urmărire penală, de întocmire și transmitere a procesului-verbal de constatare atrage răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, după caz, potrivit dispozițiilor Titlului XIV din prezenta lege și actelor normative incidente.

TITLUL XV – TRANZIȚIA JUSTĂ ȘI ECONOMIA SOCIALĂ

Art. 105 – Instituirea Programului Național pentru Susținerea Zonelor Afectate de Tranziția Ecologică

(1) Prin prezenta lege se instituie Programul Național pentru Susținerea Zonelor Afectate de Tranziția Ecologică, denumit în continuare „Programul”, având ca scop prevenirea și atenuarea efectelor socio-economice negative ale tranziției către economia circulară și tranziția ecologică asupra comunităților și regiunilor vulnerabile.

(2) Programul se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, în termen de cel mult 6 luni calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Programul este organizat și implementat de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în parteneriat cu:

- a) autoritățile administrației publice locale din regiunile eligibile;
- b) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației;
- c) partenerii sociali, mediul de afaceri și organizațiile societății civile.

(4) Finanțarea Programului se asigură din:

- a) bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor;
- b) fonduri externe nerambursabile alocate prin programe europene și internaționale;
- c) contribuții din surse proprii ale autorităților locale, potrivit legislației privind finanțele publice;
- d) alte surse legal constituite, în condițiile legii.

(5) Programul prevede, în mod specific:

- a) finanțarea investițiilor în infrastructură verde și tehnologii durabile;
- b) sprijin pentru proiecte de diversificare economică, ecoturism și antreprenoriat social;
- c) măsuri de protecție socială și incluziune pentru grupurile vulnerabile;
- d) dezvoltarea capacității administrative locale și a rezilienței comunitare.

(6) Programul devine operațional începând cu anul bugetar următor adoptării hotărârii de Guvern menționate la alin. (2) și se implementează anual, pe baza unei liste de priorități teritoriale stabilite prin ordin al ministrului mediului, revizuită cel puțin o dată pe an.

Art. 106 – Programul Național de Sprijin pentru Lucrători Afectați de Tranziția Ecologică

(1) Prin prezenta lege se instituie Programul Național de Sprijin pentru Lucrători Afectați de Tranziția Ecologică, cu scopul facilitării reconversiei profesionale, recalificării și reintegrării pe piața muncii a persoanelor afectate de modificările structurale induse de tranziția ecologică.

(2) Programul se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă (ANOFM), în colaborare cu Ministerul Muncii și

Solidarității Sociale și Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în termen de cel mult 4 luni calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) ANOFM este autoritatea responsabilă pentru implementarea programului, în parteneriat cu:

- a) instituțiile de învățământ profesional și universitar;
- b) camerele de comerț;
- c) organizațiile sindicale și patronale;
- d) alte entități relevante.

(4) Programul este finanțat din:

- a) bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- b) fonduri europene prin Fondul Social European Plus (FSE+);
- c) bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale;
- d) alte surse legal constituite, în conformitate cu legislația privind finanțele publice.

(5) Programul oferă beneficiarilor:

- a) consiliere profesională personalizată;
- b) cursuri de formare și certificare în domenii relevante pentru economia circulară;
- c) sprijin financiar pe durata participării la programele de reconversie, în condițiile Codului muncii și ale legislației subsecvente;
- d) stimulente pentru angajatorii care angajează persoane reconvertite.

(6) Programul se implementează începând cu exercițiul bugetar aferent anului următor adoptării hotărârii de Guvern și se revizuieste anual, pe baza unui raport de evaluare publicat de ANOFM.

Art. 107 – Mecanisme de Sprijin și Integrare a Actorilor din Economia Socială

(1) Prin prezenta lege se instituie Mecanismele Naționale de Sprijin și Integrare a Actorilor din Economia Socială, cu scopul promovării întreprinderilor sociale, cooperativelor și organizațiilor non-profit care contribuie la economia circulară și coeziunea socială.

(2) Mecanismele se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și al ministrului mediului, în termen de 90 de zile calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Administrarea mecanismelor se realizează de către Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, în colaborare cu:

- a) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor;
- b) autoritățile locale;
- c) structurile teritoriale de ocupare a forței de muncă.

(4) Sprijinul acordat include:

- a) facilități fiscale și granturi pentru investiții verzi, în condițiile legislației fiscale în vigoare;
- b) acces la fonduri nerambursabile prin scheme dedicate;
- c) servicii de formare profesională și consultanță pentru dezvoltare organizațională;
- d) integrarea în proiecte publice de tranziție ecologică.

(5) Actorii economiei sociale participă activ în Platforma Națională pentru Economia Circulară, în condițiile stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare al acesteia, și sunt integrați în strategiile naționale și locale de dezvoltare durabilă.

Art. 108 – Prioritizarea Regiunilor Vulnerabile în Alocarea Fondurilor pentru Tranziția Ecologică

(1) Prin prezenta lege se instituie Cadrul Național de Prioritizare Teritorială, în vederea orientării preferențiale a fondurilor publice și europene către regiunile cele mai vulnerabile în contextul tranziției ecologice.

(2) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, elaborează, în termen de 6 luni calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei legi, o listă de criterii obiective și transparente pentru identificarea acestor regiuni, incluzând cel puțin:

a) indicatori socio-economici (rata șomajului, PIB/capita, gradul de dependență industrială);

b) indicatori de mediu (nivelul poluării, risc climatic, gradul de degradare ecologică);

c) indicatori privind infrastructura și serviciile publice.

(3) Lista criteriilor poate fi completată sau actualizată prin actele normative de aplicare, în funcție de evoluția contextului socio-economic și de mediu.

(4) Pe baza acestor criterii se întocmește Registrul Național al Regiunilor Vulnerabile, aprobat prin ordin comun al miniștrilor de resort.

(5) Regiunile astfel identificate beneficiază de:

a) punctaj prioritar în evaluarea proiectelor cu finanțare publică sau europeană;

b) acces facilitat la asistență tehnică și prefinanțare;

c) alocări dedicate din fonduri structurale, mecanisme verzi sau bugete naționale.

(6) Procesul de prioritizare este monitorizat anual de Ministerul Mediului și evaluat independent o dată la 3 ani, de către o instituție publică independentă sau un evaluator extern selectat potrivit legislației în vigoare, cu publicarea raportului privind impactul asupra coeziunii teritoriale.

TITLUL XVI – DISPOZIȚII FINALE, TRANZITORII ȘI ABROGATORII

Art. 109 – Elaborarea normelor metodologice

(1) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, în colaborare cu ministerele și autoritățile publice competente prevăzute la articolele din prezenta lege, elaborează și supune aprobării Guvernului, în termen de cel mult 6 luni calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei legi, normele metodologice unitare de aplicare a dispozițiilor acesteia. Normele metodologice se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Normele metodologice includ, pentru fiecare domeniu de aplicare a prezentei legi, proceduri detaliate, indicatori de performanță, termene, responsabilități instituționale și mecanisme de control.

(3) Pentru structurile, mecanismele și platformele instituite prin prezenta lege, normele metodologice vor cuprinde regulamente proprii de organizare și funcționare, aprobate prin ordin al ministrului de resort, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de cel mult 90 de zile calendaristice de la înființare.

(4) În situația în care prezenta lege prevede elaborarea de ghiduri tehnice, manuale de utilizare sau instrucțiuni specifice, acestea se adoptă prin ordin al ministrului competent, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de cel mult 120 de zile calendaristice de la aprobarea normelor metodologice aferente domeniului respectiv.

Art. 110 – Termene tranzitorii și conformarea etapizată

(1) Pentru domeniile în care prezenta lege prevede înființarea de noi structuri, mecanisme sau sisteme naționale (inclusiv platforme digitale, registre și centre de competență), implementarea se realizează etapizat, în termenele maxime stabilite prin normele metodologice, dar nu mai târziu de 24 de luni calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Până la operaționalizarea completă a noilor structuri, atribuțiile acestora sunt exercitate temporar de direcțiile, serviciile sau entitățile existente din cadrul instituțiilor coordonatoare, în baza unui plan de tranziție aprobat prin ordin al ministrului de resort, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) În cazul schemelor și programelor instituite prin prezenta lege, finanțarea și implementarea acestora se desfășoară conform calendarului etapizat prevăzut în actul normativ de aprobare sau modificare, cu respectarea termenelor maxime de conformare.

(4) Conformarea operatorilor economici și a autorităților publice la obligațiile prevăzute de prezenta lege se realizează gradual, pe baza unor termene tranzitorii incluse în normele metodologice, fără a depăși un termen total de 36 de luni calendaristice de la intrarea în vigoare a legii.

Art. 111 – Abrogarea și menținerea în vigoare a unor acte normative incidente

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă integral:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 26 august 2021, cu modificările și completările ulterioare;

b) Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 30 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare;

c) orice alte dispoziții legale contrare prezentei legi, în măsura în care reglementează domenii preluate și integrate în aceasta.

(2) Următoarele documente strategice și programe naționale rămân în vigoare cu caracter tranzitoriu, exclusiv până la aprobarea prin hotărâre a Guvernului a strategiilor, planurilor și programelor prevăzute de prezenta lege:

a) Planul de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale privind economia circulară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1174/2022;

b) Strategia națională privind economia circulară, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1173/2022;

c) Planul național de gestionare a deșeurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 942/2017, cu modificările și completările ulterioare, în măsura în care prevederile acestuia nu contravin prezentei legi și până la aprobarea unui nou plan conform dispozițiilor acesteia.

(3) Actele normative cu caracter special și/sau de suport rămân în vigoare și se aplică în măsura în care nu contravin prezentei legi, inclusiv, dar fără a se limita la:

a) Legea nr. 101/2006 a serviciului de salubritate a localităților, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale, cu modificările și completările ulterioare;

c) legislația privind gestionarea substanțelor periculoase, a produselor chimice, a bateriilor și acumulatorilor, a vehiculelor scoase din uz și a altor fluxuri speciale de deșeuri, în măsura în care acestea nu contravin dispozițiilor prezentei legi.

(4) Ministerele și autoritățile publice responsabile pentru aplicarea actelor normative prevăzute la alin. (3) inițiază, în termen de 12 luni calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei legi, modificările și completările necesare pentru corelarea acestora cu dispozițiile legii-cadru privind economia circulară și pentru eliminarea oricăror suprapuneri, contradicții sau lacune.

(5) Dispozițiile tranzitorii prevăzute la alin. (2) și (3) încetează de drept la data intrării în vigoare a normelor metodologice și a strategiilor, programelor și planurilor aprobate în aplicarea prezentei legi, dacă acestea abrogă sau înlocuiesc în mod expres actele normative sau prevederile respective.

Art. 112 – Corelarea cu legislația privind educația, digitalizarea și cercetarea

(1) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, Ministerul Educației, Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării, împreună cu alte instituții competente, asigură corelarea normelor metodologice de aplicare a prezentei legi cu strategiile și planurile naționale în domeniul educației pentru dezvoltare durabilă, al digitalizării administrației publice și al cercetării-inovării.

(2) În termen de 12 luni calendaristice de la intrarea în vigoare a prezentei legi, ministerele prevăzute la alin. (1) elaborează programe comune de formare, proiecte pilot și parteneriate pentru integrarea principiilor economiei circulare în educație, cercetare și inovare.

(3) Platformele digitale și bazele de date instituite prin prezenta lege sunt interoperabile cu sistemele naționale existente, conform legislației în vigoare privind transformarea digitală a administrației publice și interoperabilitatea sistemelor informatice.

Art. 113 – Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile calendaristice de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor pentru care sunt stabilite termene specifice în articolele sale.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), autoritățile și instituțiile publice competente iau toate măsurile necesare pentru inițierea proceselor de elaborare a normelor metodologice, actelor administrative și programelor prevăzute de prezenta lege.

(3) Prevederile referitoare la sancțiuni se aplică începând cu data intrării în vigoare a normelor metodologice aferente fiecărui domeniu reglementat, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 114 – Transpunerea actelor Uniunii Europene și emiterea actelor subsecvente

(1) Prezenta lege transpune parțial dispozițiile următoarelor acte ale Uniunii Europene:

a) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, cu modificările și completările ulterioare;

b) Directiva (UE) 2018/851 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile;

c) Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului;

d) alte acte normative ale Uniunii Europene relevante pentru domeniul de reglementare al prezentei legi, menționate în mod expres în cuprinsul acesteia.

(2) Guvernul și ministerele de resort elaborează și supun aprobării, în termenele prevăzute în prezenta lege sau, după caz, în termen de cel mult 12 luni calendaristice de la intrarea sa în vigoare, actele normative subsecvente necesare pentru aplicarea integrală a dispozițiilor prezentei legi.

(3) Actele normative subsecvente prevăzute la alin. (2) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și includ, fără a se limita la:

a) hotărâri ale Guvernului pentru aprobarea strategiilor, programelor și planurilor naționale prevăzute de prezenta lege, inclusiv:

(i) Strategia națională privind economia circulară;

(ii) Planul de acțiune pentru economia circulară;

(iii) Planul național de gestionare a deșeurilor;

b) hotărâri ale Guvernului și ordine de ministru pentru înființarea, organizarea și funcționarea structurilor instituite prin prezenta lege, inclusiv:

(i) Platforma Națională pentru Economie Circulară;

(ii) Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor;

(iii) Sistemul Național de Monitorizare și Auditare a Economiei Circulare;

(iv) Registrul Național al Performanței Contractuale, dacă a fost integrat în prezenta lege;

(v) centrele de competență, registrele și bazele de date tematice prevăzute de prezenta lege;

c) ordine și instrucțiuni ale miniștrilor pentru aprobarea normelor metodologice, ghidurilor tehnice, manualelor de operare și a procedurilor de aplicare pentru:

(i) schemele de responsabilitate extinsă a producătorului;

(ii) sistemul garanție-returnare;

(iii) gestionarea fluxurilor speciale de materiale și deșeuri;

(iv) programele naționale de sprijin pentru zonele afectate de tranziția ecologică, reconversie profesională și economie socială;

d) acte normative comune ale mai multor ministere, acolo unde atribuțiile sunt partajate, pentru domenii precum:

(i) educație pentru economie circulară;

(ii) digitalizare și interoperabilitate a bazelor de date;

(iii) cercetare, inovare și transfer tehnologic în sprijinul tranziției către economia circulară.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea art. 75 și art. 76 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE SENATULUI

LEGE-CADRU
privind economia circulară și tranziția către utilizarea
durabilă a resurselor

CUPRINS: (*forma propusă*)

TITLUL I – DISPOZIȚII GENERALE

Capitolul I – Obiect, scop și principii

Art. 1 – Obiectul și scopul legii

Art. 2 – Domeniul de aplicare

Art. 3 – Principiile economiei circulare și tranziției către utilizarea durabilă a resurselor

Capitolul II – Definiții ale termenilor de noutate

Art. 4 – Termeni tehnici și instituționali specifici domeniului economiei circulare

TITLUL II – OBIECTIVE STRATEGICE ȘI CONVERGENȚĂ CU LEGISLAȚIA UNIUNII EUROPENE

Art. 5 – Obiective naționale în tranziția circulară

Art. 6 – Corelarea cu Pactul Verde European și Planul de Acțiune al Uniunii Europene

Art. 7 – Transpunerea directivelor și aplicarea regulamentelor europene

Art. 8 – Strategii, planuri și angajamente internaționale asumate

TITLUL III – RESPONSABILITĂȚI GENERALE ALE AUTORITĂȚILOR PUBLICE

Capitolul I – Competența autorităților publice centrale

Art. 9 – Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor

Art. 10 – Agenția Națională pentru Protecția Mediului și Garda Națională de Mediu

Art. 11 – Ministerul Educației

Art. 12 – Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului

Art. 13 – Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării

Art. 14 – Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației

Art. 15 – Alte autorități centrale și instituții implicate

Capitolul II – Competența autorităților publice locale și județene

Art. 16 – Rolul general al autorităților publice locale și județene

Art. 17 – Atribuțiile consiliilor județene

Art. 18 – Atribuțiile consiliilor locale

Art. 19 – Atribuțiile primarului

Art. 20 – Asociațiile de dezvoltare intercomunitară în domeniul economiei circulare

Capitolul III – Comitetul Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

Art. 21 – Înființarea și rolul Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

Art. 22 – Componenta Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

Art. 23 – Atribuțiile și responsabilitățile Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

Art. 24 – Funcționarea Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare

Art. 25 – Obligațiile de raportare și transparență ale Comitetului

Capitolul IV – Platforma Națională pentru Economie Circulară

Art. 26 – Instituirea și scopul Platformei Naționale pentru Economie Circulară

Art. 27 – Obiectivele Platformei Naționale pentru Economie Circulară

Art. 28 – Atribuțiile Platformei Naționale pentru Economie Circulară

- Art. 29 – Organizarea și funcționarea Platformei Naționale pentru Economie Circulară
Art. 30 – Relația Platformei Naționale pentru Economie Circulară cu Comitetul Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare
Art. 31 – Obligațiile de raportare și transparență ale Platformei Naționale pentru Economie Circulară

TITLUL IV – SISTEMUL NAȚIONAL DE CIRCULARITATE A PRODUSELOR ȘI RESURSELOR

- Art. 32 – Prevenirea generării deșeurilor și a risipei
Art. 33 – Proiectarea ecologică și sustenabilitatea produselor
Art. 34 – Reutilizarea, repararea și remanufacturarea produselor
Art. 35 – Infrastructura și stimulentele pentru reutilizare, reparare și remanufacturare
Art. 36 – Materii prime secundare și simbioza industrială
Art. 37 – Etichetarea ecologică a produselor
Art. 38 – Pașaportul digital al produselor

TITLUL V – DOMENII PRIORITARE DE INTERVENȚIE

- Art. 39 – Ambalaje și materiale plastice
Art. 40 – Textile și produse din industria ușoară
Art. 41 – Echipamente electrice și electronice
Art. 42 – Construcții și demolări
Art. 43 – Vehicule scoase din uz
Art. 44 – Agricultură, bioeconomie și lanțuri alimentare
Art. 45 – Comerț electronic și bunuri de consum rapide

TITLUL VI – MANAGEMENTUL CIRCULAR AL DEȘEURILOR

- Art. 46 – Clasificarea deșeurilor și ierarhia circulară
Art. 47 – Colectare separată și reciclare
Art. 48 – Infrastructura de tratare autorizată
Art. 49 – Principiul trasabilității digitale a deșeurilor
Art. 50 – Sistemul Național de Trasabilitate a Deșeurilor (SNTD) – constituire și administrare
Art. 51 – Alimentarea, accesarea și utilizarea SNTD

TITLUL VII – RESPONSABILITATEA EXTINSĂ A PRODUCĂTORULUI (REP)

- Art. 52 – Domenii de aplicare și obligații specifice
Art. 53 – Tipologiile schemelor REP
Art. 54 – Organizarea și funcționarea schemelor REP
Art. 55 – Obligații de transparență și conformare ale schemelor REP
Art. 56 – Trasabilitatea în cadrul schemelor REP
Art. 57 – Raportarea anuală a schemelor REP
Art. 58 – Auditarea schemelor REP

TITLUL VIII – SISTEMUL DE GARANȚIE-RETURNARE (SGR)

- Art. 59 – Ambalaje supuse regimului de garanție-returnare (SGR)
Art. 60 – Obligațiile producătorilor, comercianților și consumatorilor
Art. 61 – Operatorul SGR – statut, atribuții și funcționare
Art. 62 – Indicatori de performanță, raportare și control

TITLUL IX – GESTIONAREA BIODEȘEURILOR ȘI COMPOSTABILITĂȚII

- Art. 63 – Colectarea separată a biodeșeurilor

- Art. 64 – Obligațiile gospodăriilor în colectarea separată a biodeșeurilor
- Art. 65 – Obligațiile comercianților în colectarea separată a biodeșeurilor
- Art. 66 – Obligațiile autorităților publice în colectarea separată a biodeșeurilor
- Art. 67 – Obligațiile operatorilor economici în colectarea separată a biodeșeurilor
- Art. 68 – Compostarea individuală, comunitară și industrială
- Art. 69 – Compostarea individuală
- Art. 70 – Compostarea comunitară
- Art. 71 – Compostarea industrială
- Art. 72 – Certificarea compostului
- Art. 73 – Standardele de calitate ale compostului
- Art. 74 – Etichetarea compostului
- Art. 75 – Trasabilitatea compostului
- Art. 76 – Planificarea și dezvoltarea infrastructurii de compostare
- Art. 77 – Finanțarea infrastructurii de compostare
- Art. 78 – Stimulente economice pentru compostare
- Art. 79 – Monitorizarea și raportarea privind infrastructura de compostare
- Art. 80 – Monitorizarea gestionării biodeșeurilor
- Art. 81 – Raportarea privind gestionarea biodeșeurilor
- Art. 82 – Controlul respectării obligațiilor în domeniul gestionării biodeșeurilor
- Art. 83 – Gestionarea fluxurilor de deșeuri cu reglementări sectoriale

TITLUL XI – INSTRUMENTE ECONOMICE, FINANȚARE ȘI STIMULENTE

- Art. 84 – Principiile utilizării instrumentelor economice în economia circulară
- Art. 85 – Mecanisme fiscale și contribuții de mediu
- Art. 86 – Penalități și sancțiuni financiare specifice
- Art. 87 – Fonduri naționale pentru economia circulară
- Art. 88 – Accesarea fondurilor europene și internaționale
- Art. 89 – Sprijin pentru IMM-uri, start-up-uri și inovatori

TITLUL XII – CERCETARE, DIGITALIZARE ȘI EDUCAȚIE PENTRU CIRCULARITATE

- Art. 90 – Sprijinirea cercetării aplicate în domeniul economiei circulare
- Art. 91 – Platforme digitale, baze de date și interoperabilitate
- Art. 92 – Integrarea circularității în educația formală și profesională
- Art. 93 – Campanii de conștientizare și responsabilizare a publicului

TITLUL XIII – MONITORIZARE, INDICATORI ȘI RAPORTARE

- Art. 94 – Sistemul Național de Monitorizare și Auditare a Economiei Circulare
- Art. 95 – Indicatorii naționali de circularitate
- Art. 96 – Indicatorii minimi obligatorii și obligațiile de colectare
- Art. 97 – Obligațiile de raportare pentru operatori și autorități
- Art. 98 – Publicarea anuală a Raportului Național privind Economia Circulară

TITLUL XIV – REGIMUL JURIDIC AL SANȚIUNILOR ȘI MĂSURILOR CORECTIVE

- Art. 99 – Contravenții
- Art. 100 – Sancțiuni contravenționale și măsuri complementare
- Art. 101 – Autorități competente pentru constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor
- Art. 102 – Procedura de executare a sancțiunilor și măsurilor complementare
- Art. 103 – Procedura de remediere administrativă

Art. 104 – Obligațiile autorităților în cazul constatării infracțiunilor

TITLUL XV – TRANZIȚIA JUSTĂ ȘI ECONOMIA SOCIALĂ

Art. 105 – Instituirea Programului Național pentru Susținerea Zonelor Afectate de Tranziția Ecologică

Art. 106 – Programul Național de Sprijin pentru Lucrători Afectați de Tranziția Ecologică

Art. 107 – Mecanisme de Sprijin și Integrare a Actorilor din Economia Socială

Art. 108 – Prioritizarea Regiunilor Vulnerabile în Alocarea Fondurilor pentru Tranziția Ecologică

TITLUL XVI – DISPOZIȚII FINALE, TRANZITORII ȘI ABROGATORII

Art. 109 – Elaborarea normelor metodologice

Art. 110 – Termene tranzitorii și conformarea etapizată

Art. 111 – Abrogarea și menținerea în vigoare a unor acte normative incidente

Art. 112 – Corelarea cu legislația privind educația, digitalizarea și cercetarea

Art. 113 – Intrarea în vigoare

Art. 114 – Transpunerea actelor Uniunii Europene și emiterea actelor subsecvente